

BIBLIOTECA CENTRALA
A
UNIVERSITĂȚII
DIN
BUCUREȘTI

No. Curent 10462 Format.....

No. Inventar 11738 Anul.....

Secția..... Raftul.....

~~Inv. 1320~~

ARISTOPHANIS

~~Inv. 90655~~

COMEDIAE

Inv. 10462

AD

OPTIMORVM LIBRORVM

ACCVRATE EDITE

EDITIO STEREO

TO ~~Thomas~~ *Thomas* ~~Maiorescu~~ *Maiorescu*
Plutus, ~~lib. 1. 1. 1.~~ *lib. 1. 1. 1.*

LIPSIÆ

SYMPHVS ET TYPIS CAROLI TAVCHNITH.

1829.

Madonnenstr. 6 Dresden.

88-22

10462

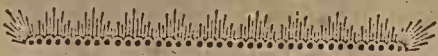
CONTROL 1951

1951

pe 57/05

B.C.U. Bucuresti
C14738

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΣ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Βουλόμενος Ἀριστοφάνης σκῶσαι τοὺς Ἀθηναίους ἀδικίᾳ καὶ συκοφαντίᾳ καὶ τοῖς τοιοῦτοις συνόντας, καὶ διὰ τοῦτο πλουτοῦντας, πλάττει πρεσβύτην τινὰ γεωργὸν Χρεμύλον τοῦνομα, δίκαιον μὲν ὄντα καὶ τοὺς τρόπους χρηστὸν, πένητα δὲ ἄλλως· ὅς μετὰ τινος αὐτῷ θεράπωντος ἐλθὼν εἰς Ἀπόλλω, ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ἰδίου παιδός, εἰ χρῆ τουτοῖσι τρόπων χρηστῶν ἀμελήσαντα, ἀδικίας ἀντιποιεῖσθαι, καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύειν· ἐπειδήπερ οἱ μὲν τοιοῦτοι ἐπλούτουν· οἱ δὲ τὰ ἀγαθὰ πρῶτιοντες, πένητες ἦσαν, καθάπερ αὐτὸς οὗτος ὁ Χρεμύλος. ἔχρησεν οὖν αὐτῷ ὁ θεὸς σαφές μὲν οὐδέν· ὅτω δὲ ἐξιῶν ἐντύχοι, τούτω ἔπεσθαι. καὶ ὅς γέροντι ἐντυγχάνει τυφλῷ (ἦν δὲ οὗτος ὁ Πλοῦτος) καὶ ἀκολουθεῖ κατὰ τῆς μαντείας, μὴ εἰδὼς ὅτι ὁ Πλοῦτός ἐστι. δυσχεραίνων δὲ ἐπὶ τούτῳ καθ' ἑαυτὸν ὁ θεράπων, μόλις αὐτὸν ἐρωτᾷ, τίος ἕνεκα τούτῳ ἀκολουθοῦσι. καὶ ὁ Χρεμύλος λέγει αὐτῷ τὴν μαντείαν. ἔπειτα μανθάνουσι παρ' αὐτοῦ τοῦ Πλούτου, ὅστις ἐστὶ, καὶ ὅτου χάριν τυφλὸς ἐγεγόνει παρὰ τοῦ Διός. οἱ δὲ ἀκούσαντες, ἤσθησάν τε, καὶ βουλήν ἐβουλεύσαντο

ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ, καὶ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν θεραπεῦσαι πῆρωσιν. καὶ ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παρῶ, τὴν τε τοῦ Βλεψιδήμου ἀντιλογίας, καὶ τῆς Πενίας αὐτῆς, ἀπήγαγόν τε αὐτὸν ὅτι τάχιστα, καὶ ὑγιᾶ ἐπανήγαγον οἴκαδε· ἐπλούτησάν τε ἱκανῶς, οὐκ αὐτοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσοι βίου χρηστοῦ πρόσθεν ἀντεχόμενοι, πένητες ἦσαν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΑΡΙΩΝ Θεράπων.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ δεσπότης.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑἴΓΡΟΙΚΩΝ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ φίλος Χρεμύλου.

ΠΕΝΙΑ.

ΓΥΝΗ Χρεμύλου.

ΔΙΚΑΙΟΣ ἄνθρωπος.

ΣΤΥΦΑΝΤΗΣ.

ΓΡΑΨ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ΕΡΜΗΣ.

ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ.

ΚΑΡΙΩΝ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ, ΠΛΟΥΤΟΣ,
ΧΟΡΟΣ.

ΚΑΡΙΩΝ.

Ὡς ἀργαλέον προὔγμ' ἐστίν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου.
ἦν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχη,
δόξη δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἔσ' τὸν κύριον
κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωντημένον.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. τῷ δὲ Λοξίᾳ,
ὃς θεσπιωδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλίτου,
μίμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι
ἰατρός ὢν καὶ μάντις, ὡς φασιν, σοφός,
μιλαχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην·
ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
τοῦναντίον δρῶν, ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα·
οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, καὶ μὲ προσβιάζεται,
καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένου τοπαράπαν οὐδὲ γρῦ.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔοθ' ὅπως σιγήσομαι,
ἦν μὴ φράσῃς, ὅ τι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε,

5

10

15

20 ὦ δέσποτ' ἀλλὰ σοι παρῆξω πράγματα.
οὐ γὰρ με τυπτήσεις, στέφανον ἔχοντά γε.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

μὰ Δι', ἀλλ' ἀφελὼν τὸν στέφανον, ἦν λυπῆς τι με,
ἵνα μῦλλον ἄλγῃς.

ΚΑΡΙΩΝ.

λῆρος· οὐ γὰρ παύσομαι,
πρὶν ἂν φράσῃς μοι, τίς ποτ' ἐστὶν οὗτοςί.

25 εὖνους γὰρ ὦν σοι πυρθάνομαι πάνυ σφόδρα.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀλλ' οὐ σε κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
πισιότατον ἠγοῦμαι σε καὶ κλεπτίστατον.
ἐγὼ θεοσεβῆς καὶ δίκαιος ὦν ἀνὴρ
κακῶς ἔπραττον, καὶ πένης ἦν.

ΚΑΡΙΩΝ.

οἶδα τοι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

30 ἔτεροι δ' ἐπλούτου, ἱερόσυλοι, ῥήτορες,
καὶ σικοφάνται, καὶ πονηροί.

ΚΑΡΙΩΝ.

πείδομαι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἐπερησόμενος οὖν ᾠχόμην ὡς τὸν θεόν,
τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ τυλαιπώρου σχεδὸν
ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον·

35 τὸν δ' υἱόν, ὅσπερ ὦν μόνος μοι τυγχάνει,
πενούμενος εἰ χρῆ μεταβαλόντια τοὺς τρόπους,
εἶναι πανούργον, ἄδικον, ὑγιᾶς μηδέ ἔν,
ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας ζυμφέρειν.

ΚΑΡΙΩΝ.

τί δ᾽ ἔθ' ὁ Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

πέσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί·

40

ὄτω ξυναντήσασαιμὶ πρῶτον ἐξιῶν,

ἐκέλευσε τούτου μὴ μεθίεσθαι μ' ἔτι·

πείθειν δ' ἑμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ τῷ ξυναντιᾷς δῆτα πρώτῳ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τουτωί.

ΚΑΡΙΩΝ.

εἶτ' οὐ ξυνής τήν ἐπίνοϊαν τοῦ θεοῦ,

45

φράζουσαν, ὧ σκαιότατε, σοὶ σαφέστατα,

ἄσκειν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τῷ τούτο κρίνεις;

ΚΑΡΙΩΝ.

δηλονοτιῆ καὶ τυφλὸς

γῶραι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ ξυμφέρον,

τὸ μηδὲν ἄσκειν ὑγιᾶς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.

50

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐκ ἴσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτο ῥέπει,

ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μείζον. ἦν δ' ἡμῖν φράσις

ὅστις ποτ' ἐστὶν οὔτισι, καὶ τοῦ χάριν,

καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῶν ἐνθαδὶ,

πυθοίμεθ' ἄν τὸν χρησμὸν ἡμῶν, ὅ τι νοεῖ.

55

ΚΑΡΙΩΝ.

ἄγε δῆ, πρότερον σὺ σαυτὸν ὅστις εἶ φράσον;

ἢ τίπτε τοῦτοις δοῶ. λέγειν χρηὴ ταχὺ πάνυ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι.

ΚΑΡΙΩΝ.

μανθάνεις,

ὃς φησιν εἶναι,

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

σοὶ λέγει τοῦτ', οὐκ ἐμοί.

60 σκαίῳς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυθάνει.

ἀλλ' εἴ τι χαιρῆεις ἄνδρὸς εὐδόκου τρόποις,

ἐμοὶ φράσον.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

κλάειν ἔγοιγέ σοι λέγω.

ΚΑΡΙΩΝ.

δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐ τοι, μὰ τὴν Δήμητρα, χαιρήσεις ἔτι.

ΚΑΡΙΩΝ.

65 ἦν μὴ φράσης γὰρ, ἀπὸ σ' ὄλω κακὸν κακῶς.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ὦ τὴν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

πῶμαλα.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ μὴν ὃ λέγω, βέλτιστόν ἐστι, δέσποτα.

ἔπολῶ τὸν ἄνθρωπον κακίστα τουτοῦ.

ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνὸν τινα, κατ' αὐτὸν λιπῶν

70 ἄπειμ', ἵν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πεσών.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀλλ' αἶθε ταχέως.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

μηδαμῶς.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐκ οὖν ἐρεῖς;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἀλλ' ἦν πύθθησθε μ', ὅστις εἰμ', εὖ οἶδ' ὅτι
κακόν τι μ' ἐργάσεσθε, κοῦκ ἀφήσετε.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τῆ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ', εἰν βούλη γὰρ σὺ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

μέθεσθ' ἐνὶ μου πρῶτον.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἦνὶ μεθίεμεν.

75

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἀκούετον δὴ. δεῖ γάρ, ὡς ἔοικ', ἐμὰ
λέγειν, ἃ κρύπτειν ἢ παρσεκενασμένος.
ἐγὼ γάρ εἰμι Πλοῦτος.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὦ μισητότατε

ἀνδρῶν ἀπάντων· εἴτ' ἐσίγῃς Πλοῦτος ὦν;

ΚΑΡΙΩΝ.

σὺ Πλοῦτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος;

80

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὦ Φοῖβ' Ἀπολλοῦν, καὶ θεοὶ, καὶ δαίμονες,
καὶ Ζεῦ, τί φῆς; ἐκεῖνος ὄντως εἰ σὺ;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

καλ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἐκείνος αὐτός;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

αὐτότατος.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

πόθεν οὖν, φράσον,

αὐχμῶν βαδίξεις;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἐκ Πατροκλείους ἔρχομαι,

85 ὅς οὐκ ἐλούσατ', ἐξότου περ ἐγένετο.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες; κάτειπέ μοι.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ὁ Ζεὺς με ταῦτ' ἔδρασεν, ἀνθρώποις φθονῶν.

ἐγὼ γὰρ ὦν μειράκιον ἠπειλήσ', ὅτι

ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους.

90 μόνους βαδιοίμην· ὁ δ' ἔμ' ἐποίησεν τυφλόν,

ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμι τούτων μηδένα.

οὕτως ἐκείνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστοὺς γε τιμᾶται μόνους,
καὶ τοὺς δικαίους.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ὁμολογῶ σοι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

φῆρες, τί οὖν;

95 εἰ πάλιν ἀναβλέψειας, ὥσπερ καὶ προτοῦ,

φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηροὺς;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

φήμ' ἐγώ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίσεις;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

πάνυ μὲν οὔν.

πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἰώρακα χρόνου.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καὶ θαυμά γ' οὐδέν· οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἄφειτόν με νῦν. ἴσιον γὰρ ἤδη τὰπ' ἐμοῦ.

100

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἐξόμεσθά σου.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

οἶκ ἠγόρευον, ὅτι παρέξιν πράγματα
ἐμέλλετόν μοι;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καὶ σὺ γ', ἀντιβολῶ, πιθοῦ.

καὶ μὴ μ' ἀπολίπης· οὐ γὰρ εὐρήσεις ἐμοῦ

ζητῶν εἰ ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα·

μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἐστὶν ἄλλος, πλὴν ἐγώ.

105

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ταῦτ' ἐλέγουσι πάντες· ἠνίκ' ἂν δ' ἐμοῦ

τύχασ' ἀληθῶς, καὶ γένωνται πλοῦσιοι,

ἀτεχνῶς ἐπερβᾶλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἔχει μὲν οὕτως· εἰσὶ δ' οὐ πάντες κακοί.

110

ΠΛΟΥΤΟΣ.

μὰ Δί' ἀλλ' ἀπαξίπαντες.

ΚΑΡΙΩΝ.

οἰμῶζει μακρὰ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

σὺ δ', ὡς ἂν εἰδῆς ὅσα, παρ' ἡμῖν ἦν μένης,
 γενήσεται ἄγαθὰ, πρόσσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
 οἶμαι γὰρ, οἶμαι, ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,
 115 ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας,
 βλέψαι ποιήσας.

ΠΛΟΤΤΟΣ.

μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάση-
 οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τί φῆς;

ΚΑΡΙΩΝ.

ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν ἄθλιος φύσει.

ΠΛΟΤΤΟΣ.

ὁ Ζεὺς μὲν οὖν οἶδ' ὡς, τὰ τούτων μῶρ' ἐπεὶ
 πύθοιτ' ἂν, ἐπιτίθει με.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

120

νῦν δ' οὐ τοῦτο δροῖ,
 ὅστις σε προσπταίοντα περιουστῆν ἔει;

ΠΛΟΤΤΟΣ.

οὐκ οἶδ': ἐγὼ δ' ἐκεῖνον ὀφθῶδῶ πάννυ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἄληθες; ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων·
 οἶσι γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα,
 125 καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἀξίους τρωιβόλου,
 ἂν γ' ἀναβλέψῃς σὺ καὶ μικρὸν χρόνος;

ΠΛΟΤΤΟΣ.

ἄ, μὴ λέγ', ὦ πονηρὲ, ταῦτ'.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἔχ' ἥσιγος.

ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σὲ τοῦ Διὸς πολὺ
μείζον δυνάμενον.

ΠΛΟΤΤΟΣ.

ἐμὲ σὺ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

νῆ τὸν οὐρανόν.

ἀντίκα γὰρ ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν;

130

ΚΑΡΙΩΝ.

διὰ τὰ γούργιον: πλεῖστον γὰρ ἐστ' αὐτοῦ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

φέρε,

τί; οὖν ὁ παρεχὼν ἐστὶν αὐτοῦ τοῦθ';

ΚΑΡΙΩΝ.

ὀδί.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

θύουσι δ αὐτοῦ διὰ τίν'; οὐ διὰ τουτονί;

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ νῆ Δί' εὔχονται γε πλουτεῖν ἄντικρυς.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐχουν ὅδ' ἐστὶν αἴτιος, καὶ ῥηδίως

155

παύσειεν, εἰ βούλοιτο, ταῦτ' ἄν;

ΠΛΟΤΤΟΣ.

ὅτι τί δή;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὅτι οὐδ' ἄν εἰς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,

οὐ βοῦν ἄν, οὐχὶ ψαιστὸν, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἔν,
μὴ βουλομένον σοῦ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

πῶς;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὅπως; οὐκ ἔσθ' ὅπως

140 ὀνήσεται δῆπουθεν, ἦν σὺ μὴ παρῶν
αὐτὸς διδοῖς τὰργύριον· ὥστε τοῦ Διὸς
τὴν δύναμιν, ἦν λυπῆ τι, καταλύσεις μόνος.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

τί λέγεις; δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

φήμ' ἐγώ.

καὶ νῆ Δι', εἴ τί γ' ἔστι λαμπρὸν καὶ καλόν,
145 ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται.
ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἔσθ' ὑπήκου.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἔγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον
δοῦλος γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καὶ τὰς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας,
150 ὅταν μὲν αὐτὰς τίς πέντης πειρῶν τύχη,
οὐδὲ προσέχειν τὸν τοῦν· εἰν δὲ πλούσιος,
τὸν προικτὸν αὐτὰς εὐθύς ὡς τοῦτον τρέπειν.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ τοὺς γε παῖδας φασὶ ταυτὸ τοῦτο δοῦν,
οὐ τῶν ἐρασιῶν, ἀλλὰ τὰργυρίου χάριν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

155 οὐ τοὺς γε χρηστοὺς, ἀλλὰ τοὺς πόρονους· ἐπεὶ

αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί.

ΚΑΡΙΩΝ.

τί δέ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὁ μὲν ἔπτον ἀγαθόν, ὁ δὲ κύνες θηρευτικός.

ΚΑΡΙΩΝ.

αἰσχυρόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως,
ὄνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τέχναι δὲ πῦσαι διὰ σέ καὶ σοφίσματα
ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἴσθ' εὐρημίνα.
ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν στυτοτομεῖ καθήμενος.

160

ΚΑΡΙΩΝ.

ἔτερος δὲ χαλκεύει τις, ὁ δὲ τεκταίνεται.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὁ δὲ χρυσοχοεῖ γε χρυσίον παρὰ σοῦ λαβών.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε, νῆ Δί', ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ.

165

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὁ δὲ γραφεύει γ'.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὁ δὲ γε πλένει κώδια.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ γ'· ὁ δὲ γε πωλεῖ κρόμνα.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὁ δ' ἄλους γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

οἴμοι τάλας, τυτὶ μὲ ἐλάνθανεν πάλα.

ΚΑΡΙΩΝ.

170 μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;

ΚΑΡΙΩΝ.

τί δέ; τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἶπ' ἔμοι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;

ΚΑΡΙΩΝ.

ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

175 ὁ Βελονοπώλης δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Παμφίλου;

ΚΑΡΙΩΝ.

Ἀγυρῆσιος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Φιλέσιος δ' οὐχ ἔνεκά σου μύθους λέγει;

ΚΑΡΙΩΝ.

ἡ ξυμμαχία δ' οὐ διὰ σὲ τοῖς Αἰγυπτίοις;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἐγὼ δὲ Λαῖς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου;

ΚΑΡΙΩΝ.

180 ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος —

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἐμπέσοι γέ σοι.

τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ διὰ σὲ πάντα πράττεται;

μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος,

καὶ τῶν κακῶν, καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὐ ἴσθ' ὅτι.

ΚΑΡΙΩΝ.

κρατοῦσι γοῦν καὶ τοῖς πολέμοις ἐκάστοτε;

ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέξῃται μόνος.

185

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἰς ὧν ποιεῖν;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καὶ ναὶ μὴ Δία τούτων γε πολλῶν πλείονα
ὥστ' οὐδὲ μεστός σου γέγον' οὐδεὶς πώποτε.
τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πληρομονή·
ἔρωτος.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἄριων.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

μουσικῆς.

ΚΑΡΙΩΝ.

τραγημάτων.

190

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τιμῆς.

ΚΑΡΙΩΝ.

πλακούντων.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀνδραγαθίας.

ΚΑΡΙΩΝ.

ισχυάδων.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

φιλοτιμίας.

ΚΑΡΙΩΝ.

μάξης.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

αἰσθητικῆς.

ARIST. T. I.

14738
85741
Biblioteca
Centrale
Universitaria

ΚΑΡΙΩΝ.

φακῆς.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

σοῦ δ' ἐγένετ' οὐδείς μεστὸς οὐδεπώποτε.
 ἀλλ' ἦν τάλαντά τις λάβη τρία καὶ δέκα,
 195 πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκκαίδεκα·
 καὶ ταῦτ' ἀνύσεται, τετρακόντα βούλεται,
 ἢ φησιν οὐ βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνυ·
 πλὴν ἐν μόνον δέδοικα.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

φράζε τοῦ πέρι.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

200 ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν, ἣν ὑμεῖς φατέ
 ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

γῆ τὸν Δι'· ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες, ὡς
 δειλότατον ἔσθ' ὁ πλοῦτος.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἦμιστ'· ἀλλ' ἐμέ.

τοιχωρύχος τις διέβαλ'. εἰσδὺς γὰρ ποτε,
 200 οὐκ εἶχεν, εἰς τὴν οἰκίαν, οὐδὲν λαβεῖν,
 εὐρὸν ἀπαξίπαντα κατακεκλεισμένα·
 εἶτ' ἀνόμασέ μου τὴν πρόνοιαν, δειλίαν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

μὴ γῦν μελέτω σοι μηδέν· ὡς, εἴν γένη
 ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα,
 210 βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ Λυγκίως.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

πῶς οὖν δυήσει τοῦτο δοῦσαι θνητὸς ὦν;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ', ἐξ ὧν εἶπέ μοι
ὁ Φοῖβος αὐτὸς, Πυθικὴν σείσας δάφνην.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

καὶ κείνος οὖν ξύνοιδε ταῦτα;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

φήμ' ἐγώ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ὄρατε.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

μὴ φρόντιζε μηδὲν, ὦ γὰθός.

ἐγὼ γάρ, εὖ τοῦτ' ἴσθι, καὶ δεῖ μ' ἀποθανεῖν,
αὐτὸς διαπραΰσω ταῦτα.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶν βούλη γ' ἐγώ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

πολλοὶ δ' ἴσονται γ' ἄτεροι νῶν ξυμμαχοί,
ὅσοις δικάιοις οὔσιν οὐκ ἦν ἄλφιστα.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

παπαί· πονηροὺς γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμαχούς.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐκ ἦν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.

ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμῶν.

ΚΑΡΙΩΝ.

τί δρῶ; λέγε.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον, εἰρήνοισ δ' ἴως.

ἐν τοῖσιν ἀγροῖς αὐτοὺς τάλαιπωρομένους,
 225 ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος, ἐνταυθοῖ πυρῶν,
 ἡμῖν μετρίω τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ δὴ βαδίζω· τοῦτο δὲ τὸ κραάδιον
 τῶν ἐνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβῶν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ'· ἀλλ' ἀνύσας ἰσχύε.
 230 σὺ δ', ὦ κράτιστε Πλοῦτε πάντων δαιμόνων,
 ἔσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἶσιθ'· ἡ γὰρ οἰκία
 αὕτη σὶν, ἣν δεῖ χρημάτων σε τήμερον
 μεστήν ποιῆσαι, καὶ δικαίως καδίκως.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν, νῆ τοὺς θεοὺς,
 235 εἰς οἰκίαν ἐκίστοτ' ἀλλοτρίαν πάνυ·
 ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλασ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.
 ἦν μὲν γὰρ ἐς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχῳ,
 εὐθὺς κατώρουξέν με κατὰ τῆς γῆς κάτω·
 κἄν τις προσέλθῃ χρηστός ἄνθρωπος φίλος,
 240 αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον,
 ἔξαρκὸς ἐστὶ μηδ' ἰδεῖν με πώποτε.
 ἦν δ' ὡς παραπλήγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχῳ,
 πόρραισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος,
 γυνὸς θυγατρ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

245 μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε.
 ἐγὼ δὲ τοῦτου τοῦ τρόπου πως εἴμ' αἰεί·
 χαίρω τε γὰρ φειδόμενος, ὡς οὐδεὶς ἀνήρ,
 πάλιν τ' ἀγαλῶν, ἤτις ἂν τοῦτου δέη.

ἀλλ' εἰσῴωμεν, ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι
καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόρον,
ὃν ἐγὼ φιλοῦ μάλιστα μετὰ σέ.

250

ΠΛΟΥΤΟΣ.

πεῖθομαι.

ΧΡΕΜΙΤΛΟΣ.

τί γὰρ ἂν τις οὐχὶ πρὸς σέ τιληθῆ ἢ λέγοι;

ΚΑΡΙΩΝ.

ᾧ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότη ταυτὸν θυμὸν φαγόντες,
ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται, καὶ τοῦ ποιεῖν ἐρασταί,
ἴτ', ἐγκοιῦτε, σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν,
ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ἣ δεῖ παρόντ' ἀμύνειν.

255

ΧΟΡΟΣ.

οὔκουν ὄρις ὀρμημένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως,
ὡς εἰκὸς ἔστιν ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἦδη;
σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φρόσι
μοι,

οἴτου χάριν γ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκεν ἡμᾶς.

260

ΚΑΡΙΩΝ.

οὔκουν πάλαι δήπου λέγω; σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις;
ὁ δεσπότης γὰρ φησιν, ὑμᾶς ἠδέως ἅπαντας
ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζῆσειν ἀπαλλαγέντας.

ΧΟΡΟΣ.

ἔστιν δὲ δὴ τί, καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ', ὅ φησιν;

ΚΑΡΙΩΝ.

ἔχων ἀφίκται δεῦρο πρεσβύτην τιν', ὃ πόνητος,
ῥυπῶντα, κυφόν, ἄθλιον, ῥυσόν, μαδῶντα, γωδόν·
οἶμαι δέ, νῆ τὸν οὐραγόν, καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.

265

ΧΟΡΟΣ.

ὦ χρυσὸν ἀγγελλας ἐπῶν, πῶς φής; πάλιν φράσον μοι.
 δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἦκειν χρημάτων ἔχοντα.

ΚΑΡΙΩΝ.

270 πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρὸν.

ΧΟΡΟΣ.

μὲν ἄξιόις φενακίσας ἡμῖς ἀπαλλαγῆναι
 ἄξιμτος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;

ΚΑΡΙΩΝ.

πάντως γὰρ ἄνθρωπον φῦσει τοιοῦτον ἐς τὰ πάντα
 ἠγεῖσθ' ἐμὲ εἶναι, κούδεν ἄν νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν;

ΧΟΡΟΣ.

275 ὡς σεμνὸς οὐπίριπιος· αἱ κνήμαι δέ σου βοῶσιν
 ἰοῦ, ἰοῦ, τὰς χοίρικας, καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἐν τῇ σοφῇ νυνὲ λαχὸν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
 σὺ δ' οὐ βαδίζεις; ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσι.

ΧΟΡΟΣ.

280 διαήθαγείης. ὡς μύθων εἶ, καὶ φύσει κόβαλος,
 ὅστις φενακίζεις· φράσαι δ' οὔπω τέτληκας ἡμῖν,
 οἴου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὺς κέκληκε δεῦρο·
 οἱ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὔσης σχολῆς, προθύμως
 δεῖρ' ἤλθομεν, πολλῶν θυμῶν ῥίζας διεκπερῶντες.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀλλ' οὐκέτ' ἄν κρύψαιμι. τὸν Πλοῦτον γὰρ, ὃν ἄνδρες
 ἦκει

285 ἄγων ὁ δεσπότης· ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει.

ΧΟΡΟΣ.

οἴτως γὰρ ἐστὶ πλουσίους ἅπασιν ἡμῖν εἶναι;

ΚΑΡΙΩΝ.

νῆ τοὺς θεοὺς, Μίδας μὲν οὖν, ἦν ὡτ' ὄνου λάβητε.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ; ἴδομαι καὶ τέρπομαι, καὶ βούλομαι χορευσαί
ἔφ' ἴδονῆς, εἶπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι, θρηττανελὸ τὸν Κύκλωπα 290
μιμούμενος, καὶ τοῖν ποδοῖν ὠδὶ παρενσαλεύων,
ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἶα, τέκνα, θαμὴν ἐπαναβοῶντες,
βληχόμενοι τε προβατίων
αἰγῶν τε κινναβρώντων μέλη,
ἐπισθ', ἀπεψωλημένοι τραγοὶ δ' ἀκρατιεῖσθε. 295

ΧΟΡΟΣ.

ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν, θρηττανελὸ τὸν Κύκλωπα
βληχόμενοι, σὲ τουτοῖν πινῶντα καταλαβόντες,
πήραν ἔχοντα, λάχανά τ' ἄγρια δροσερὰ, κραιπαλῶν-
τά θ',

ἠγούμενον τοῖς προβατίοις,
εἰκῆ δὲ καταδαρθέντα πον, 300
μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον, ἐκτυφλῶσαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε, τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακνεῶσαν,
ἢ τοὺς ἐταίρους τοῦ Φιλωρίδου ποτ' ἐν Κορίνθῳ
ἔπεισεν, ὡς ὄντας κίπρους,
μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτῆ δ' ἔμαπτεν αὐτοῖς, 305
μιμήσομαι πάντας τρόπους·
ἡμεῖς δὲ γουλλίζοντες ὑπὸ φιληθίας
ἐπισθε μητρὸ χοῖροι.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκοῦν σε τὴν Κίρκην γε, τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακνῶσαν,
 310 καὶ μαγγανεύουσαν, μολύτουσάν τε τοὺς ἑταίρους,
 λαβόντες, ὑπὸ φίληδίας

τὸν Λαῖστίου μιμούμενοι, τῶν ὄρχεων κρημῶμεν,
 μινθώσομέν θ', ὥσπερ τρύγου,

τὴν ῥίνα· σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς·

315

Ἐπεσθε μητρὶ χοῖροι.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀλλ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπυλλαγέστες ἤδη
 ὑμεῖς ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπεσθ'·

ἐγὼ δ' ἴων ἤδη, λάθρα

βουλήσομαι τοῦ δεσπότου,

320

λαβὼν τιν' ἄρτον, καὶ κρέας

μασώμενος, τολοιπὸν οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.

ΧΟΡΟΣ.

(λείπει κομμάτιον τοῦ Χοροῦ.)

ΧΡΕΜΥΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΒΛΕΨΙΑΗ-
ΜΟΣ, ΠΕΝΙΑ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἔστιν, ὧ ἴδρες δημόται,
ἄρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν καὶ σαπρὸν·
ἄσπίζομαι δ', ὅτι ἡ προθύμως ἤκετε,
καὶ συντεταμένους, κοῦ κατεβλακενμένους.
ὅπως δ' ἐμοὶ καὶ τᾶλλα συμπαραστίται
ἔσεσθε, καὶ σωτήρες ὄντως τοῦ θεοῦ.

325

ΧΟΡΟΣ.

Θάσσει. βλέπειν γὰρ ἄντικρος δόξεις μ' ἄρχην.
δεινὸν γὰρ, εἰ τριωβόλου μὲν οὔνεκα
ὡστιζόμεσθ' ἐκάστοτ' ἐν τῇ κλησίᾳ,
αὐτὸν δὲ τὸν Πλοῦτον παρείην τῷ λαβεῖν.

330

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Βλεψίδημον τουτοῦν
προσιόντα· δῆλος δ' ἔστιν, ὅτι τοῦ πράγματος
ἀκήκοέν τι, τῇ βαδίσει καὶ τῷ τίχει.

ΒΛΕΨΙΑΗΜΟΣ.

τί ἂν οὖν τὸ πρῶμ' εἶη; πόθεν, καὶ τίνι τρόπῳ
Χρεμύλος πεπλούτηξ' ἑξαπίνης; οὐ πείθομαι.
καὶ τοι λόγος γ' ἦν, νῆ τὸν Ἡρακλῆα, πολὺς

335

ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων,
 ὡς ἐξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται πλούσιος.
 340 ἔστιν δ' ἔμοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμασιόν γ', ὅπως,
 χρησιτὸν τι πρώτων, τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
 οὐκ οὐν ἐπιχώριόν τι πρῶγμ' ἐργάζεται.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ, μὰ τοὺς θεούς.
 ὦ Βλεψιδημ', ἄμεινον ἢ χθὲς πρώττομεν,
 345 ὥστε μετέχειν ἔξῃστιν· εἴ γάρ τῶν φίλων.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

γέγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἦν θεὸς θέλη.
 ἐνὶ γὰρ τις, ἐνὶ κίνδυνος ἐν τῷ πρῶγματι.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ποιός τις;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οἷος;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

λέγ' ἀνύσας ὅ τι φῆς ποτε.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

350 ἦν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πρώτειν ἀεὶ.
 ἦν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετρίφθαι τοπαρύπαν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον,
 καὶ μ' οὐκ ἀρέσκει. τὸ τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν
 οὕτως ὑπερπλουτεῖν, τὸ τ' αὖ δεδοικέναι,
 355 πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιὲς ἔστ' εἰργασμένου.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

πῶς οὐδὲν ὑγιές;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

εἴ τι κεκλοφῶς, νῆ Δία,
ἐκεῖθεν ἦκεις, ἀργύριον ἢ χρυσίον
παρὰ τοῦ θεοῦ· κίππειτ' ἴσως σοι μεταμίλει.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Ἄπολλον ἀποτρόπαιε· μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὐ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

παῦσαι φλυαρῶν, ὦ γὰρ· οἶδα γὰρ σαφῶς.

360

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

σὺ μηδὲν εἰς ἔμ' ὑποδέει τοιοῦτο.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

φεῦ·

ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστίν οὐδενός.
ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἄπαντες ἥτιοτες.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐ τοι, μὰ τὴν Δήμητρο', ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχεν τρόπων.

365

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

μελαγχολαῖς, ἄνθρωπε, νῆ τὸν οὐρανόν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει·

ἀλλ' ἔστιν ἐπίδηλόν τι πεπαινουρηκότι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώξεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφόςτος,
ζητεῖς μεταλαβεῖν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

370

μεταλαβείν ζητῶ; τίνας;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ἐτέρως ἔχον.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἤσπακας;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

κακοδαιμονῶς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστήρηκας γ' οὐδένα;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐ δῆτ' ἔγωγ'.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ὦ Ἡράκλεις· φέρε, ποῖ τις ἂν

375 τοῖο ποιοτο; τὴν γὰρ οὐκ ἐθέλεις φράσαι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

κατηγορεῖς γὰρ, πρὶν μαθεῖν τὸ πρῶγμά μου.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ὦ ἴαν, ἐγὼ σοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ πάνυ
ἐθέλω διαπρῶξαι, πρὶν πυθίσθαι τὴν πόλιν,
τὸ σιόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ἡτήρων.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

380 καὶ μὴν φίλος γ' ἂν μοι δοκεῖς, νῆ τοὺς θεοὺς,
τρῆς μῦς ἀναλώσας, λογίσασθαι δώδεκα.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ὄρω τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον,
ἰκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων

καὶ τῆς γυναικός· κοῦ διοίσιοντ' ἄντικρυς

385 τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὄτιοῦν τῶν Παμφίλου.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐκ, ὦ κακόδαιμον, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
ἔγωγε, καὶ τοὺς δεξιούς καὶ σώφρονας
ἀπάρετι πλουτῆσαι ποιήσω.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τί σὺ λέγεις;

οὕτω πάνυ πολλὰ κέκλοσας;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οἴμοι τῶν κακῶν,

ἀπολείς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

σὺ μὲν οὖν σιαντὸν, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς. 390

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐ δῆτ' ἐπεὶ τὸν Πλοῦτον, ὦ μόχθηρε σὺ,
ἔχω.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

σὺ Πλοῦτον; ὁποῖον;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

αὐτὸν τὸν θεόν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

καὶ ποῦ σιν;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἔνδον.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ποῦ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

παρ' ἐμοί.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

παρὰ σοί;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

πάνυ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

οὐκ ἐς κόρακας; Πλούτος παρά σοί;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

νῆ τοὺς θεοὺς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

595 λέγεις ἀληθῆ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

φημί.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

πρὸς τῆς Ἑστίας;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τὸν θαλάττιον λέγεις;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

εἰ δ' ἔστιν ἕτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

εἴτ' οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμῖν τοὺς φίλους;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐκ ἔστι πῶ τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

400 οὐ τῷ μεταδοῦναι;

τί φῆς;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

μὰ Δία. δεῖ γὰρ πρῶτα --

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τί;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

βλέψαι ποιῆσαι τῷ —

ΒΛΕΨΙΑΔΗΜΟΣ.

τίνα βλέψαι; φράσον.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τὸν Πλούτον, ὡσπερ πρότερον, ἐνὶ γέ τῳ τρόπῳ.

ΒΛΕΨΙΑΔΗΜΟΣ.

τεφλὸς γὰρ ὄντως ἐστὶ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

νῆ τὸν οὐρανόν.

ΒΛΕΨΙΑΔΗΜΟΣ.

οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἔμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀλλ', ἣν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται.

ΒΛΕΨΙΑΔΗΜΟΣ.

405

οὐχ οὐν ἱατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχοῖν τινά;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τίς δῆτ' ἱατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει;

οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδὲν ἐστ', οὔδ' ἡ τέχνη.

ΒΛΕΨΙΑΔΗΜΟΣ.

σκοπῶμεν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀλλ' οὐκ ἔστιν.

ΒΛΕΨΙΑΔΗΜΟΣ.

οὐδ' ἐμοὶ δεκτῆ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

μὰ Δι', ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμεν.

410

ἐγὼ, κατακλίειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ

χοῦτισιδὸν ἐστὶ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

πολὺ μὲν οὖν, νῆ τοὺς θεοὺς.
μὴ νυν διατρίψῃ, ἀλλ' ἄνυε πρότιτων ἐν γέ τι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καὶ δὴ βαδίξω.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

σπεῦδέ νυν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τοῦτ' αὐτὸ δρῶ.

ΠΕΝΙΑ.

415 ὦ θεοῦδὸν ἔργον, κἀνύσιον, καὶ παράνομον
τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρίω κακοδαίμονε,
ποῖ, ποῖ; τί φεύγεται; οὐ μενεΐτον;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

Ἡρόκλεις.

ΠΕΝΙΑ.

ἔγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κακῶς.
τύλημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀγασχετόν,
420 ἀλλ' οἷον οὐδεὶς ἄλλος οὐδεπώποτε
οὔτε θεὸς, οὔτ' ἀνθρώπος· ὥστ' ἀπολώλατον.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐ δ' εἴ τις; εἰρηρὸ μὲν γὰρ εἶναι μοι δοκεῖς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ἴσως Ἐρινύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας·
βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγῳδικόν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

425 ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾶδας.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

οὐκοῦν κλαύσεται.

ΠΕΝΙΑ.

οἴσθε δ' εἶναι τίνα με;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

πανδοκεύτριαν

ἢ λεκιθόπωλιν. οὐ γὰρ ἄν τοσοῦτον
ἐνέκραγες ἡμῖν, οὐδὲν ἠδικημένην.

ΠΕΝΙΑ.

ἄληθες; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον,
ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν;

430

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐκουν ὑπόλοιπόν σοι τὸ βύραθρον γίγνεται;
ἀλλ' ἢ τις εἶ, λέγειν σ' ἐχοῖν αὐτίκα μῦλα.

ΠΕΝΙΑ.

ἢ σφὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθ' ἐνδ' ἀφανίσαι.

ΒΛΕΨΙΑΔΗΜΟΣ.

ἄρ' ἐστὶν ἢ καπηλὶς, ἢ κ' τῶν γειτόνων,
ἢ ταῖς κοτύλαις ἀεὶ με διαλυμνίνεται;

435

ΠΕΝΙΑ.

Πενία μὲν οὖν, ἢ σφῶν ξυνοικῶ πολλ' ἔτη.

ΒΛΕΨΙΑΔΗΜΟΣ.

(φεύγει, ἀκούσας ὅτι ἢ Πενία ἐστί.)

ἄναξ Ἀπολλόν, καὶ θεοὶ, ποῖ τις φύγη;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὗτος, τί δρῶς; ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
οὐ παρამενεῖς;

ΒΛΕΨΙΑΔΗΜΟΣ.

ἦχιστα πάντων.

440

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐ μενεΐς;

ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

Πενία γὰρ ἔστιν, ὧ πόνηρ, ἧς οὐδαμοῦ
οὐδέν πέφυκε ζῶον ἐξωλέστερον.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

σιῆθ', ἀντιβολῶ σε, σιῆθι.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

μὰ Δι' ἐγὼ μὲν οὔ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

445 καὶ μὴν λέγω, δεινότατον ἔργον παραπολὺ
ἔργων ἀπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
ἔρημον ἀπολιπόντε ποι φευζοῦμεθα,
τηνδὲ δεδιδίτε, μὴ δὲ διαμαχοῦμεθα.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ποίοις ὄπλοισιν ἢ δυνάμει πεποιθότες;
450 ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποῖαν ἄσπίδα
οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἢ μιαιρωτάτη;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

θάρξαι· μόρος γὰρ οὗτος οἶδ' ὁ θεὸς οἷ
τροπαῖον ἂν σιῆσαιτο τῶν ταύτης τρόπων.

ΠΕΝΙΑ.

γρῆξιν δὲ καὶ τολμῆτον, ὧ καθάρματα,
455 ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ' εἰλημμένω;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

σὺ δ', ὧ κάκιστ' ἀπολουμένη, τί λαιδορεῖ,
ἡμῶν προσελθοῦσ', οὐδ' ὀτιοῦν ἀδικουμένη;

ΠΕΝΙΑ.

οὐδὲν γὰρ, εἰ πρὸς τῶν θεῶν, νομίζεται
ἀδικεῖν με, τὸν Πλούτον ποιεῖν πειρωμένω
βλέψαι πάλιν;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τί οὖν; ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
εἰ πῦσιν ἀνθρώποις ἀγαθὸν πορίζομεν;

460

ΠΕΝΙΑ.

τί δ' ἂν ποθ' ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξέροισθ';

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὅτι;

σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.

ΠΕΝΙΑ.

ἔμ' ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετον
κακὸν ἐργάσασθαι μείζον ἀνθρώπους;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὅτι;

465

εἰ τοῦτο δοῖν μέλλοντες, ἐπιλαθοίμεθα.

ΠΕΝΙΑ.

καὶ μὴν περὶ τοῦτου σφῶν ἐθέλω δοῦναι λόγον
τοπρῶτον αὐτοῦ. κίᾳ μὲν ἀποφήνω, μόνην
ἀγαθῶν ἀπάντων οὐσαν αἰτίαν ἐμὲ
ὑμῖν, δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς· εἰ δὲ μὴ,
ποιεῖτον ἤδη τοῦθ', ὅτι ἂν ὑμῖν δοκῇ.

470

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τουτὶ σὺ τολμῆς, ὦ μιαρωτάτη, λέγειν;

ΠΕΝΙΑ.

καὶ σὺ γε διδάσκου. πάνυ γὰρ οἶμαι ἡραδίως
ἄπανθ' ἀμαρτάνοντά σ' ἀποδείξειν ἐγώ,

475 εἰ τοὺς δικαίους φῆς ποιήσῃν πλουσίους.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες, οὐκ ἄρῃξετε;

ΠΕΝΙΑ.

οὐ δεῖ σχετιλιάζειν καὶ βοᾶν, πρὶν ἂν μάθῃς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

καὶ τίς δύναιτ' ἂν μὴ βοᾶν, ἰοῦ, ἰοῦ,
τοιαῦτ' ἀκούων;

ΠΕΝΙΑ.

ὅστις ἐστὶν εὖ φρονῶν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

480 τί δῆτ' αἰ τίμημ' ἐπιγρῶψω τῇ δίκῃ,
εἴαν γ' ἄλωσ;

ΠΕΝΙΑ.

ὅ τι σοι δοκεῖ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καλῶς λέγεις.

ΠΕΝΙΑ.

τὸ γὰρ αὐτὸ γ', εἴαν ἠτιῶσθε, καὶ σφῶ δεῖ παθεῖν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ἱκανοὺς νομίζεις δῆτ' αἰ θανάτους εἴκοσι;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ταύτη γε· καὶν δὲ δὴ ἀποχρήσουσιν μόνω.

ΠΕΝΙΑ.

485 οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πρῶτοντ'· ἢ τί γ' ἂν
ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἤδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφόν, ὃ νικήσει
πῆνδ'.

ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες· μαλακὸν δ' ἐνδώσειε
μηδέν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

φανερὸν μὲν ἔγωγ' οἶμαι γινῶναι τοῦτ' εἶναι πᾶσιν
ὁμοίως,

ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν ἐστὶ
δίκαιον·

490

τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθίους, τούτων τὰναντία
δήπου.

τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες, μόλις εὔρομεν, ὥστε
γενέσθαι,

βούλημα καλὸν καὶ γενναῖον, καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν
ἔργον.

ἦν γὰρ ὁ Πλούτος νυνὶ βλέψη, καὶ μὴ τυφλὸς ὢν
περινοστή,

ὥς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βραδιᾶται, κούκ
ἀπολείπει·

495

τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθίους φενξῆται· κατὰ
ποιῆσει

πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δήπου, τὰ τε θεῖα
σέβοντας.

καίτοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι ποτ'
ἄμεινον;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

οὐ τίς· ἐγὼ σοι τούτον μάρτυς· μηδέν ταύτην γ'
ἀνερώτα.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὥς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις διά-
κεῖται,

500

τίς ἄν οὐχ ἠγοῖτ' εἶναι μανίαν κακοδαιμονίαν τ'
ἔτι μᾶλλον;

πολλοὶ μὲν γάρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι πο-
νηροί,

ἀδίκως αὐτὰ συλλεξάμενοι· πολλοὶ δ' ὄντες πάνυ
χρηστοὶ

πράττουσι κακῶς, καὶ πεινῶσιν, μετὰ σοῦ τε τί
πλεῖστα σὺνεισιν.

505 οὐκοῦν εἶναί φημ', ἢ παύσει ταῦτ', ἄν βλέψη ποθ'
ὁ Πλοῦτος,

ὁδόν, ἢν τιν' ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἄν μείζω
πορίσειν.

ΠΕΝΤΑ.

ἄλλ', ὦ πάντων ῥᾶσ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ' οὐχ
ὕγιαίνειν

δύο πρεσβύτα, ξυνδιασώτα τοῦ ληγεῖν καὶ παρα-
παίειν,

εἰ τοῦτο γένοιθ', ὃ ποθεῖθ' ὑμεῖς, οὐ φημ' ἄν λυ-
σιτελεῖν σφῶν.

510 εἰ γάρ ὁ Πλοῦτος βλέψεις πάλιν, διανείμειέ τ' ἴσον
ἑαυτὸν,

οὔτε τέχνην ἄν τῶν ἀνθρώπων, οὔτ' ἄν σοφίαν με-
λειώῃ

οὔδεις· ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοις ἀφανισθέντοις,
ἐθελήσει

τίς χαλκεύειν, ἢ ναυπηγεῖν, ἢ ῥάπτειν, ἢ τροχο-
ποιεῖν,

ἢ σκυτοτομεῖν, ἢ πλινθουργεῖν, ἢ πλύνειν ἢ σκυλο-
δεψεῖν,

ἢ γῆς ἀρότοις ῥήξας δάπεδον, καρπὸν Διοῦς θερί-
σασθαι,

515

ἢν ἐξῆ ἕξῃν ἀργοῖς ὑμῖν τούτων πάντων ἀμελοῦσι;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

λῆρον ληρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νυνὶ κα-
τέλεξας,

οἱ θεράποντες μοχθήσουσιν.

ΠΕΝΙΑ.

πόθεν οὖν ἔξεις θεράποντας;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὠνησόμεθ' ἀργυρίου δήπου.

ΠΕΝΙΑ.

τίς δ' ἔσται πρῶτον ὁ πωλῶν,

ὅταν ἀργύριον κάκεῖνος ἔχη;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

κερδαίνειν βουλόμενός τις 520

ἔμπορος ἦκων ἐκ Θετταλίας, παρὰ πλείστων ἀνδρα-
ποδιστῶν.

ΠΕΝΙΑ.

ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἀπάντων οὐδεὶς οὐδ' ἀνδρα-
ποδιστής,

κατὰ τὸν λόγον, ὃν σὺ λέγεις, δήπου. τίς γὰρ πλου-
τῶν ἐθελήσει,

κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτοῦ, τοῦτο ποιῆ-
σαι;

ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς, καὶ σκάπτειν,
τᾶλλα τε μοχθεῖν,

525

ὄδυνηρότερον τρίψεις βίον πολὺ τοῦ νῦν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἔς κεφαλὴν σοι.

ΠΕΝΙΑ.

ἴτι δ' οὐχ ἕξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν· οὐ γὰρ
ἴσονται·

οὔτ' ἐν δάπισιν· τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυσοῦν
ὄντος;

οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς, ὁπόταν τύμψῃ
ἄγάγησθον·

530 οὔθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμηῆσαι ποικιλο-
μόρφων.

καίτοι τί πλέον πλουτεῖν ἔστιν τούτων πάντων ἀπο-
ροῦσι;

παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' εὐπορα πάνθ' ὑμῖν, ὧν
δεῖσθον. ἐγὼ γὰρ
τὸν χειροτέχνην, ὥσπερ δέσποιν', ἐπαναγκιάζουσα
κάθημαι,

διὰ τὴν χρεῖαν καὶ τὴν πενίαν ζητεῖν ὁπόθεν βίον
ἕξει.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

535 σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναϊ ἄγαθόν, πλὴν φώδων
ἐκ βαλανείου,

καὶ παιδαρίων ὑποπεινῶντων, καὶ γραῖδίων κολο-
συρτόν;

φθειρῶν τ' ἀριθμὸν, καὶ κωνῶπων, καὶ ψυλλῶν οὐδὲ
λέγω σοι

ὑπὸ τοῦ πλῆθους, αἱ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφαλὴν
ἀνιῶσιν,

ἐπεγείρουσαι, καὶ φράζουσαι· Πεινήσεις, ἀλλ' ἐπα-
ρίστω.

πρὸς δὲ γε τοῦτοις, ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν ῥάκος·
ἀντὶ δὲ κλίνης 540
σιβιάδα σχοίνων, κόρεων μεστήν, ἢ τοὺς εὐδοντας
ἐγείρει·

καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σιπρόν· ἀντὶ δὲ
προσκεφαλαίου

λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ', ἀντὶ
μὲν ἄρτων

μαλάχης πτόρθους, ἀντὶ δὲ μάζης· φυλλεῖ ἰσχυῶν
ῥαφανίδων·

ἀντὶ δὲ θράγου, στάμνου κεφαλὴν κατεαγόςτος· ἀντὶ
δὲ μύκτηρας, 545

πιθάκνης πλευράν ἐρήρωγυῖαν καὶ ταύτην· ἄρα γε
πολλῶν

ἀγαθῶν πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἴτιον
οὔσαν;

ΠΕΝΙΑ.

σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας· τὸν τῶν πτωχῶν
δ' ὑπεκρούσω.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐκοῦν δήπου τῆς πτωχείας πενίαν φαρμὴν εἶναι
ἀδελφὴν.

ΠΕΝΙΑ.

ἡμεῖς γ', οἵπερ καὶ Ἰθαρυβούλω Διονύσιον εἶναι
ὅμοιον. 550

ἀλλ' οὐχ οὐμὸς τοῦτο πέπονθεν βίος, οὐ μὰ Δί'· οὐδέ
γε μέλλει.

πτοχοῦ μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἔστιν μηδὲν
ἔχοντα.

τοῦ δὲ πένητος, ζῆν φειδόμενον, καὶ τοῖς ἔργοις
προσέχοντα.

περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδὲν, μὴ μέντοι μηδ' ἐπι-
λείπειν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

555 ὡς μακαρίτην, ᾧ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέ-
λεξας,

εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ ταφῆναι.

ΠΕΝΙΑ.

σκόπτειν πειρῆ καὶ κωμωδεῖν, τοῦ σπουδάζειν ἀμε-
λήσας,

οὐ γινώσκων, ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω βελτίονας
ἄνδρας,

καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ἰδέαν. παρὰ τῷ μὲν γὰρ
ποδαγρῶντες,

560 καὶ γαστροῦδες καὶ παχύκνημοι, καὶ πίονές εἰσιν
ἄσελγῶς.

παρ' ἔμοι δ' ἰσχυροὶ καὶ σφηκῶδες, καὶ τοῖς ἐχθροῖς
ἄνταροί.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἄπο τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ πο-
ρίζεις.

ΠΕΝΙΑ.

περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περιανῶ σφῶν, κἄνα-
διδάξω,

ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἔμοῦ. τοῦ Πλούτου δ'
ἔστιν ὑβρίζειν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

πάνυ γούν κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν, καὶ τοὺς τοίχους
διορῦττειν.

565

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

νῆ τὸν Δία γ', εἴ γε λαθεῖν αὐτὸν δεῖ, πῶς οὐ κόσμιόν
ἐστι;

ΠΕΝΙΑ.

σκέψαι τοίνυν ἐν ταῖς πόλεσιν τοὺς ῥήτορας, ὡς
ὄποιαν μὲν
ᾤσαι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ
δίκαιοι·

πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν, παράγορημ' ἄδικο·
γενένηται,

ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει, καὶ τῷ δήμῳ πολεμοῦ-
σιν.

570

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδέν, καίπερ σφόδρα βιά-
σκιανος οὔσα.

αἰτῶ οὐχ ἥτιόν γ' οὐδέν κλαύσει, μηδὲν ταύτη γε
κομῆσης,

ὅτι γε ζητεῖς τοῦτ' ἀναπεῖσειν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἀμεί-
νων

πενία πλούτου.

ΠΕΝΙΑ.

καὶ σὺ γ' ἐλέγξαι μ' οὔπω δύνασαι περὶ τούτου,
ἢ φλαραεῖς, καὶ πιερυγίζεις.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καὶ πῶς φεύγουσιν ὅ ἅπαντες: 575

ΠΕΝΙΑ.

ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. σκέψασθαι δ' ἔστι μί-
 λιστα
 ὑπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι, φρο-
 νοῦντας ὄριστα
 αὐτοῖς. οὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν πρῶγμ' ἔστι
 δίκαιον.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τὸν Δία φήσεις ἄρ' οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ κρά-
 τισιον·

580 κῆκεῖνος γὰρ τὸν πλοῦτον ἔχει.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ταύτην δ' ἡμῖν ἀποπέμπε.

ΠΕΝΙΑ.

ἄλλ', ὡς Κρονικαῖς λήμαῖς ὄντως λημῶντες τὰς φρέ-
 νας ἄμφω,
 ὁ Ζεὺς δήπου πένεται, καὶ τοῦτ' ἤδη φανερώς σε
 διδάξω.

εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἂν ποιῶν τὸν Ὀλυμπικὸν αὐ-
 τὸς ἄγωνα;

ἵνα τοὺς Ἑλληνας ἄπαντας αἰεὶ δι' ἔτους πέμπτιος
 ξυναγείρῃ,

585 ἀνεκῆρυττεν τῶν ἀθλητῶν τοὺς νικῶντας, στεφα-
 νώσας

κοτίνου στεφάνου; καίτοι χρυσῶ μᾶλλον ἐχοῖν, εἴ-
 περ ἐπλούτει.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐχοῦν τούτῳ δήπου δηλοῖ τιμῶν τὸν πλοῦτον ἐκεί-
 νος.

φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δαπα-
 νῆσθαι,
 λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας, τὸν πλοῦτον ἔα παρ'
 ἑαυτοῦ.

ΠΕΝΙΑ.

πολὺ τῆς πείας πρῶγμ' αἰσχίον ζητεῖς αὐτῷ περιά-
 ψαι, 590
 εἰ πλούσιος ὢν, ἀνελεύθερός ἐσθ' οὕτως καὶ φιλο-
 κερδῆς.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειεν, κοτίνου στεφάνῳ σι-
 φανώσας.

ΠΕΝΙΑ.

τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμῶν ὑμᾶς, ὡς οὐ πίνετ' ἔστ'
 ἀγάθ' ὑμῖν
 διὰ τὴν Πενίαν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

παρὰ τῆς Ἐκάτης ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι,
 εἴτε τὸ πλουτεῖν, εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον. φησὶ γὰρ
 αὐτῇ. 595
 τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ
 μῆν' ἀποπέμπειν·
 τοὺς δὲ πεινητας τῶν ἀνθρώπων, ἄρπάξειν, πρὶν κα-
 ταθεῖναι.

ἀλλὰ φθείρον, καὶ μὴ γρύξῃς
 ἔτι μηδ' ὀτιοῦν.

οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἦν πείσης.

ΠΕΝΙΑ.

ἢ πόλις Ἄργου, κλύεθ' οἷα λέγει. 600

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον.

ΠΕΝΙΑ.

τί πάθω, τλήμων;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἔρῳ ἐς κόρακας θῦτιον ἀφ' ἡμῶν.

ΠΕΝΙΑ.

605

εἶμι δὲ ποῖ γῆς;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἐς τὸν κύφον· ἀλλ' οὐ μέλλειν

χρῆ σ', ἀλλ' ἀνύτειν.

ΠΕΝΙΑ.

ἦ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνταυθοῦ
μεταπέμψεσθον.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

610

τότε νοστήσεις· νῦν δὲ φθείρου.

κρεῖττον γάρ μοι πλουτεῖν ἐστίν,

σέ δ' ἔῃν κλίειν μακρὰ τὴν κεφαλῆν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

νῆ Δι' ἔγωγ' οὖν ἐθέλω πλουτῶν

εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων.

615

τῆς τε γυναικὸς, καὶ λουσάμενος,

λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλαγείου,

τῶν χειροτέχνων

καὶ τῆς Πενίης καταπαρδεῖν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

αὕτη μὲν ἡμῖν ἡ πίτριπτος οἴχεται.

620

ἐγὼ δὲ καὶ σὺ γ' ὡς τύχιστα τὸν θεὸν

ἐγκατακλινοῦντ' ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιοῦ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

καὶ μὴ διατριβωμέν γε, μὴ πάλιν τις αὐ
 ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προὔρογου ποιεῖν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

παῖ Καρίων, τί στρώματ' ἐκφέρειν σ' ἐχοῖν,
 αὐτόν τ' ἄγειν τὸν Πλοῦτιον, ὡς νομίζεται,
 καὶ τᾶλλ', ὅσ' ἐστὶν ἔνδον ἠὔρεπισμένα.

625

ΧΟΡΟΣ.

(λείπει ἡ τοῦ Χοροῦ ᾠδή.)

ΚΑΡΙΩΝ, ΧΟΡΟΣ, ΓΥΝΗ ΧΡΕΜΥ-
ΛΟΥ, ΠΛΟΥΤΟΣ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ΚΑΡΙΩΝ.

Ὡ πλείστα Θησείοισι μεμυστημένοι,
γέροντες ἄνδρες, ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις,
ὡς εὐτυχεῖθ', ὡς μακαρίως πεπραγάτε,
650 ἄλλοι θ', ὅσοις μέτεσι τοῦ χρηστοῦ τρόπου.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἔστιν, ὦ βέλτιστε τῶν σαντιῶ φίλων;
φαίνει γὰρ ἤκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινος.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα,
μᾶλλον δ' ὁ Πλοῦτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ,
655 ἐξωμμάτῳ καὶ λελάμπρυνται κόρας,
Ἰσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχῶν.

ΧΟΡΟΣ.

λέγεις μοι χαρὰν· λέγεις μοι βοῶν.

ΚΑΡΙΩΝ.

πάρεσι χαιρεῖν, ἦν τε βούληθ', ἦν τε μὴ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀναβούσομαι τὸν εὐπαιδα, καὶ
660 μέγα βροτοῖσι φέγγος, Ἰσκληπιδόν.

ΓΤΝΗ.

τις ἢ βοή ποτ' ἐστίν; ἄρα γ' ἀγγελεῖ
χρησιόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλαι,
ἔνδον κάθημαι περιμένουσα τουτοσί.

ΚΑΡΙΩΝ.

ταχίως, ταχέως φέρ' οἶνον, ὃ δέσποιν', ἵνα
καυτῇ πήξῃ· φιλεῖς δὲ δρωσ' αὐτὸ σφύδρα·
ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.

645

ΓΤΝΗ.

καὶ ποῦ 'στιν;

ΚΑΡΙΩΝ.

ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα.

ΓΤΝΗ.

πέρραινε τοίνυν, ὅ τι λέγεις, ἀνύσας ποτέ.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα
ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἐρῶ.

650

ΓΤΝΗ.

μὴ δῆτ' ἐμοί γ' ἐς τὴν κεφαλὴν.

ΚΑΡΙΩΝ.

μὴ τάχαθ',

ἂ νῦν γεγένηται;

ΓΤΝΗ.

μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεόν,
ἄγοντες ἄνδρα τότε μὲν ἀθλιώτατον,
νῦν δ', εἴ τιν' ἄλλον μακάριον κευδαίμονα,
πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν·

655

ἔπειτ' ἔλοῦμεν.

Γ Τ Ν Η.

νῆ Δι' εὐδαίμων ἄρ' ἦν,
ἀνῆρ γέρον ψυχροῖ θάλαττη λούμενος.

Κ Α Ρ Ι Ω Ν.

ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἦμεν τοῦ θεοῦ.
660 ἐπεὶ δὲ βωμῶ πόπανα καὶ προθύματα
καθωσιώθη, πέλαρος Ἰφαιστοῦ φλογῆ,
κατεκλίνομεν τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν·
ἡμῶν δ' ἕκαστος σπιβάδα πυρεκατιύετο.

Γ Τ Ν Η.

ἦσαν δὲ τινες κίλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ;

Κ Α Ρ Ι Ω Ν.

665 εἷς μὲν γε Νεοκλείδης, ὃς ἔστι μὲν τυφλὸς,
κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκότισεν·
εἰεροὶ τε πολλοὶ, παντοδαπὰ νοσήματα
ἔχοντες. ὣς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας
ἡμῖν παρήγγειλεν καθεῦδειν τοῦ θεοῦ
670 ὁ πρόσπολος, εἰπὼν, ἦν τις αἰσθηταὶ ψόφου,
σιγῆν, ἅπαντες κοσμίως κατεκίμεθα.
κίγῳ καθεῦδειν οὐκ ἐδυνάμην· ἀλλ' ἐμὲ
ἀθάσης χύτρα τις ἐξέπλητε, κειμένη
ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ γροαδίου,
675 ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσει.
ἔπειτ' ἀναβλέψας ὄρω τὸν ἱερεῖα
τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντι καὶ τὰς ἰσχάδας
ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερῆς. μετὰ τοῦτο δὲ
περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
680 ἢ που πόπανον εἶη τι καταλειμμένον·

ἔπειτα ταῦθ' ἤγιζεν εἰς σάκτιαν τινά.
 κίγῳ νομίσας πολλήν δόσιαν τοῦ πράγματος,
 ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρατος ἀνίσταμαι.

ΓΤΝΗ.

ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;

ΚΑΡΙΩΝ.

νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγε, μὴ φθάσειέ με.
 ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν, ἔχων τὰ στέμματα.
 ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προὔδιδάξατο.
 τὸ γράδιον δ' ὡς ἤσθετο δὴ μου τὸν φόρον,
 τῇ χεὶρ' ὑφήρει· κίετα συρίζας ἐγὼ
 ὀδαῖ ἐλαβόμην, ὡς παρείας ὦν ὕφρις.
 ἢ δ' εὐθὺς τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασε,
 κατέκειτο δ' αὐτὴν ἐντυλίξασ' ἡσυχῇ,
 ὑπὸ τοῦ δέουσι βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.
 κίγῳ τότε ἤδη τῆς ἀθάρατος πολλὴν ἔφλων·
 ἔπειτ', ἐπειδὴ μεσιὸς ἦν, ἀνεπανόμην.

685

690

695

ΓΤΝΗ.

ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσήειν;

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐδέπω.

μετὰ τοῦτο δ' ἤδη καὶ γελοῖον δῆτά τι
 ἐποίησα. προσιόντος γὰρ αὐτοῦ, μέγα πάνυ
 ἀπέπαρδον· ἢ γαστήρ γὰρ ἐπεφύσητό μου.

ΓΤΝΗ.

ἦπού σε διὰ τοῦτ' εὐθὺς ἐβδελύττειτο.

700

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐκ· ἀλλ' Ἰασώ μὲν τις ἀκολουθοῦσ' ἤμα,
 ὑπερῷασε, ἢ ἡ Πανάκει' ἀπεστράφη,

την ὄϊν' ἐπιλαβοῦσ'· οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.
ΓΤΝΗ.

αὐτὸς δ' ἐκεῖνος;

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐ μὰ Δι' οὐδ' ἐφρόντισε.

ΓΤΝΗ.

705 λέγεις ἄγροικον ἄρα σὺ γ' εἶναι τὸν θεόν.

ΚΑΡΙΩΝ.

μὰ Δι' οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκοτοφάγον.

ΓΤΝΗ.

αἶ τάλαν.

ΚΑΡΙΩΝ.

μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εὐθὺς ἐνεκαλυψάμην,
δείσας· ἐκεῖνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
σκοπῶν περιήει πάντα κοσμίως πάνν.

710 ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυεῖδιον

παρίσθηκε, καὶ δοῖδονα καὶ κιβώτιον.

ΓΤΝΗ.

λίθινον;

ΚΑΡΙΩΝ.

μὰ Δι' οὐ δῆτ' οὐχὶ τό γε κιβώτιον..

ΓΤΝΗ.

σὺ δὲ πῶς εἴρας, ὃ κίκιστ' ἀπολούμεε,
ὅς ἐγκεκαλύφθαι φῆς;

ΚΑΡΙΩΝ.

διὰ τοῦ τριβωνίου.

715 ὅπως γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας, μὰ τὸν Δία.

πρῶτον δὲ πάντων τοῦ Νεοκλείδῃ φάρμακον
καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβαλῶν

σκορόδων κεφαλῆς τρεῖς Τηνίων. ἔπειτ' ἔφα
 ἐν τῇ θυνείᾳ ξυμπαραιμυγνύων ὄπόν,
 καὶ σχῖνον· εἶτ' ὄξει διέμενος Σφητῖω,
 κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵνα
 ὀδυνῶτο μάλλον. ὁ δὲ κερκυγῶς καὶ βοῶν,
 ἔφην ἄνιξας· ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη·
 Ἐνιαῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος,
 ἵν' ἐπομνύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας.

720

725

Γ Τ Ν Η.

ὡς φιλόπολις τις ἔσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.

Κ Α Ρ Ι Ω Ν.

μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτῳ παρεκαθέζετο,
 καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο·
 ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν,
 τὰ βλέφαρα περιέψησεν· ἡ Πανάκεια δὲ
 κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι
 καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον· εἶθ' ὁ θεὸς ἐλόπτυσεν.
 ἔξηξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεῶ,
 ὑπερφρεῖς τὸ μέγεθος.

730

Γ Τ Ν Η.

ὦ φίλοι θεοί.

Κ Α Ρ Ι Ω Ν.

τούτῳ δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδύνθ' ἤσανχῃ,
 τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὡς γ' ἐμοὶ ἴδουκε·
 καὶ πρὶν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα,
 ὁ Πλούτος, ὦ δέσποιν', ἀνεστήκει βλέπων·
 ἐγὼ δὲ τῷ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἠδονῆς,
 τὸν δεσπότην τ' ἤγειρον. ὁ θεὸς δ' εὐθέρως
 ἠφάνισεν αὐτὸν, οἳ τ' ὄφεις, ἐς τὸν νεῶν.

735

740

οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ, πῶς δοκεῖς,
τὸν Πλοῦτον ἠσπάζοντο, καὶ τὴν νύχθ' ὄλην
ἐγρηγόρησαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.

745 ἐγὼ δ' ἐπήγουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα,
ὅτι βλέπειν τὸν Πλοῦτον ἐποίησεν ταχὺ,
τὸν δὲ Νεοκλείδῃ μᾶλλον ἐποίησεν τυφλόν.

ΓΤΝΗ.

ὕσῃν ἔχεις τὴν δύναμιν, ὧ' ἴσῃς δέσποτα.
ἀτάρ φράσον μοι, ποῦ ἔσθ' ὁ Πλοῦτος;

ΚΑΡΙΩΝ.

ἴσχηται.

750 ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυῆς ὕσος.
οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες, καὶ βίον
ἔχοντες ὀλίγον, αὐτὸν ἠσπάζοντο, καὶ
ἐδεξιοῦνθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς·
ὅσοι δ' ἐπλούτου, οὐσίαν τ' εἶχον συχνην,

755 οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι,
ὄφρῳς ξυνηγον, ἐσκυθρώπιζόν θ' ἄμα.
οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν ἐστεφανωμένοι,
γελῶντες, εὐφημοῦντες· ἐκτυπέτο δὲ
ἐμβὰς γερόντων εὐφρόνμοις προβήμασιν.

760 ἀλλ' εἴ' ἀπαξίπαντες ἐξ ἐνὸς λόγου
ὀρχεῖσθε, καὶ σκιριτῆτε, καὶ χορεύετε·
οὐδεὶς γὰρ ὑμῖν εἰσιούσιν ἀγγελεῖ,
ὡς ἄλφει' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.

ΓΤΝΗ.

765 νῆ τὴν Ἰκίτην, κῆγωγ' ἀναδῆσαι βούλομαι
εὐαγγελίᾳ σ' ἐν κριβανωτῶν ὄρμαθῷ,
τοιαῦτ' ἀπαγγεῖλαντα.

ΚΑΡΙΩΝ.

μή νυν μέλλ' ἔτι,
ὡς ἄνδρες ἔγγυς εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν.

ΓΤΝΗ.

φέρε νῦν ἰοῦσ' εἴσω κομίσω καταχύσματα
ὡσπερ νεωγήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαι γ' ἐκείνοις βούλομαι.

770

ΧΟΡΟΣ.

(λείπει κομμάτιον τοῦ Χοροῦ.)

ΗΛΟΥΤΟΣ.

καὶ προσκνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἴλιον,
ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον,
χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος, ἣ μ' εἰδέξατο.

αἰσχύνομαι δὲ τὺς ἐμυτιοῦ ξυμφορὰς,
οἷοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυγῶν ἐλάνθανον.

775

τοὺς ἄξιους δὲ τῆς ἐμῆς ὀμιλίας
ἔφευγον, εἰδὼς οὐδὲν ὁ τλήμων ἐγώ.

ὡς οὐδ' ἐκεῖν' ἄρ', οὔτε ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων.

ἀλλ' αὖ τὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγώ

δείξω τολοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅτι
ἄκων ἐμυτιὸν τοῖς πονηροῖς ἐνεδίδουν.

780

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

βάλλ' ἐς κόρακας ὡς χαλεπὸν εἰσιν οἱ φίλοι,
οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ', ὅταν πρῶτη τις εὔ.

τύτιουσι γὰρ, καὶ φλώσι τᾶντικνήμια,

ἐνδεικνύμενοι ἕκαστος εὔνοιάν τινα.

785

ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε; ποῖος οὐκ ὄχλος
περιεστειφάνωσεν ἐν αγορᾷ πρεσβυτικός;

ΓΤΝΗ.

ὣ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ οὐ, καὶ σὺ, χαίρετον.
 φέρε νῦν, νόμος γὰρ ἐστὶ, τὰ καταχύσματα
 790 ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

μηδαμῶς.

ἔμοῦ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν
 πρόπιπτα, καὶ βλέψαντος, οὐδὲν ἐκφέρειν
 πρεπῶδες ἐστίν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφέρειν.

ΓΤΝΗ.

εἴτ' οὐχὶ δέξει δῆτα τὰ καταχύσματα;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

795 ἔνδον γε παρὰ τὴν ἐστίαν, ὥσπερ νόμος
 ἔπειτα καὶ τὸν φύρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.
 οὐ γὰρ πρεπῶδες ἐστὶ τῷ διδασκάλῳ,
 ἰσχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις
 προβαλόντ', ἐπὶ τοῦτοισιν ἐπαναγκάζειν γελᾶν.

ΓΤΝΗ.

800 εὖ πάνυ λέγεις· ὡς Δεξιρικός οὔτοσί
 ἀρίσταθ', ὡς ἀρπασόμενος τὰς ἰσχάδας.

ΧΟΡΟΣ.

(λίπει ἢ τοῦ Χοροῦ ᾠδῆ.)

ΚΑΡΙΩΝ, ΑΝΗΡ ΔΙΚΑΙΟΣ, ΧΡΕΜΥ-
ΛΟΣ, ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΚΑΡΙΩΝ.

Ὡς ἡδὺ πράττειν, ὦ ἄνδρες, ἔστ' εὐδαιμόνας,
καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ' οἰκοθεν.
ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρός εἰς τὴν οἰκίαν
ἐπισπείπαικεν οὐδὲν ἡδίκηκόσιν.

ἦ μὲν σιπύη μεστή ᾧ στι λευκῶν ἀλφίτων·
οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.
ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου
τὰ σκευάρια πλήρη ᾧ στίε θανμάσαι.
τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν· αἱ δὲ λήκυστοι
μύρου γέμουσι· τὸ δ' ὑπερῶν ἰσχάδων.
ὄξϊς δὲ πῦσα, καὶ λοπάδιον, καὶ χύτρι,
χαλκῆ γέγονε· τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπρούς,
τοὺς ἰχθυηροὺς, ἀργυροὺς πάρεσθ' ὄρη.
ὁ δ' ἵπος ἡμῖν ἑξαπίνης ἐλεφάντινος.
στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
χρυσοῖς· ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι,
ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἐκίστοτε.
καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ
ἔν καὶ τράγον καὶ χοῖον, ἐστεφανωμένος·

810

815

820

ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ καπνός. οὐχ οἷός τε γὰρ
 ἔνδον μένειν ἦν. ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ἔπου μετ' ἐμοῦ, παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
 ἴωμεν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἔα, τίς ἔσθ' ὁ προσίων οὗτος;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

825 ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' εὐτυχής.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

δῆλον, ὅτι τῶν χρησίων τις, ὡς ἔοικας, εἶ.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

μάλιστα.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἔπειτα τοῦ δέει;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

πρὸς τὸν θεὸν

ἦκω· μεγάλων γὰρ μοι ἔστιν ἀγαθῶν αἴτιος.

ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς

850 λαβὼν, ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων,

εἶναι νομίζων χρησίμον πρὸς τὸν βίον.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἦ ποῦ σε ταχέως ἐπέλιπεν τὰ χρήματα.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

κομιδῇ μὲν οὖν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ' ἄθλιος.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

κομιδῇ μὲν οὖν. καὶ γὰρ μὲν ᾤμην, οὐς τέως

ἐτηργάτησα δεομένους, ἔξιν φίλους
ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ·
οἱ δ' ἐξετρέποντο, κοῦκ ἐδόκουν δοῦν μ' ἔτι.

835

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καὶ κατεγέλω γ', εὖ οἶδ' ὅτι.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

κομιδῇ μὲν οὖν.
ἀγχιμὸς γὰρ ὢν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀλλ' οὐχὶ νῦν.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν
προσευξάμενος ἦκω δικαίως ἐνθάδε.

840

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τὸ τριβώνιον δέ, τί δύναται πρὸς τὸν θεόν,
ὃ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τοῦτ'; φράσον.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

μῶν οὖν ἐμνήθης δῆτ' ἐν αὐτοῖς τὰ μεγάλα;

845

ΔΙΚΑΙΟΣ.

οὔκ· ἀλλ' ἐνερόλωσ' ἔτη τρία καὶ δέκα.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τὰ δ' ἐμψίδια;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφρες οὖν;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ἢ τὸν Δία.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

χαριέντά γ' ἦκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

850 οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δειλαιοσ,
καὶ τρισκακοδαίμων, καὶ τετρακίς, καὶ πεντάκισ,
καὶ δωδεκάκισ καὶ μυριάκισ: ἰοῦ, ἰοῦ.
οὔτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, καὶ θεοὶ φίλοι,
855 τί ποτ' ἐστίν, ὃ τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα γυνὴ πράγματα,
ἀπολωλεκῶς ἅπαντα τὰκ τῆς οἰκίας
διὰ τὸν θεόν, τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλόν
πάλιν αἴθις, ἦνπερ μὴ ἄλλπωσιν αἱ δίκαι;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

860 ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γιγνώσκειν δοκῶ.
προσέροχεται γὰρ τις κακῶς πρᾶττων ἀνήρ.
ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἢ Δία: καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

865 ποῦ, ποῦ ὅθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
ὑποσχόμενος οὗτος ποιήσιν εὐθείας,
εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξαρχῆς; ὁ δὲ
πολὺ μᾶλλον ἐπίους ἐστίν ἐξολωλεκῶς.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καὶ τίνα δέδρακε ταῦτα δῆτ' ;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ξμε̄ τουτοῦ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἦ τῶν ποτηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρῶν ;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

μὴ Δί', οὐμενοῦν ἔσθ' ὑγιᾶς ὑμῶν οὐδενός,
κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετε μὸν τὰ χρήματα.

870

ΚΑΡΙΩΝ.

ὡς σοβαρός, ὦ Δάμιατε, εἰσελήλυθεν
ὁ σκκοφάντης. δῆλον ὅτι βουλιμιῆ.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

σὺ μὲν εἰς ἀγορᾶν ἰὼν ταχέως οὐκ ἂν φθάνοις ;
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γίγρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
εἰπεῖν ἅ πεπαινούργηκας.

875

ΚΑΡΙΩΝ.

οἴμωζ' ἄρα σὺ.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

νῆ τὸν Δία τὸν Σωτῆρα, πολλοῦ γ' ἄξιος
ἄπασι τοῖς Ἑλλησιν ὁ θεὸς ἔσθ', ὅτι
τοὺς σκκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οἴμοι τάλας· μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγελῆς ;
εἰπεῖ πόθεν θοιμάτιον εἰληφας τοδί ;
ἐχθρὸς δ' ἔχοντ' εἰδόν σ' ἐγὼ τριβῶνιον.

880

ΔΙΚΑΙΟΣ.

οὐδὲν προτιμῶ σου. φοροῦ γίγρ πριάμενος
τὸν δακτύλιον τοῖδὲ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

885 ἄλλ' οὐκ ἂν ἔστι συκοφάντου δήματιος.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἄρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλή; σκώπτετο,
ὅτι δὲ ποιεῖτο ἐνθάδ', οὐκ εἰρήκιστο.
οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὸν οὐδενί.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

μὰ τὸν Δι' οὐκ οὖν τῷ γε σοῖ, σάφ' ἴσθ' ὅτι.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

890 ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ, καὶ μὰ Δία, δειπνήσεται.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὡς δὴ π' ἀληθεία, σὺ μετὰ τοῦ μίσητος
διαφύλαξις, μηδενὸς ἐμπεπλησμένος.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἀρεῖσθον; ἔνδον ἐστὶν, ὧ μισρωτάτω,
πολὺ χοῆμα τεμαζῶν καὶ κρεῶν ὠπιτημένων.

895 ὕ ὕ, ὕ ὕ, ὕ ὕ, ὕ ὕ, ὕ ὕ, ὕ ὕ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

κακόδαιμον, ὄσφραίνει τι;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

τοῦ ψύχους γ' ἴσως,
ἐπεὶ τοιοῦτόν γ' ἀμπέχεται τριβώνιον.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ταῦτ' οὖν ἀνάσχει' ἐστὶν, ὧ Ζεῦ καὶ θεοί,
τούτους ὑβρᾶειν εἰς ἐμ'; οἴμ', ὡς ὕχθομαι,
900 ὅτι χρησίδς ὢν καὶ φιλόπολις, πάσχω κακῶς.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

σὺ φιλόπολις καὶ χρησίδς;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ὡς οὐδείς γ' ἀνήρ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι,

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τὸ τί;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

γεωργός εἶ;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

μελαγχολῶ μ' οὕτως οἶμαι;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀλλ' ἔμπορος;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

καί, σκήπτομαι γ', ὅταν τύχω.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τί δαί; τέχνην τιν' ἔμαθες.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οὐ μὰ τὸν Δία.

905.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

πῶς οὖν διέζησ, ἢ πόθεν, μηδὲν ποιῶν;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τῶν τῆς πόλεως εἰμ' ἐπιμελητῆς πραγμάτων,
καὶ τῶν ἰδίων πάντων.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀν; τί μαθόν;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

βούλομαι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστός, ὧ τοιχωρῶχε,

910 εἶ, σοὶ προσήκον μηδὲν, εἴτ' ἀπεχθάνει;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἔμμαντοῦ μοι πόλιν
εὐεργετεῖν μ', ὧ κέπφε, καθ' ὅσον ἂν σθίνω;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

εὐεργετεῖν οὖν ἔστι τὸ πολυπραγμονεῖν;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις,
915 καὶ μὴ πικρέπειν, εἰάν τις ἔξαμαρτιάνῃ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐκ οὖν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἡ πόλις
ἄρχειν καθίστησιν;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

κατηγορεῖ δὲ τίς;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὁ βουλόμενος.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οὐκοῦν ἐκεῖνός ἐμ' ἐγώ.

ὥστ' εἰς ἐμ' ἦκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

920 νῆ Δία, ποτηρὸν γ' ἄρα προσιάτην ἔχει.
ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοισ' ἂν, ἡσυχίαν ἔχων,
ζῆν ἄφογός;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,

εἰ μὴ φανεῖται διατριβὴ τις τῷ βίῳ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐδ' ἂν μεταμάθοις;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οὐδ' ἄν, εἰ δοίης γ' ἐμοὶ
τὸν Πλούτον αὐτὸν, καὶ τὸ Βάττου σιλαγιον.

925

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καιῖδου ταχέως θοιμάτιον.

ΚΑΡΙΩΝ.

οὗτος, σοὶ λέγει.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἔτιθ' ὑπόλυσαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

ταῦτα πάντα σοὶ λέγει.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ
ὁ βουλόμενος.

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐκοῦν ἐκεῖνός ἐμ' ἐγώ.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οἶμοι τάλας, ἀποδίωμαι μεθ' ἡμέραν.

930

ΚΑΡΙΩΝ.

σὺ γὰρ ἀξιοῖς τὰλλότρια πράττων ἐσθίειν.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ὄρῃς ἃ ποιεῖ; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀλλ' οἴχεται φεύγων, ὃν ἤγες μάρτυρα.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οἶμοι περιεῖλημαι μόνος.

ΚΑΡΙΩΝ.

νυνὶ βοῆς;

F.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

935 οἶμοι μάλ' αὐθις.

ΚΑΡΙΩΝ.

δὸς σὺ μοι τὸ τριβώνιον,
ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτοῖ.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

μὴ δῆθ'· ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ Πλούτου πύλαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἔπειτα ποῦ κάλλιον ἀνατεθῆσεται,
ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρῶνον;
940 Πλούτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

τοῖς δ' ἐμβαδίοις τι χρήσεται τις; εἴπ' ἐμοί.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μίλλα,
ὡσπερ κοτίνῃ, προσπατταλεύσω τουτωῖ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἄπειμι· γιγνώσκω γάρ ἥτιων ὧν πολὺ
945 ἑμῶν· εἴν δὲ σύζυγον λάβω τινα,
καὶ σύκινον, τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν θεὸν
ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
ὅτι καταλύει περιφανῶς, εἰς ὧν μόνος,
τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν Βουλὴν πιθῶν
950 τὴν τῶν πολιτῶν, οὔτε τὴν ἐκκλησίαν.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

καὶ μὴν, ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
ἔχων βαδίζεις, εἰς τὸ βαλανεῖον τρέχε·
ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἐστηκώς, θέρου.
καὶ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀλλ' ὁ βαλανεύς ἔλξει θύραζ' αὐτὸν, λαβὼν
 τῶν ὄρχιπέδων· ἰδὼν γὰρ αὐτὸν, γινώσεται,
 ὅτι ἔστ' ἐκείνου τοῦ πονηροῦ κόμματος.
 γὰρ ὁ εἰσίομεν, ἵνα προσεύξῃ τὸν θεόν.

955

ΧΟΡΟΣ.

(λείπει ἡ τοῦ Χοροῦ ᾠδή.)

ΓΡΑΥΣ, ΧΟΡΟΣ, ΧΡΕΜΥΛΟ
ΝΕΑΝΙΑΣ.

ΓΡΑΥΣ.

Ἄρ', ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν
960 ἀφίγμεθ' ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ,
ἢ τῆς ὁδοῦ τοπαράπαν ἠμαρτήκαμεν;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφίγμενη,
ὦ μειρακίσκη· πυρθάνει γὰρ ὠρικῶς.

ΓΡΑΥΣ.

φέρε νυν, ἐγὼ τῶν ἐνδοθεν καλέσω τινά.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

965 μὴ δῆτ'· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα.
ἀλλ' ὅ τι μάλιστ' ἐλήλυθας, λῆγειν σ' ἐχρῆν.

ΓΡΑΥΣ.

τέπονθα δεινά καὶ παράνομά, ὦ φίλτατε.
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἠρξαιτο βλέπειν,
ἀβίωτον εἶναι μοι πεποίηκε τὸν βίον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

970 τί δ' ἴσθιν; ἦπου καὶ σὺ συχοφάντρια
ἐν ταῖς γυναιξίν ἦσθα;

ΓΡΑΥΣ.

μὰ Δι' ἐγὼ μὲν οὐκ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;

ΓΡΑΤΣ.

σκάπτεις· ἐγὼ δὲ κατακέκνησμαι δειλακρά.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐκ οὖν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνησμὸν τίνα;

ΓΡΑΤΣ.

ἄκουε νῦν. ἦν μοι τι μειράκιον φίλον,
 πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον, καὶ καλόν,
 καὶ χρηστὸν. εἰ γάρ του δεηθεῖν ἐγὼ,
 ἄπυν' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς·
 ἐγὼ δ' ἐκείνῳ ταῦτά πάνθ' ὑπηρείονν.

975

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τί δ' ἦν, ὃ τι σου μάλιστ' ἐδεῖθ' ἐκάστοτε;

980

ΓΡΑΤΣ.

οὐ πολλά· καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἤσχυνετο.
 ἀλλ' ἄργυρίου δραχμὰς ἂν ἦτησ' εἴκοσιν
 εἰς ἱμάτιον· ὅκτι δ' ἂν εἰς ὑποδήματα·
 καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἄγοράσαι χιτῶνιον
 ἐκίλευσεν ἂν, τῇ μητρὶ θ' ἱματίδιον·
 πρῶν τ' ἂν ἐδεῖθῃ μεδίμνων τεττύρων.

985

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐ πολλά τοίνυν, μὰ τὸν Ἀπόλλω, ταῦτά γε
 εἶρηκας· ἀλλὰ δῆλον, ὅτι σ' ἤσχυνετο.

ΓΡΑΤΣ.

καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἔνεκεν μισητίας
 αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὐνεκα,
 ἵνα τοῦμόν ἱμάτιον φορῶν, μεμνητό μου.

990

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

λέγεις ἐρωῶντ' ἀνθρώπον ἐκνομιώτατα.

ΓΡΑΤΣ.

ἀλλ' οὐχὶ νῦν γ' ὁ βδελυρός ἔτι τὸν τοῦν ἔχει
τὸν αὐτόν· ἀλλὰ πολὺ μεθίστηκεν πάνυ.

995 ἐμοῦ γὰρ αὐτῶ τὸν πλακοῦντα τουτοῦν,
καὶ τὰλλα τὰπὶ τοῦ πίνακος τραγῆματα
ἐπόντα πεμφάσης, ὑπειπούσης θ', ὅτι
εἰς ἐσπέραν ἤξοιμι —

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τί σ' ἔδρασ'; εἶπ' ἐμοί.

ΓΡΑΤΣ.

ἄμητα προσαπέπεμψεν ἡμῖν τουτοῦν,
1000 ἐφ' ᾧ τ' ἐκέῖσε μηδέποτε μ' ἐλθεῖν ἔτι,
καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν ὑποπέμπων, ὅτι
„Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.“

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

δῆλον ὅτι τοὺς τρόπους τις οὐ μοχθηρός ἦν.
ἔπειτα πλουτῶν, οὐκέθ' ἤδεται φακῆ·
1005 προτιοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἄπαντ' ἐπήσθιε.

ΓΡΑΤΣ.

καὶ μὴν προτιοῦ γ' ὀσημέραι, νῆ τῷ θεῷ,
ἐπὶ τὴν θύραν ἐβράδιζεν αἰεὶ τὴν ἐμὴν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἐπ' ἐκφορᾶν;

ΓΡΑΤΣ.

μὰ Δι', ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
ἐρωῶν ἀκοῦσαι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.

ΓΡΑΤΣ.

καὶ, νῆ Δί', εἰ λυπομένην γ' αἰσθοιτό με,
νητιόριον ἂν καὶ φάτιον ὑπεκορίζετο.

1010

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἔπειτ' ἴσως ἦτησ' ἂν εἰς ὑποδήματα;

ΓΡΑΤΣ.

μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχομένην
ἐπὶ τῆς ἀμάξης ὅτι προσέβλεψεν μέ τις,
ἐτυπύμενη διὰ τοῦθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.
οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.

1015

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

μόνος γὰρ ἦδεθ', ὡς ἔοικεν, ἐσθίων.

ΓΡΑΤΣ.

καὶ τὰς γε χεῖρας παγκάλας ἔχειν μ' ἔφη.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὁπότε προτεινεῖάν γε δραχμὰς εἴκοσιν.

ΓΡΑΤΣ.

ὄξειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἠδὺ με.

1020

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε, νῆ Δία.

ΓΡΑΤΣ.

τὸ βίβημα δ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος· ἀλλ' ἠπίστατο
γραδὸς καρφύσης τὰφόδια κατεσθλεῖν.

ΓΡΑΤΣ.

ταῦτ' οὖν ὁ θεὸς, ὦ φίλ', ἄνεθ', οὐκ ὀρθῶς ποιῆ,

1025

φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικομένοις αἰεί.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τί γάρ ποιήσει, φράζε, καὶ πεπράζεται.

ΓΡΑΤΣ.

ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι, νῆ Δία,

1030 τὸν εὖ παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ, πάλιν μ' ἀντευποιεῖν.
ἢ μηδ' ὀτιοῦν ἀγαθὸν δίκαιον εἶσ' ἔχειν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐκὸν καθ' ἐκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι;

ΓΡΑΤΣ.

ἀλλ' οὐδέποτε με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὁρθῶς γε· τῦν δέ γ' οὐκέτι ζῆν σ' οἶεται.

ΓΡΑΤΣ.

ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατίηκ', ὦ φίλτατε.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

1035 οὐκ· ἀλλὰ κατασίσηπας, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.

ΓΡΑΤΣ.

διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέ γ' ἂν διεκλύσαις.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

εἰ τυγγάνοι γ' ὁ δακτύλιος ἂν τηλία.

ΓΡΑΤΣ.

καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρχεται,

οὔπερ πάλαι κατηγοροῦσα τυγγάνω·

1040 ἴοικε δ' ἐπὶ κῆμον βαδίξειν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

φαίνεται.

σίφρανον γέ τοι καὶ διδ' ἔχων πορεύεται.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀσπάζομαι.

ΓΡΑΤΣ.

τί φησιν;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἄρχαία φίλη,

πολιὰ γεγένησαι ταχὺ γε, νῆ τὸν οὐρανόν.

ΓΡΑΤΣ.

τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὕβρεος, ἧς ὕβριζομαι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ὠρακέναι.

ΓΡΑΤΣ.

1045

ποίου χρόνου ταλάντιαθ', ὅς παρ' ἐμοὶ χθές ἦν;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τοῦναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα.

μεθύων γάρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.

ΓΡΑΤΣ.

οὔκ' ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν αἰεὶ τοὺς τρόπους.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ὦ Ποντοπόσειδον, καὶ θεοὶ προεστυτικοὶ,

ἐν τῷ προσώπῳ τῶν θυτίδων ὅσας ἔχει.

ΓΡΑΤΣ.

1050

(ᾠ, ᾠ.) τὴν δᾶδα μὴ μοι πρόσφερ'.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

εὖ μέντοι λέγει.

εἴαν γὰρ αὐτὴν εἰς μόνος σπινθήρ λάβῃ,

ὥσπερ παλαιὰν εἰρησιώνην καύσεται.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

βούλει διὰ χρόνου πρὸς με παῖσαι;

1055

ΓΡΑΤΣ.

ποῖ, τάλαν;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

αὐτοῦ, λαβοῦσα κάρνα.

ΓΡΑΤΣ.

παιδιῶν τίνα;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

πόσους ἔχεις ὀδόντας;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀλλὰ γνώσομαι

κῆγωγ'. ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως, ἢ τέσσαρας.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀπότισσον: ἕνα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.

ΓΡΑΤΣ.

1060 τάλαντατ' ἀνδρῶν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς,
πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσοῦτοις ἀνδράσι.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ὄναιο μὲντ' ἄν, εἴ τις ἐκπλύνει σε.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

αὐ δῆτ', ἐπεὶ νῦν μὲν καπηλικῶς ἔχει

εἰ δ' ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύδιον,

1065 ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ ῥύκη.

ΓΡΑΤΣ.

γέρον ἀνὴρ ὢν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

πειρᾷ μὲν οὖν ἴσως σε, καὶ τῶν τιθίων

ἐξάπτεταί σου, λυγθάνειν δοκῶν ἐμὲ.

ΓΡΑΤΣ.

μὰ τὴν Ἀφροδίτην, οὐκ ἐμοῦ γ', ὦ βδελυγῆ σὺ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

μὰ τὴν Ἐκάτην, οὐ δῆτα· μαινοίμην γὰρ ἄν.
 ἀλλ', ὧ νεανίσκ', οὐκ ἔω τὴν μείρακι
 μισεῖν σε ταύτην.

1070

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀλλ' ἔγωγ' ὑπερφιλῶ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

τί κατηγορεῖ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

εἶναι σ' ὑβριστὴν φησὶ, καὶ λέγειν, ὅτι
 „Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.“

1075

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαι σοι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τό τί;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

αἰσχυρόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σὴν, ἐπεὶ
 οὐκ ἄν ποτ' ἄλλοι τοῦτ' ἐπέτρεπον ποιεῖν·
 νῦν δ' ἄπιθι χαίρων ξυλλαβὼν τὴν μείρακι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οἶδ', οἶδα τὸν νοῦν· οὐκέτ' ἀξιοῖς ἴσως
 εἶναι μετ' αὐτῆς.

1080

ΓΡΑΤΣ.

ὁ δ' ἐπιτρέψων ἴστί τις;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

οὐκ ἄν διαλεχθεῖην διεσπλεκωμένην
 ὑπὸ μυρίων ἐτῶν γε καὶ τρισχιλίων.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὁμως δ', ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἤξιους
1085 πίνειν, ξυνεκποτέ ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀλλ' ἐστὶ κομιδῇ τρυγῆ παλαιὰ καὶ σαπρὰ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐκοῦν τρυγοίπος ταῦτα πάντ' ἴσεται.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω· τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τοῦσδ', οὓς ἔχω.

ΓΡΑΤΣ.

1090 ἐγὼ δέ γ' αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἴσομαι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

θάψῃ, μὴ φοβοῦ.

οὐ γὰρ βιάσεται.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

πάνυ καλῶς τοίνυν λέγεις·

ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίπτουν χρόνον.

ΓΡΑΤΣ.

βιάδις· ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσίσχομαι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

1095 ὡς ἐντόμως, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ γρηθίδιον,
ὡσπερ λεπὰς, τῷ μειρακίῳ προσίσχεται.

ΧΟΡΟΣ.

(λείπει ἢ τοῦ Χοροῦ ᾠδὴ.)

ΚΑΡΙΩΝ, ΕΡΜΗΣ, ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ,
ΧΡΕΜΥΛΟΣ, ΓΡΑΥΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΚΑΡΙΩΝ.

Τίς ἔσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; τουτὶ τί ἦν;
οὐδεὶς ἔοικεν· ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
φθηγόμενον ἄλλως κλαυσιᾶ.

ΕΡΜΗΣ.

σέ τοι λέγω,

ὁ Καρίων, ἀνάμεινον.

ΚΑΡΙΩΝ.

οὗτος, εἴπ' ἐμοί,

1100

σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὕτωςι σφόδρα;

ΕΡΜΗΣ.

μὴ Δί', ἀλλ' ἔμελλον· εἴτ' ἀνιόξας με φθάσας.

ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχὺ,

ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία,

ἔπειτα τοὺς θεράποντας, εἶτα τὴν κύνα,

1105

ἔπειτα σαντιόν, εἶτα τὴν ὕν.

ΚΑΡΙΩΝ.

εἴπ' ἐμοί,

τί δ' ἴστιν;

ΕΡΜΗΣ.

ὁ Ζεὺς, ὃ πόνηρε, βούλειαι,
 ἐς ταυτὸν ὑμᾶς ξυγκυκῆσας τρυβλίον,
 ἀπαξάπαντας εἰς τὸ βύραθρον ἐμβαλεῖν.

ΚΑΡΙΩΝ.

1110 ἢ γλῶττα τῷ κήρουκι τούτων τέμνεται.
 ἀτὰρ διὰ τί γε ταῦτ' ἐπιβουλεύει ποιεῖν
 ἡμᾶς;

ΕΡΜΗΣ.

ὀτιῆ δεινότατα πάντων πραγμάτων
 εἰργασθ'. ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ἐξαρχῆς βλέπειν
 ὁ Πλούτος, οὐδείς οὐ λιβανωτὸν, οὐ δάφνην,
 1115 οὐ ψαιστόν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἐν
 ἡμῖν ἐπιθύει τοῖς θεοῖς.

ΚΑΡΙΩΝ.

μὴ δέ', οὐδέ γε
 θύσει. κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.

ΕΡΜΗΣ.

καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἥτιον μέλει.
 ἐγὼ δ' ἀπόλωλα κἀπιτέτριμμαί.

ΚΑΡΙΩΝ.

σωφρονεῖς.

ΕΡΜΗΣ.

1120 πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς κυπηλίσι
 πᾶσι ἀγάθ' ἔωθεν εὐθύς, οἰνοῦιταν, μέλι,
 ἰσχυάδας, ὅσ' εἰκόσ ἐστιν Ἑρμῆν ἐσθίειν.
 νυκτὶ δὲ πεινῶν, ἀναβάδην ἀναπαύομαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

οἴκουν δικαίως, ὅστις ἐποίησιν ζημίαν
ἐνίοτε, τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων;

ΕΡΜΗΣ.

οἴμοι τάλας,

1125

οἴμοι πλακοῦντος, τοῦ ἔν τετραῦδι πεπεμμένου.

ΚΑΡΙΩΝ.

ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μύτην καλεῖς.

ΕΡΜΗΣ.

οἴμοι δὲ κωλῆς, ἧς ἐγὼ κατήσθιον.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀσκωλιάς ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρία.

ΕΡΜΗΣ.

σπλάγγων τε θερμῶν, ὧν ἐγὼ κατήσθιον.

1130

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐδὲν σε πρὸς τὰ σπλάγγν' ἔοικ' ἐπιστρέφειν.

ΕΡΜΗΣ.

οἴμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκοιμημένης.

ΚΑΡΙΩΝ.

ταύτην ἐπιπιῶν, ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις;

ΕΡΜΗΣ.

ἀφ' ὠφελήσαις ἂν τι τὸν σαντοῦ φίλον;

ΚΑΡΙΩΝ.

ἴ του δέει γ', ὧν δυνατός εἰμι σ' ὠφελεῖν.

1135

ΕΡΜΗΣ.

εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὖ πεπεμμένον

δοίης καταμαγεῖν, καὶ κρέας νεανικόν,

ὧν θύεθ' ὑμεῖς ἐνδον.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἄλλ' οὐκ ἔκφορα.

ΕΡΜΗΣ.

καὶ μὴν ὅποτε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου
1140 ὑφέλοι, ἐγὼ σε λανθάνειν ἐποιοῦν αἶε.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἐφ' ᾧ τε μετέχειν καὶ τὸς, ᾧ τοιχωρῶχε.
ἤκειν γὰρ ἄν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.

ΕΡΜΗΣ.

ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἄν κατήσθιες.

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί,
1145 ὅποτε τι ληφθεῖην πανουργήσας ἐγώ.

ΕΡΜΗΣ.

μὴ μνησικακήσης, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες,
ἄλλὰ ξύνοικον, πρὸς θεῶν, δέξασθ' ἐμέ.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἔπειτ', ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς, ἐνθάδε μενεῖς;

ΕΡΜΗΣ.

τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστὶ βελτίω πολὺ.

ΚΑΡΙΩΝ.

1150 τί δέ; ταῦτο μολεῖν ἄστειον εἶναι σοι δοκεῖ;

ΕΡΜΗΣ.

πατρὶς γὰρ ἐστὶ πᾶσ', ἢ ἄν πράττη τις εὖ.

ΚΑΡΙΩΝ.

τί δῆτ' ἄν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὄν;

ΕΡΜΗΣ.

παρὰ τὴν θύραν Σιροφαῖον ἰδρῶσαισθ' ἐμέ.

ΚΑΡΙΩΝ.

Στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν.

ΕΡΜΗΣ.

ἀλλ' Ἐμπολαῖον.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀλλὰ πλουτοῦμεν· τί οὖν

1155

Ἐρμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν;

ΕΡΜΗΣ.

ἀλλὰ Δόλιον τοίνυν.

ΚΑΡΙΩΝ.

Δόλιον; ἤμιστά γε.

οὐ γὰρ δούλου κῦν ἔργον, ἀλλ' ἀπλῶν τρούπων.

ΕΡΜΗΣ.

ἀλλ' Ἡγεμόνιον.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει,

ὡσθ' ἠγεμόνος οὐδὲν δευσομέσθ' ἔτι.

1160

ΕΡΜΗΣ.

Ἐραγόντιος τοίνυν ἔσομαι. καὶ τί ἔτ' ἐρεῖς;

Πλοῦτῳ γὰρ ἔστι τοῦτο συμφροσώτατον,

ποιεῖν ἀγῶνας μουσικούς καὶ γυμνικούς.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὡς ἀγαθόν ἔστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν·

οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὐτῷ βίβιον.

1165

οὐκ εἰς ἄπαντες οἱ δικάζοντες θαμῆ

σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγρασθῆαι γραμμισιν.

ΕΡΜΗΣ.

οὐκοῦν ἐπὶ τοῦτοις εἰσὶω.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ πλῆρὲς γε

αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τῆς κοιλίας,
 1170 ἵν' εὐθείως διαζονικός εἶναι δοκῆς.

ΙΕΡΕΥΣ.

τίς ἂν φράσειε ποῦ ἔστι Χρημύλος μοι σαφῶς;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τί δ' ἐστίν, ὧ βέλτιστε;

ΙΕΡΕΥΣ.

τί γινώσκῃς, ἢ κακῶς;

ἀφ' οὗ γινώσκῃς ὁ Πλούτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
 ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ. καταμαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω,
 1175 καὶ ταῦτα τοῦ Σωτήρος ἱερέως ὄν Διός.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἢ δ' αἰτία τίς ἐστίν, ὧ πρὸς τῶν θεῶν;

ΙΕΡΕΥΣ.

θύνειν ἔτ' οὐδεὶς ἄξιότ'.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τίσος οὐνεκα;

ΙΕΡΕΥΣ.

ὅτι πάντες εἰσὶ πλοῦσιοι· καίτοι τότε,
 ὅτ' εἶχον οὐδέν, ὁ μὲν ἂν ἤκων ἔμπορος
 1180 ἔθυσεν ἱερεῖον τι σωθεῖς· ὁ δὲ τίς ἂν
 δίκην ἀποφυγῶν· ὁ δ' ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις,
 καὶ μετεκάλει τὸν ἱερεῖα· νῦν δ' οὐδὲ εἰς
 θύει τοπαράταν οὐδέν, οὐδ' εἰσέρχεται,
 πλὴν ἀποπαιτησόμενοι γε πλεῖν ἢ μυρία.

ΚΑΡΙΩΝ.

1185 οὐκ οὐκ τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις;

ΙΕΡΕΥΣ.

τὸν οὖν Δία τὸν Σωτῆρα καὶτό; μοι δοκῶ
χαίρειν ἕσασ, ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμενεῖν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Θαύζει. καλῶς ἔσται γάρ, ἦν θεός θείη.
ὁ Ζεὺς ὁ Σωτῆρ γάρ πάρεστιν ἐνθάδε,
αὐτόματος ἦκων.

ΙΕΡΕΥΣ.

πάντ' ἀγαθὰ τοίνυν λέγεις.

1190

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἰδρυσόμεθ' οὖν αὐτίκα μὴ, ἀλλὰ περιμένε,
τὸν Πλοῦτον, οὔπερ πρότερον ἦν ἰδρυσμένος,
τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάτιων τῆς Θεοῦ.
ἀλλ' ἐκδύτω τις δεῦρο δῆδας ἡμμένας,
ἵν' ἔχων προηγῆ τῷ Θεῷ σὺ.

ΙΕΡΕΥΣ.

πάνυ μὲν οὖν.

1195

δοῖεν ταῦτα χορή.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τὸν Πλοῦτον ἔξω τις κάλει.

ΓΡΑΥΣ.

ἐγὼ δὲ τί ποιῶ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τίς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν
ἰδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, φέρε
σεμνῶς· ἔχουσα δ' ἦλθες αὐτῇ ποικίλα.

ΓΡΑΥΣ.

ῶν δ' οὐνεκ' ἦλθον;

ΧΡΕΜΤΑΟΣ.

1200

πάντα σοι πεπραχῆται.

ἤξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς ὁ εἰς ἰσπέραν.

ΓΡΑΤΣ.

ἀλλ' εἴ γε μέντοι, τῇ Δί', ἐγγυᾶ σὺ μοι
ἤξειν ἐκείνον ὡς ἔμ', οἶσω τὰς χύτρας.

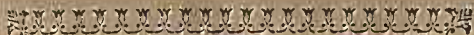
ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτῶν τὰναντία
1205 αὐταὶ ποιοῦσι. ταῖς γὰρ ἄλλαις μὲν χύτραις
ἢ γραῦς ἔπιστ' ἀνωτάτω· ταύτης δὲ νῦν
τῆς γραδὸς ἐπιπολῆς ἔπεισιν αἱ χύτραι.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἔτι τοίνυν εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀναχωρεῖν
εἰς τοῦπισθεν· δεῖ γὰρ κατόπιν τούτοις ἕδοντις
ἔπισθαι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΛΙ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Πρεσβύτες τις Στραβιάδης υπό δαρείων καταπορούμενος, διὰ τὴν ἵπποτροφίαν τοῦ παιδός, δεῖται τοῦτον, φοιτήσαντα εἰς τὸν Σωκράτην μαθεῖν τὸν ἥττονα λόγον, εἴ πως δύναίτο, τὰ ἄδικα λέγων ἐν τῷ δικαστηρίῳ, τοὺς χορήσιαις κικῆν καὶ μηδενὶ τῶν δαρεισῶν μηδὲν ἀποδοῦναι. οὐ βουλομένου δὲ τοῦ μειρακίσκου, διαγροῦς αὐτὸς ἐλθὼν μιν θάπει, καὶ μαθητὴν τοῦ Σωκράτους ἐκκαλέσας τινὰ, διαλέγεται. ἐκλυθεύσης δὲ τῆς διατριβῆς, οἳ τε μιθηταὶ κῆκλω καθήμενοι πιναροὶ συνορῶνται, καὶ αὐτὸς ὁ Σωκράτης ἐπὶ κρημάθρας αἰωρούμενος, καὶ ἀποσκοπῶν τὰ μέγιστα θεωρεῖται. μετὰ ταῦτα τελεῖ παραλαβὼν τὸν πρεσβύτεν, καὶ τοὺς τομιζομένους παρ' αὐτῷ θεοῦς, Ἄερα, προσέτι δὲ καὶ Λιδίησιν καὶ Νεφέλις κατακαλεῖται. πρὸς δὲ τὴν εὐχὴν εἰσέρχονται Νεφέλι ἐν σχήματι Χοροῦ· καὶ, φυσιολογήσαντος οὐκ ἀπιθάνως τοῦ Σωκράτους, ἀποκατασταῖσαι πρὸς τοὺς θεατὰς, περὶ πλειόνων διαλέγονται. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μὲν πρεσβύτες διδασκόμενος ἐν τῷ φανερωθῆ τινὰ τῶν μαθημάτων γελοιοποιεῖ· καὶ ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀμαθίαν ἐκ τοῦ φροτιστηρίου ἐκβάλλεται, ἄγων πρὸς βίαν τὸν υἱόν, συνίστησι τῷ Σωκράτει. τοῦτου δὲ ἐξαγαχόντος αὐτῷ ἐν τῷ θεάτρῳ τὸν ἄδικον καὶ τὸν

δίκαιον λόγον, διαγωνισθεὺς ὁ ἄδικος πρὸς τὸν δίκαιον λόγον, καὶ παραλαβὸν αὐτὸν ὁ ἄδικος λόγος, ἐκδιδάσκει. κομισάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πατήρ ἐκπεπονημένον, ἐπηρεάζει τοῖς χρήσταις, καὶ, ὡς κατωρθωκότος, εὐνοεῖ παραλαβόν. γενομένης δὲ περὶ τὴν εὐνοίαν ἀντιλογίας, πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδός, βροχὴν ἴσθησι, καὶ προσκαταλαλοῦμενος ὑπὸ τοῦ παιδός, ὅτι δίκαιον τοὺς πατέρας ὑπὸ τῶν υἱῶν ἀντιτύπασθαι, ὑπεραλθὼν διὰ τὴν πρὸς τὸν υἱὸν σύγκρουσιν ὁ γέρον, κατασχάπτει καὶ ἐμπύρησι τὸ φρονησίσθητον τῶν Σωκρατιστῶν. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν πάντων δυναιῶς πεποιημένων.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Στρεψιάδου.

ΜΑΘΗΤΑΙ Σωκράτους.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ.

ΟΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΟΛΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΠΑΣΙΑΣ δαρειστής.

ΜΑΡΤΥΣ Πασίων.

ΑΜΥΝΙΑΣ δαρειστής.

ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ,
ΘΕΡΑΠΩΝ, ΜΑΘΗΤΗΣ, ΣΩΚΡΑ-
ΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἰοῦ, ἰοῦ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον
 ἀπέρατον. οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;
 καὶ μὴν πύλαι γ' ἀλεκτρονόος ἤκουσ' ἐγώ.
 οἱ δ' οἰκέται ἤγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ. 5
 ἀπόλειο δῆτ', ὦ πόλις, πολλῶν οὔνεκα,
 ὅτι οὐδὲ κολῆσαι ἔξιτί μοι τοὺς οἰκέτας.
 ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστός οὔτοις νεανίας
 ἐγείρεται τῆς νυκτός, ἀλλὰ πέσεται
 ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος. 10
 ἀλλ', εἰ δοκεῖ, ἤγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι. --
 Ἄλλ' οὐ δύναμαι δειλῆτος εὔδειν, δακνόμενος
 ὑπὸ τῆς δαπάνης, καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν,
 διὰ τουτοῖ τὸν νῆον. ὁ δὲ κόμην ἔχων,
 ἱπλάζεται τε, καὶ ξυτωρικεῖται, 15
 ὄνειροπολεῖ θ' ἵππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι,
 ὄρῳν ἄγουσαν τὴν σελήνην ἐκιάδας.
 οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. — ἄπιε, παῖ, λύχρον,

κίχφερε τὸ γραμματεῖον, ἴν' ἀναγνῶ λιθῶν,
 20 δόλοισι δ' αἰείω, καὶ λογίσσεται τοὺς τόξους.
 φέω ἴδω, τί ὀφείλω; δώδεκα μῦθι Πασίη.
 τοῦ δώδεκα μῦθι Πασίη; τί ἐχρησάτην;
 οἳ ἐτρομάχην τὸν κοππατιαν. οἴμοι τάλας.
 εἶθ' ἐξεκόλην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθω.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

25 Φίλων, ἀδικεῖς. ἔλαυρε τὸν σαντιοῦ δρόμον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τοῦτ' ἐστὶ τοῦτο τὸ κακόν, ὃ μ' ἀπολόλεκεν.
 ὀνειροπολεῖ γῆρ καὶ καθέδων ἱππικῆν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

πόσους δρόμους ἔλα τὰ πολεμιστήριμ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους. --
 30 ἀπὴρ τί χρέος ἔθα με μετὰ τὸν Πασίαν;
 τρεῖς μῦθ' ἀδιφρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυρία.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξάλισις οἴκιδε.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ', ὃ μὲλ', ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
 ὅτε καὶ δίκυς ὄφληκα, γ' ἄτεροι τόξου
 35 ἐνεχυρώσεισθαί φασιν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἔπειδ', ὃ πάτερ,
 τί δυσκολύνεις καὶ στρέφει τὴν τὸν γ' οἴην;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

δάχνει με δήμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.

ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ.

ἴσσοι, ὦ δαιμόνιε, καταδαρθεῖν τί με.

ΣΤΡΕΨΙΔΗΣ.

οὐ δ' οὖν κἀθενδε· τὰ δὲ χρεία ταῦτ' ἔσθ' ὅτι
εἰς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέφεται. —
φεῦ.

40

εἴθ' ὄφελ' ἢ προμνήστοι ἀπολέσθαι κακῶς,
ἤ τις με γῆμαι πῆρε τὴν σὴν μητέρα.
ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἡδιστος βίος,
εὐρωπιῶν, ἀκόρητος, εἰκὴ κείμενος,
βρῶων μελίταις, καὶ προβάτοις, καὶ στεμφύλοις.

45

ἔπειτ' ἔγχευα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους
ἀδελφιδῆν, ἄγροικος ὦν, ἐξ ἄστεος,
σεμνὴν, τροφῶσαν, ἐγχεκοισουρωμένην.
ταύτην ὅτ' ἐγάμουσι, ξυγκατεκλινομένην ἐγῶ,
ἔζων τρογύς, τρασιῦς, ἐρίων περιουσίας·

50

ἢ δ' αὖ, μύρον, κρόκον, καταγλωτισμάτων,
δαπάνης, λαφυγμοῦ, Κωλιάδος, Γενετυλλίδος.
οὐ μὴν ἐγῶ γ', ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.
ἐγὼ δ' ὦν, αὐτῇ θοιμάτιον δεικνὺς τοδὶ,
πρόφασιν, ἔφασκον· ὦ γύναι, λίαν σπαθῆς.

55

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἔλαιον ἡμῶν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.

ΣΤΕΨΙΔΗΣ.

οἴμοι· τί γὰρ μοι τὸν πότην ἦπιες λύχνον;
δεῦρ' ἔλθ', ἵνα κλάης.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

διατί δῆτα κλαύσομαι;

ΣΤΡΕΨΙΛΛΗΣ.

- 60 *Συ τῶν παλαιῶν ἐνετίθεις θουαλλίδων. —*
 Μετὰ ταῦθ', ὅπως τοῖν ἐγένεθ' υἱὸς οὐτοσί,
 ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τῇ γαστῆ,
 περὶ τοῦ νόμου δὴ ταῦτ' ἐλοιδοροῦμεθα.
 ἢ μὲν γιῶ ἵππον προσετίθει πρὸς τὸ νόμα,
 Ζάριππον, ἢ Χύριππον, ἢ Καλλιπίδην.
 65 ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου τιθέμην Φειδωνίδην.
 τέως μὲν οὖν ἐχοινοῦμεθ'· εἴτα τῷ χρόνῳ
 κοινῇ ξυρέβημεν, καὶ θέμεθα Φειδιπίδην.
 τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐχορίζετο.
 Ὅταν σὺ μέγας ᾖν ἄρμ' ἐλαύνης πρὸς πόλιν,
 70 ὡσπερ Μεγακλῆς, ξυστίδ' ἔχων — ἐγὼ δ' ἔφην.
 Ὅταν μὲν οὖν τις αἴγας ἐκ τοῦ Φελλέως,
 ὡσπερ ὁ πατήρ σου, διφθέραν ἐνημμέτος —
 ἀλλ' οὐκ ἐπίθειτο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγους,
 ἀλλ' ἵπερόν μου κατέχευεν τῶν χρημάτων.
 75 εἴν οὖν ὄλην τὴν νύκτα φροτιζῶν, ὁδοῦ
 μίαν εὔρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυῖ,
 ἔν, ἢν ἀναπέσω τούτον, σωθήσομαι.
 ἀλλ' ἐξεγείραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
 πῶς δὴτ' ἂν ἠδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραμι; πῶς;
 80 Φειδιπίδη, Φειδιπίδιον.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

τί, ὦ πάτερ;

ΣΤΡΕΨΙΛΛΗΣ.

κύσον με, καὶ τὴν χεῖρα δὲ τὴν δεξιάν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἰδοί. τί ἐσιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εἴπ' ἔμοι, φιλεῖς ἐμέ;

ΦΕΙΔΙΗΠΙΔΗΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶν τοῦτον τὸν Ἴππιον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μὴ μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν Ἴππιον.

οὔτως γὰρ ὁ θεὸς αἰτίως μοι τῶν κακῶν.

ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,

ὦ παῖ, πιθοῦ.

35

ΦΕΙΔΙΗΠΙΔΗΣ.

τί οὖν πίθωμαι δήτ' ἄ σοι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαιλοῦ τρόπους,

καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἅ' ἢ ἐγὼ παραινέσω.

ΦΕΙΔΙΗΠΙΔΗΣ.

λέγε δὴ, τί κελεύεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καὶ τί πίσει;

ΦΕΙΔΙΗΠΙΔΗΣ.

πίσσωμαι,

90

νῆ τὸν Διώνυσον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

δεῦρό νῦν γ' ἀλόβλεπε.

ὄρας τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῷκίδιον;

ΦΕΙΔΙΗΠΙΔΗΣ.

ὄρα. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐπέον, ὦ πάτερ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.

ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες, οἱ τὸν οὐρανόν.

95

λέγοντες ἀνατείδουσιν, ὡς ἔστιν πλεγυός·
 κἄστιν περὶ ἡμῶν οὗτος· ἡμεῖς δ' ἀνδρακες.
 οὗτοι διδάσκουσ', ἀργέριον ἢ τις διδοῖ,
 λέγοντι πικρὰν καὶ δίκαια κἄδικα.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΔΗΣ.

100 εἶσιν δὲ τίνας;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ οἶδ' ἀκριβοῦς τοῦνομα·
 μεριμνοφροντισταὶ κολοὶ τε κἄγαθοί.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΔΗΣ.

αἴβοι· ποτηροὶ γ', οἶδα. τοὺς ἀλαζύνας,
 τοὺς ἀγροῖωντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,
 ὧν ὁ κικλοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεσθῶν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

105 ἦ, ἦ, σιώπα· μηδὲν εἴλης νῆπιον.
 ἀλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρώων ἀλφίτων,
 τούτων γενοῦ μοι, σχισάμενος τὴν ἱππικίην.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΔΗΣ.

οὐκ ἄν, μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοίης γ' ἐμοὶ
 τοὺς Φυσιανούς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

110 ἔθ', ἀντιβολῶ σ', ὧ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοὶ,
 ἐλθὼν διδάσκου.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΔΗΣ.

καὶ τί σοι μαθήσομαι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εἶναι παρ' αὐτοῖς φασὶν ἄμφω τοῖ λόγῳ,
 τὸν κρείττον', ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥττονα.
 τούτοιον τὸν ἕτερον τοῖν λόγοι, τὸν ἥττονα

νικῶν λέγοντα φασὶ τᾶδικώτερα.

115

ἦν οὖν μάθης μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οὐκ ἂν πιθοίμην. οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν
τοὺς ἰππίας, τὸ χροῖμα διακεκριασμένους.

120

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ ἄρα, μὰ τὴν Δήμητρα, τῶν γ' ἐμῶν ἴδει,
οὐτ' αὐτὸς, οὐδ' ὁ ζῦγιος, οὐδ' ὁ συμφορᾶς·
ἄλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρυκας ἐκ τῆς οἰκίας.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἄλλ' οὐ περιώπεται μ' ὁ θεῖος Μεγακλῆς
ἄνθρωπος. ἄλλ' εἴσεμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.

125

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἄλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσὼν γε κείσομαι·
ἄλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς, διδάξομαι
αὐτὸς, βυθίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.
πῶς οὖν γέρον ὦν, κῆπιλῆσιμων, καὶ βραδύς,
λόγων ἀκριβοῦν σχινδαλάμους μαθήσομαι;
ἱητέον. τί ταῦτ' ἔχων σιραγγεῖομαι,
ἄλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ, παιδίον.

130

ΜΑΘΗΤΗΣ.

βἄλλ' ἐς κόρυκας. τίς ἔσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Φεΐδωρος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ἀμαθῆς γε, νῆ Δι', ὅστις οὕτως σφόδρα
ἀπεριμερόμνος τὴν θύραν κελάκτις,

135

καὶ φρονιδ' ἐξήμβλωκα; ἐξευρημένην.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
ἀλλ' εἶπέ μοι τὸ πρῶγμα τοῦ ἐξημβλωμένου.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

140 ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

λέγε νυν ἐμοὶ θαυρόν. ἐγὼ γὰρ οὐτοσὶ
ἦκω μαθητῆς εἰς τὸ φρονιστήριον.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

λέξω. νομίσει δέ σε ταῦτα χοῆ μυστήρια.
ἀνήρει' ἄφρι Χαιρεφῶντα Σωκράτης
145 ψύλλαν, ὑπόσους ἄλλοιτο τοῖς αὐτῆς πόδας.
δακνοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὄφρυν,
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀφῆλατο.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πῶς δῆτα τοῦτ' ἐμέτηρος;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

δεξιότατα.

κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν
150 ἐρέβαφεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὴν πόδα·
καῖα ψυγείση περιέφρασαν Περσικαί.
ταδίας ὑπολέσας, ἀρεμέτρι τὸ χοῆριον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τῆς λεπίδιγτος τῶν φρενῶν.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

τί δὲτ' ἄν, ἔπειρον εἰ πύθοιο Σωκράτους;
155 φρόντισμα;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ποιόν; ἀτιβολῶ, κάτειπέ μοι.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ἀνήκει αὐτὸν Χαιρεσῶν ὁ Σφήπιος,
ὕπερθε τὴν γνῶμην ἔχοι, τὰς ἐμπιδίαις
κατὰ τὸ στόμα ἦδειν, ἢ κατὰ τοῦ ῥόπτιγιον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δὲτ' ἐκαῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπιδος;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ἔφασκεν εἶναι τοῦντερον τῆς ἐμπιδος
στερόν· διαλέπτου δ' ὄντος αὐτοῦ, τὴν προήν
βίη βαδίζειν εὐθὺ τοῦ ῥόπτιγιου.

160

ἔπειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμετον
τὸν προκτιὸν ἠχέειν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

σαλπυξ ὁ προκτιός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπιδῶν.

165

ὃ τρισμακάριος τοῦ διετηρημένου.

ἢ ῥαδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην,

ὅστις δίδοι τοῦντερον τῆς ἐμπιδος.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

πρόην δὲ γε γνῶμην μεγάλην ἀγχιθέθη
ἔπ' ὑσχυλαβῶτον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τίνα τρόπον; κάτειπέ μοι.

170

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς,
καὶ τὰς περιφορὰς, εἴτ' ἄνω κελυβότιος,
ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νεκρῶς γαλιώτης κατέχισεν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἦσθην γαλεώτη καταχέσαντι Σωκράτους.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

175 ἐχθρὸς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἐσπέρας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εἶεν. τί οὖν πρὸς τάλφι' ἐπαλαμήσατο;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

κατὰ τῆς τραπέζης καταπίσας λεπτήν τέφραν,
κάμψας ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβὼν,
ἐκ τῆς παλαιστρας θοιμύτιον ὑφείλετο.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Γ
180 τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Ουλῆν θανατούμεν;
ἄνοιγ', ἄνοιγ' ἀνύσας, τὸ φρονηστήριον,
καὶ δεῖξον ὡς τάχιστα μοι τὸν Σωκράτην.
μιθητιῶ γάρ. ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
ὦ Πριάκλεις, ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

185 τί ἰθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκίναί;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.
αἰῶρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὔτοι;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ζητοῦσιν οὔτοι τὰ κατὰ γῆς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

βολβοῦς ἄρα

ζητοῦσι. μὴ νῦν τοῦτ' ἐπιφρονίζετε.

190 ἐγὼ γάρ οἶδ', ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.

τί δ' ἄρ' οἶδς δρωσιν, οἱ σφόδρ' ἐγκεκρυφότες;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

οὗτοι γ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τύρταρον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δῆθ' ὁ προκτός ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

αὐτός καθ' αὐτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.

ἀλλ' εἴσιθ', ἵνα μὴ κείνος ἡμῖν ἐπιτύχη.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μήτω γε, μήτω γ'. ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα
αὐτοῖσι κοιρώσω τι πραγμάτιον ἐμόν.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ἀλλ' οὐχ οἷόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἄερα
ἔξω διατριβεῖν πολὺν ἄγαν ἐστὶν χρόνον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πρὸς τῶν θεῶν, τί γὰρ τὰδ' ἐστίν; εἴπ' ἐμοί.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

Ἀστρονομία μὲν αὐτῆ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τουτὶ δέ, τί;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

Γεωμετρία.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τουτ' οὖν τί ἐστὶ χρήσιμος;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

γῆν ἀναμετρεῖσθαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πότερον τὴν κληρουχικήν;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

οὐκ· ἀλλὰ τὴν ξυμπασαν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἄπειρον λέγεις.

205 τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρησίμον,

ΜΑΘΗΤΗΣ.

αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. ὀρθῶς;

αἶδε μὲν Ἀθῆναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι.

ἐπεὶ δικαστὴς οὐχ ὀρθῶ καθημένους.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ὥς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀπικὸν τὸ χωρίον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

210 καὶ ποῦ Κικυνῆς εἰσὶν οἱ μοὶ δημόται;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ἐνταῦθ' ἔναισιν· ἢ δέ γ' Εὐβοί, ὡς ὀρθῶς,

ἦδη, παρατίθεται μακρὰ πόρῳ πάνυ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οἶδ' ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρτιύθη καὶ Περικλέους.

ἀλλ' ἢ Λακεδαιμῶν ποῦ στίγ;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ὅπου στίγ; αὐτῆ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

215 ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο μέγα φροστίξτε,

ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπάγαγεῖν πόρῳ πάνυ.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ἀλλ' οὐχ οἶόν τε, νῆ Δί'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οἰμώξουσ' ἄρα.

φέρε, τίς γὰρ οὔτος, δὲ πὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

αὐτός.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τίς αὐτός;

ΜΑΘΗΤΗΣ

Σωκράτης.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ Σώκρατες.

ἴθ' οὗτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.

220

ΜΑΘΗΤΗΣ.

αὐτός μὲν οὖν σὺ κάλεσον. οὐ γάρ μοι σχολή.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ Σώκρατες;

ὦ Σωκρατίδιον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τί με καλεῖς, ὦ φήμερε;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πρῶτον μὲν ὅ τι δοῖς, ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀεροβατῶ, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

225

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔπειτ' ἀπὸ ταρήσῃ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,

ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς; εἶπερ —

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐ γὰρ ἄν ποτε

ἔξερον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,

εἰ μὴ χρημίσας τὸ νόημα, καὶ τὴν φροσιίδα

λεπτὴν καταμίξας εἰς τὸν ὄμοιον αἴρα·

230

εἰ δ' ἄν χαμαὶ τῶν κατώθεν ἐσκόπουν,

οὐκ ἂν ποθ' εὔροιν. οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίαι
 ἔλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φρονίδος·
 πάσχει δὲ ταυτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

255

τί φῆς;

ἡ φρονίτις ἔλκει τὴν ἰκμάδ' εἰς τὰ κάρδαμα;
 ἴθι γυν, κατέβηθ', ὡ Σωκρατίδιον, ὅς ἐμέ,
 ἵνα μ' ἐκδιδάξῃς, ὡπερ οὐνεκ' ἐλήλυθα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἦλθεσ δὲ κατὰ τί;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

βουλόμενος μάθεῖν λέγειν.

240 ὑπὸ γὰρ τόκων, χρήσιων τε δυσκολωτάτων,
 ὄχομαι, φέρομαι, τί χρήματ' ἐνεχρηάζομαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

πόθεν δ' ὑπόχρεος σουτὸν ἔλαθεσ γενόμενος;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππικῇ, δεινὴ φαγεῖν.

ἀλλί με δίδαζον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιιν,

245 τὸν μηδὲν ἀποδιδόντι. μισθὸν δ', ὅν τιν' ἂν
 πράττη μ', ὁμοῦμαι, σοὶ καταθήσειν, τοὺς θεοὺς.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ποίους θεοὺς ὁμίῃ σὺ; πρότερον γὰρ θεοὶ
 ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἴσσι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τῶ δ' ἄψ' ὄρνυτ'; ἦ

σιδυρέοισιν, ὡπερ ἐν Βυζαντίῃ;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

250 βούλει τὰ θεῖα προῖγματ' εἶδέναι σαφῶς,

αὐτ' ἐστὶν ὁρθῶς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νῆ Δί', εἴπερ ἐστὶ γε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,
ταῖς ἡμετέροισι δαίμοσιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μάλιστα γε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἰδοὺ κάθηναι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τουτοῖ τοίνυν λαβὲ

255

τὸν στέφανον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐπὶ τί στέφανον; οἴμοι, Σώκρατες,

ὥσπερ με τὸν Ἀθήμιανθ' ὅπως μὴ θύσετε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐκ· ἀλλὰ πάντα ταῦτα τοὺς τελουμένους
ἡμῖς ποιοῦμεν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εἶτα δὴ τί κερδανῶ;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

λέγειν γενήσει τρίμμα, κρόταλον, παιπάλη.

ἀλλ' ἔχ' ἀτρέμεις.

260

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μὴ τὸν Δί' οὐ ψεύσει γ' ἐμέ.

καταπατιτόμενος γὰρ παιπάλη γενήσομαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

εὐφημεῖν χορὴ τὸν προεβύτην, καὶ τῆς εὐχῆς ὑπα-
κούειν.

ὦ δῖοι ποῖ ἄναξ, ἀμέτρητ' Ἀἴθρ, ὅς ἔχεις τὴν γῆν με-
τέωρον,

265 λαμπρός τ' Αἰθῆρ, σεμναὶ τε θεαὶ Νεφέλαι βρονη-
σικέλευνοι,

ἄρθητε, φάνητ', ὦ δῖοι ποῖαι, τῷ φροντιστῇ μετέωροι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μήπω, μήπω γε, πρὶν ἂν τοῦτ' ἐπιύξωμαι, μὴ κατα-
βρεχθῶ.

τὸ δὲ μὴ κυνέην οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον'
ἔχοντα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἔλθετε δῆτ', ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῶδ' εἰς ἐπί-
δειξιν,

270 εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου χορηγαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κά-
θησθε,

εἴτ' Ὀκείνου πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἴστατε
Νύμφαις,

εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσῆς ἀρτέουσθε
πρόχοοισιν,

ἢ Μαιῶτιν λίμνην ἔχειτ', ἢ σκότειλον νιφύοντα Μί-
μαντος·

ἐπακούσατε δεξιόμεναι θυσίαν, καὶ τοῖς ἱεροῖσι χα-
ρεῖσται.

ΧΟΡΟΣ.

275

ἀίετοι Νεφέλαι

ἄρθωμεν σεμναί,

δροσερῶν φύσιν εὐάγητοι,
 πατρὸς ἀπ' Ὀκεανοῦ βαρυναχέος
 ὑψηλῶν ὄρεων κορυφῆς ἐπὶ
 δειδροζόμους, ἵνα

280

τηλεφανεῖς σκοπιᾶς ἀφρορώμεθα,
 καρπούς τ' αἰλδομένην ἱερὴν χθόνα,
 καὶ ποταμῶν ζαθίων κελιαδήματα,
 καὶ πόντιον κελιάδοντι βαρὺβρομον.

ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀ-

285

κάματον σελαγεῖται
 μυρμακρίαισιν ἀγυαῖς.

ἀλλ' ἀποσεισάμεναι τέρος ὄμβριον,
 ἀθανάταις ἰδίαις ἐπιδώμεθα
 τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν. χ

290

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι, φανερώς ἠκούσατέ μου κα-
 λέσαντος.

ἦσθου φωνῆς ἄμα καὶ βροντῆς μεκρησμένης θεουέ-
 πτου;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καὶ σέβομαι γ', ὦ πολυτίμητοι, καὶ βούλομαι ἀντα-
 ποπιροεῖν

πρὸς τὰς βροντῆς· οὕτως αὐτὰς τειρεμαίνω καὶ πε-
 γόζημαι.

καὶ θέμις ἐστίν, γυνί γ' ἤδη, καὶ μὴ θέμις ἐστὶ, γε-
 σείω.

295

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐ μὴ σκώψεις, μηδὲ ποιήσεις, ἄπερ οἱ τρυγοδαίμο-
 νες οὗτοι·

ἀλλ' εὐφήμι· μέγα γὰρ τι θεῶν κινεῖται σμήνος
ᾠοδαῖς.

ΧΟΡΟΣ.

παρθένοι ὑμνησάμενοι,
ἔλθωμεν ἑπιπαρῶν

300

ἄθροτα Παλλίδος, εὐάνδρου γῶν
Κέκροπος ὀφόμενοι πολυήρατον,
οὗ σέβας ἀρήρητων ἱερῶν, ἵνα
μυστοδόκος δόμος

305

ἐν τελεταῖς ἁγίαις ἀναδείκνυται,
οὐρανίοις τε θεοῖς δοιρήματα,
καὶ ὑπερεσθῆς καὶ ἀγάλματα,
καὶ πρόσσοδοι μακάρων ἱερῶταται,
εὐστέφανοι τε θεῶν

310

Θυσίαι, θυλίαι τε,
πυρτοδυπαῖς ἐν ὄραις·

ἦοι τ' ἐπερχομένη Βρομία χάρις,
εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
καὶ Μοῦσα βρομβόρομος ἀνλῶν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε, φράσον, τίρες εἰς, ὧ
Σόικρατες, αὐταί,
315 αἱ φθεγγόμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν Ἰρῶναι τίρες
εἰσιν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἦκιστ', ἀλλ' οὐράναι Νεφέλαι, μεγάλαί θεαὶ ἀνδρά-
σιν ἀρχοῖς,
αἴπερ γνώμην, καὶ διάλεξιν, καὶ τοῦν ἡμῶν παρῶ-
ζουσι,

καὶ τερατείαν, καὶ περίλιξιν, καὶ χρῶσιν, καὶ κατά-
ληψιν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ταῦτ' ἄφ' ἀκούσας αὐτῶν τὸ φθέρμ' ἢ ψυχὴ μου
πεπύτηται,

καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ, καὶ περὶ καπνοῦ στερο-
λεσχεῖν,

520

καὶ γρωμιδίῳ γνώμην νύξασ' εἰρήῃ λόγῳ ἀντιλογῆσαι·
ὥστ', εἴ πως ἐστίν, ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερωῆς ἐπι-
θυμῶ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

βλέπε νυν δευρὸ πρὸς τὴν Πάργηθ'· ἤδη γὰρ ὄρω
κατιούσας

ἴσυχα ταύτας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

φέρε, ποῦ; δεῖξον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

χωροῦσ' αὐταὶ πάνυ πολλὰ

διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασείων αὐταὶ πλάτται.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί τὸ χοῆμα, 525

ὡς οὐ καθορῶ;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

παρὰ τὴν ἔσοδον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

διαθρῶ νυνὲ μόλις ἴδῃ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

νῦν γέ τοι ἴδῃ καθορῆς αὐτὰς, εἰ μὴ λημῆς κολο-
κύνταις.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἤ Δί', ἔγωγ' ὦ πολυτίμητοι. πάντα γὰρ ἤδη κατέχουσι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ταύτας μέντοι σὶ θεῖς οὔσας οὐκ ἤδης, οὐδ' εἰόμιζες.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὅσο μὰ Δί', ἀλλ' οἰκίλην καὶ δρόσον αὐτῆς ἠγούμην καὶ καπνὸν εἶναι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐ γὰρ, μὰ Δί', οἷσθ' οἰκίληστους αὐταὶ βόσκεισσοφιστάς,

θουριομάντις, ἰατροτέχνας, σφραγιδονυχαρχοκομήτας,

κυκλίων τε χορῶν ἄσματοκύματις, ἄνδρας μετεωροφύνακας·

οὐδὲν δρῶντις βόσκεισ' ἄργους, ὅτι ταύτας μουσσοποιούσι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

335 ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρῶν Νεφελῶν σιτροπειάγλαν δάϊον ὀσμῶν,

πλοκάμους ὃ' ἑκατοκκεφάλα Τυφῶ, πρημμινούσας τε θυέλλας,

εἴτ' ἀερίους, διερούς, γαμψούς, οἰωρούς, ἀερονηχεῖς, ὄμβρον ὃ' ὑδάτων δροσιρῶν Νεφελῶν. εἴτ' ἀνὶ αὐ-

τῶν κατεσθινον
κεοτῶν τεμίχη μεγάλην, ἀγαθῶν, κρέατ' ὀρνίθια κικηλῶν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

διὰ μέντοι τούτῳ οὐχὶ δίκαιως;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

λέξον δὴ μοι, τί παθοῦσαι, εἴο

εἶπερ Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴξασι γυναιξίν;

οὐ γὰρ ἐκείναι γ' εἰσὶ τοιαῦται.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

φίξε, ποῖαι γὰρ τινές εἰσιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ οἶδα σαφῶς· εἴξασιν γούν ἐρίοισιν πεπταμένοισι, κοῖχι γυναιξίν, μὴ Δί', οὐδ' ὀπιούν. αὐταὶ δὲ ῥίγας ἔχουσι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀπόκριναι νῦν ἀπὸ ἂν ἔρωμαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

λέγε νῦν ταχέως ὅ τι βούλει. 345

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην Κενταύρου ὁμοίαν, ἢ παρδάλει, ἢ λύκῳ, ἢ ταύρῳ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τὴ Δί' ἔγωγ'. εἶτα τί τοῦτο;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

γίγνεται πάνθ' ὅ τι βούλομαι· καὶ ἢν μὲν ἴδωσι κομήτην,

ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἷόν περ τὸν Ξερόφωτον,

σκόπευσαι τῆς μαρίας αὐτοῦ, Κενταύροισι ἤμασιν αὐταῖς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δ' ἄρ'; ἦν ἄρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμων
 ἴα, τί δρῶσιν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀποφαίρουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ, λῆκοι ἐξαιρέτης ἐγέ-
 ροντο.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὐταὶ τὸν ῥήσασπιν
 χθρῆς ἰδοῦσαι,

ὅτι δειλότατον τοῦτον ἔωρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγέ-
 ροντο.)

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

355 καὶ νῦν ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὄρῃς, διὰ τοῦτ' ἐγέ-
 ροντο γυναῖκες.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

χαίρετε τοίνυν, ὧ δέσποιναι· καὶ νῦν, εἴπερ τιπὶ
 κἄλλω,

εὐρανομήκη ῥήξατε κἄμοι φωνήν, ὧ παμβασίλειαι.

ΧΟΡΟΣ.

χαῖρ', ὧ πρεσβῦτα παλαιογενῆς, θηρατὰ λόγων φι-
 λομούσων,

[σὺ τε, λεπτοτάτων λήρων ἱερῶ· φράζε πρὸς ἡμᾶς
 ὅ τι χρῆσεις.

360 οὐ γὰρ ἂν ἄλλω γ' ὑπακούοιμεν τῶν νῦν μετεωρο-
 σοφιστῶν,

πλὴν ἢ Προδίκω· τῷ μὲν, σοφίας καὶ γνώμης οὐ-
 νεκα· σοὶ δέ,

ὅτι βρομθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς, καὶ τῷ φθαλμῷ
 παραβάλλει,

κἀνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει, κἀφ' ἡμῖν σευρο-
προσωπεῖς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ Γῆ, τοῦ φθέγγματος· ὡς ἱερὸν, καὶ σεμνὸν, καὶ
τερατιῶδες.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

αὗται γάρτοι μόναί εἰσι θεαί· τἄλλα δὲ πάντ' ἐστὶ
φλύαρος. 365

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρε, πρὸς τῆς Γῆς, οὐλύμπιος οὐ
θεὸς ἐστι;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ποῖος Ζεὺς; οὐ μὴ ληρήσει; οὐδ' ἔστι Ζεὺς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί λέγεις σὺ;
ἀλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον
ἑπάντων.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

αὗται δὴ που· μέγαλοις δὲ σ' ἐγὼ σημείοις αὐτὸ δι-
δάξω.

φέρε, ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τε-
θείασαι; 370

καίτοι χρῆν αἰθρίας ὕειν αὐτὸν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτό γέ τοι τῷ νυκτὶ λόγῳ εὖ προσ-
έφυσας.

καίτοι πρότερον τὸν Δι' ἀληθῶς ὄμην διὰ κοσκίνου
οὔρειν.

ἀλλ', ὅστις ὁ βροντιῶν ἐστι φράσιον· τοῦτό με ποιεῖ
τειρομαίρειν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

575 αὐται βροντιῶσι κελιδόμεναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τῷ τρόπῳ, ὧ πάντα σὺ τολμῶν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οἶαν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ, ἀναγκασθῶσι φέ-
ρεσθαι,

κατακρημνόμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην, εἴτα
βυρεῖται

εἰς ἀλλήλας ἐμπιπτούσαι, ἡγνύνται καὶ πιταγοῦσιν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτάς, οὐχ ὁ Ζεὺς, ὥστε
φέρεσθαι;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

380 ἦμισι· ἀλλ' αἰθέριος δίρος.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Δίρος; τουτί μ' ἐλελήθη,
ὁ Ζεὺς οὐκ ὦν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ δίρος νυνὶ βυσι-
λεύων.

αὐτὰρ οὐδὲν τῷ περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντιῆς
μ' ἐδίδαξας.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐκ ἦκουσάς μου, τίς Νεφέλης ὕδατος μεσῆς δι-
φημι,

ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας πιταγεῖν διὰ τὴν πικρό-
τητα,

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

φέρε τουτὶ τῷ χρη πιστεύειν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὑπὸ σουτοῦ γ', ὡς σε διδάξω. 385

ἤδη ζωμοῦ Παναθηναίοις ἐμπλησθεῖς, εἴτ' ἐταράχθης
τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορησθή-
γῃσε;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ δεινὰ ποιῆ γ' εὐθύς μοι, καὶ
τετάρακται,

χῆσπερ βρογχὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ, καὶ δεινὰ κέ-
κραγεν·

ἀτρέμας πρῶτον πάξ, κῆτα παπίξ ἐπάγει, κῆπειτα
παπαπιάξ·

ζῆταν χέζω, κομιδῇ βρογχίῃ παπαπαπιάξ, ὥσπερ
ἐκῆναι. 390

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

σκέψαι τοίνυν ὑπὸ γαστριδίου τυννουτοῦ οἷα πέ-
πορδας·

τὸν δ' ἄερα τόνδ', ὄντι ἀπέραντον, πῶς οὐκ εἰκός
μέγα βρογχίῃν;

ταῦτ' ἄρα καὶ τῷ νόματ' ἀλλήλοιν βρογχίῃ καὶ πορδῇ
ὁμοίω.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν ἂν φέρεται, λάμπων πυρὶ;
τοῦτο δίδαξον· 395

καὶ κατασφύγει βύλλων ἡμῶν, τοὺς δὲ ζῶντας περι-
φλύει.

τοῦτον γὰρ δὴ φαίρωσ ὁ Ζεὺς ἴησ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρ-
κους.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

καὶ πῶς, ὦ μῦθε σὺ, καὶ Κρονίων ὄζων, καὶ βεκκεσέ-
ληνε,

εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς οὐχὶ Σίμων' ἐνέ-
πρησεν,

400 οὐδὲ Κλεώνυμον, οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ'
εἶσ' ἐπιόρκοι.

ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεῶν βάλλει, καὶ Σούνιον ἄκρον
Ἀθηναίων,

καὶ τὰς δρυὺς τὰς μεγάλας· τί παθῶν; οὐ γὰρ δὴ
δρυὺς ἐπιόρκεϊ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει. τί γάρ ἐστιν δῆθ'
ὁ κεραυνός;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὅταν εἰς ταύτας ἄνεμος ξηρός μετεωρισθεὶς κατα-
κλεισθῆ,

405 ἔνδοθεν αὐτὰς, ὡσπερ κύστιν, φυσῆ· κἄπειθ' ὑπ'
ἀνάγκης

ρήξας αὐτὰς, ἔξω φέρεται σοβαρός διὰ τὴν πυκνότητα,
ὑπὸ τοῦ ῥολίβδου καὶ τῆς ῥύμης αὐτοῦ ἐαυτὸν κατα-
καίων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νῆ Δι', ἔγωγ' οὖν ἀτεχνῶς ἔπαθον τοῦτ' ἐποτὲ Δια-
σίοισιν.

ᾧτων γαστέρα τοῖς ξυγγενέσιν, κἄτ' οὐκ ἔσχω ἀμε-
λήσας·

ἢ δ' ἀνεφυσῆίτ', εἴτ' ἐξαίφνης διαλακήσασα πρὸς αὐτὸν 410
τὸ φθαλμῷ μου προσετίλησεν, καὶ κατέκαυσεν τὸ
πρόσωπον.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τῆς μεγάλης ἐπιθυμήσας σοφίας, ἄνθρωπε, παρ'
ἡμῶν,

ὥς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἑλλησι γενήσῃ,
εἰ μνημῶν εἶ καὶ φροντιστῆς, καὶ τὸ ταλαιπώρον
ἐνιστίν

ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις, μήθ' ἰστώς, μήτε βα-
δίζων,

μήτε ῥιγῶν ἄχθει λίαν, μήτ' ἀριστιᾶν ἐπιθυμεῖς,
οἴνου τ' ἀπέχει, καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων
ἀνοήτων.

καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα,
νικῶν πρώτων καὶ βουλευῶν, καὶ τῇ γλῶττι πολε-
μίζων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' ἔνεκέν γε ψυχῆς στερόυς, δυσκολοκοίτου τε με-
ρίμνης,

καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυσιβίου γαστροῦ καὶ θυμβρεπι-
δείπνου,

ἀμίλει θαφῆσιν, οὐνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρῆ-
χοιμ' ἄν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀλλ' ὅτι δῆτ' οὖν νομιεῖς ἤδη θεῖον οὐδένα, πλην
ἄπερ ἡμεῖς,

τὸ Χάος τουτὶ, καὶ τὰς Νεφέλας, καὶ τὴν γλῶττιαν,
τρία ταυτί;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

425 οὐδ' ἄν διαλεχθεῖην γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, οὐδ'
ἄν ἀπαντῶν·

οὐδ' ἄν θύσαιμ', οὐδ' ἄν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθειῖην
λιβανωτόν.

ΧΟΡΟΣ.

λέγε νῦν ἡμῖν, ὅ τι σοι δοῦμεν, θαρῶν· ὡς οὐκ
ἀτυχήσεις,
ἡμῶς τιμῶν, καὶ θαυμάζων, καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ δέσποιναι, δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτὶ πάντυ μικρόν,
430 τῶν Ἑλλήνων εἶναι με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν
ἄριστον.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτω παρ' ἡμῶν· ὥστε τολοιπὸν γ'
ἀπὸ τουδὶ
ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σὺ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μὴ μοί γε λέγειν γνώμας μεγάλας· οὐ γὰρ τοῦτω
ἐπιθυμῶ.
ἀλλ' οὐ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι, καὶ τοὺς χρήστας
διολισθεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

435 τείξει τοίνυν, ὡς ἱμεῖρες. οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυμεῖς.
ἀλλὰ σεαυτὸν παράδος θαρῶν τοῖς ἡμετέροις προ-
πόλοισι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

δράσω τοῦθ', ὑμῖν πιστεύουσ. ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει.

διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας, καὶ τὸν γάμον, ὃς
 μ' ἐπέτριψε.

νῦν οὖν χρήσθων, ὅτι βούλονται.

τουτὶ τὸ γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσιν 440

παρέχω τύπτειν, πεινῆν, διψῆν,

αὐχμεῖν, ῥιγοῦν, ἀσκὸν δαίρειν·

εἴπερ τὰ χρεῖα διαφενεοῦμαι,

τοῖς ἀνθρώποις τ' εἶναι δόξω

θρασὺς, εὐγλωττος, τολμηρὸς, ἕτης, 415

βδελυρὸς, ψευδῶν ξυγκολλητῆς,

εὐρησιεπῆς, περίτριμμα δικῶν,

κύρβις, κροτάλον, κίναδος, τρῦμη,

μύσθλης, εἴρων, γλοιὸς, ἄλαζῶν,

κέντρων, μιαρὸς, 450

στρόφισ, ἀργαλέος, μυτιυλοισχός.

ταῦτ' εἴ με καλοῦσιν ἀπαντῶντες,

δρώντων ἀτεχνῶς ὅτι χρήσουσιν·

καὶ βούλονται, γῆ τὴν Δήμητρός,

ἐκ μοῦ χορδὴν 455

τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

ΧΟΡΟΣ.

λίμα μὲν πάρεστι τῶδέ γ'

οὐκ ἄτολμον, ἀλλ' ἔτοιμον. ἴσθι δ' ὡς

ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ, κλέος οὐρανόμηκες

ἐν βροτοῖσιν ἕξεις. 460

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί πείσομαι;

ΧΟΡΟΣ.

τὸν πάντα χορδὸν μετ' ἐμοῦ

ζηλωτότατον βίον ἀν-
θρώπων διάζεις.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

465

ἄρα γε τοῦτ' ἂν ἐγὼ
ποτ' ὄψομαι;

ΧΟΡΟΣ.

ὥστε γε σοῦ πολλοὺς
ἐπὶ ταῖσι θύραις
ἄει καθῆσθαι,

470

βουλομένους ἀνακοινοῦσθαι τε,
καὶ ἐς λόγους ἐλθεῖν,
πράγματα, κήντιγραφεῖς,
πολλῶν ταλάντων
ἄξια σῆ φρενὶ,

475

συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ.
ἀλλ' ἐγχείρει τὸν προεσβύτην, ὅτι περ μέλλεις, προ-
διδάσκειν,
καὶ διακίνει τὸν γοῦν αὐτοῦ, καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

480

ἄγε δὴ, κάτειπέ μοι σὺ τὸν στυτοῦ τρόπον,
ἵν' αὐτὸν εἰδῶς, ὅστις ἐστὶ, μηχανᾶς
ἤδη πὶ τούτοις πρὸς σὲ καινὰς προσφέρω.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δέ; τειχομαχεῖν μοι διαγοεῖ, πρὸς τῶν θεῶν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐκ· ἀλλὰ βραχία σου πνθίσθαι βούλομαι,
εἰ μνημονικὸς εἶ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

δύο τρόπω, νῆ τὸν Δία:

ἦν μὲν γ' ὀφείληται τί μοι, μνήμων πάνυ·
 εἰάν δ' ὀφείλω, σχέτιλος, ἐπιλήσιμων πάνυ.

485

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἔνευτι δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ'· ἀποστρεῖν δ' ἔνι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

πῶς οὖν δυνήσει μαθάνειν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀμέλει, καλῶς.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἄγε νῦν, ὅπως, ὅταν τι προβάλωμαι σοφὸν
 περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσεις.

490

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἄνθρωπος ἀμαθὴς οὐτοσί καὶ βάρβαρος.

δέδοικά σ', ὡ πρῆσβυτα, μὴ πληγῶν δέει.

φείδ' ἴδω, τί δρᾷς, ἦν τίς σε τύπη;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τύπτομαι·

κίππει' ἐπισχῶν ὀλίγον, ἐπιμαρτύρομαι·

495

εἴτ' αὐθις ἀκαρῆ διαλιπὼν, δικάζομαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἴθι νῦν, κατὰθου θοιμάτιον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἠδίκηκά τι;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐκ· ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγωγ' εἰσέρχομαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

500 κατάθου. τί ληρεῖς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εἰπέ δὴ τῦν μοι τοδί.

ἦν ἐπιμηλὴς ὦ, καὶ προθύμως μανθάνω,
τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφορῆς γενήσομαι;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐδέν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οἶμοι κακοδαίμων, ἤμιθνης γενήσομαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

505 οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοί,
ἀνέστας τι, δευρὶ θάπτον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐς τὸ χεῖρὲ νυν

δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον· ὡς δέδοικ' ἐγὼ
εἶσω καταβαίνων, ὥσπερ ἐς Τροφονίου.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

χώρει· τί κυπτάξεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

ΧΟΡΟΣ.

510 ἀλλ' ἴθι χαιρών, τῆς ἀνδρείας
οὔνεκα ταύτης.

εὐτυχία γένοιτ' ἀν-
θρώτῳ, ὅτι προήκων
ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας,

515 ντωίφοις τὴν φύσιν αὐτοῦ
πράγμασι χρωτίζεται,

καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.

Ω θεώμενοι, κατερωθὴ πρός ὑμᾶς ἔλευθέρως
 τῆς θῆ, νῆ τὸν Διόνυσον, τὸν ἐκθρέψαντά με.
 οὕτω νικήσαιμι γ' ἐγὼ καὶ νομιζοίμην σοφός, 520
 ὡς ὑμᾶς ἠγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιούς,
 καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν,
 πρώτους ἠξίωσ' ἀναγεῖν ὑμᾶς, ἢ παρέσχε μοι
 ἔργον πλεῖστον· εἴτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορητικῶν
 ἠτιηθεῖς, οὐκ ἄξιος ὢν. ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι 525
 τοῖς σοφοῖς, ὢν οὐρεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμεην.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ὑμᾶς ποθ' ἐκὼν προδώσω τοὺς δεξιούς.
 ἐξότου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἠδὺ καὶ λέγειν,
 ὁ σόφρων τε χεῖ κατὰ πύγων ἄριστ' ἠκουσάτην,
 κἀγὼ, παρθένος γὰρ ἔτ' ἦν, κοῦκ ἐξῆν πώροι τεκεῖν, 530
 ἐξέθηκα, παῖς δ' ἐτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
 ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γενναίως, κἀπαιδεύσατε,
 ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνώμης ἔσθ' ὄρνια.
 τῶν οὖν, Ἡλέκτρον κατ' ἐκείνην, ἴδ' ἢ κωμῳδία
 ζητοῦσ' ἦλθ', ἦν που ὑπὸ πύχῃ θεαταῖς οὕτω σοφοῖς. 535
 γνώσεται μὲν, ἦν περ ἴδη, τῆς ἀδελφοῦ τὸν βύστρον χον
 ὡς δὲ σόφρων ἐστὶ φύσει, σκέψασθ'· ἢ τις πρῶτα μὲν
 οὐδὲν ἦλθε ῥαψαμένη σκῦτινον καθειμένον,
 ἐρηθρὸν ἐξ ἄκρου, παχὺ, τοῖς παιδίοις ἴν' ἢ γέλως.
 οὐδ' ἔσκωπε τοὺς φαλακροὺς, οὐδὲ κόρηδαχ' εἴλκυσεν· 540
 οὐδὲ πρὸς βύτης ὁ λέγων τῆς πύχῃ τῆς βικτηρίας
 τύπτει τὸν παρόντ', ἀφανίζων πορησίᾳ σκώμματα.
 οὐδ' εἰσηῆξε δάδας ἔχουσ'· οὐδ' Ἰοῦ, Ἰοῦ, βοῶ·
 ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἔπεσιν πιστεύουσ' ἐλήλυθε.
 κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνῆρ ὢν ποιητής, οὐ κομῶ, 615

οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ Ξαπατῆν, δις καὶ τρίς ταῦτ' εἰσάγων
 ἀλλ' αἰεὶ καινὰς ἰδέας εἰσφέρων σοφίζομαι,
 οὐδέν ἀλλήλαισιν ὁμοίας, καὶ πῖσας δεξιάς.
 ὃς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' εἰς τὴν γαστέρα,
 550 κοῦκέτ' ἐσαυθίς γ' ἐπεπήδησά γ' αὐτῷ κειμένῳ.
 οὔτοι δ', ὡς ἄπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ἐπέροβολος,
 τοῦτον δειλαιοὺς κολετοῦσ' αἰεὶ καὶ τὴν μητέρα.
 Ἐὔπολις μὲν τὸν Μαριζῆν πρότιστον παρείλκυσε
 ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέροισ' Ἴππέυς κακὸς κακῶς·
 555 προσθεῖς αὐτῷ γραῦν μεθύσῃν, τοῦ κόρδακος οὐνεχ', ἦν
 φρονιγὸς πάλαι πεποίηχ', ἦν τὸ κῆτος ἦσθιεν.
 εἶθ' αὐθίς Ἐρμιππος ἐποίησεν εἰς Ἐπέροβολον·
 ἄλλοι τ' ἤδη πάντες ἐρεΐδουσιν εἰς Ἐπέροβολον,
 τὰς εἰκὸς τῶν ἐγγέλεων τὰς ἐμῆς μιμούμενοι.
 560 ὅστις οὖν τοῦτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω.
 ἦν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνῃσθ' εὐρήμισιν,
 ἐς τὰς ὥρας τὰς ἐτέρας εὐφρονεῖν δοκῆσετε.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Ἐφριμέδοντα μὲν θεῶν
 Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν
 555 πρῶτα μέγαν κικλήσκω·
 τὸν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν,
 γῆς τε καὶ ἀλυστῆς
 θαλάσσης ἄγχιον μοχλευτήν·
 καὶ μεγαλώνυμον ἡμέτερον πατέρ',
 570 Λιδέρα σεμνότατον, βιοθρέμμονα πάντων·
 τὸν δ' ἱπποπόταμον, ὃς ὑπερ-
 λάμπροισ ἀκτίσιν κατέχει
 γῆς πέδον, μέγας ἐν θεοῖς,

ἐν θνητοῖσι τε, δαίμων.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ σοφώτατοι θεαταί, δεῦρο τὸν νοῦν προσέχετε. 575
 ἡδικομένηαι γὰρ ὑμῖν, μεμφόμεσθ' ἐναντίον.
 πλεῖστα γὰρ θεῶν ἀπάντων ὠφελούσαις τὴν πόλιν,
 δαιμόνων ἡμῖν μόλαις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
 αἷ τινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἦν γὰρ ἢ τις ἔξοδος
 μηδενὶ ξὺν νοῦ, τότ' ἢ βροντῶμεν, ἢ ψεκάζομεν. 580
 εἴτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Πιαφλαγόνα
 ἦν' ἢ ἤρεϊσθε στρατηγόν, τὰς ὑφ' ὧν ξυνήγομεν,
 κἀποιοῦμεν δεινά· βροντῆ δ' ἐφ' ἄγῃ δι' ἀστραπῆς·
 ἢ σελήνῃ δ' ἐκλέλοιπε τὰς ὁδοὺς· ὁ δ' ἥλιος,
 τὴν θρηναλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθὺς ξυελκύσας, 585
 οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.
 ἀλλ' ὅμως εἴλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
 τῆδε τῇ πόλει προσεῖναι· ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς,
 αἷτ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ', ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
 ὧς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει, φηδὶως διδάζομεν. 590
 ἦν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἐλόγτες καὶ κλοπῆς,
 εἴτα φημῶσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα,
 αὐθις ἐς τὰρχαῖον ὑμῖν, εἴ τι κῆξημάσσετε,
 ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξυνοίσεται.

ΠΙΜΙΧΟΡΟΣ.

Ἄμφι μοι αὐτε, Φοῖβ' ἄναξ 595
 Δῆλιε, Κενθίαν ἔχων
 ὑφικέματα πέτρων·
 ἢ τ' Ἐφέσου μάκκιρα πάγχρησον ἔχεις
 οἶκον, ἐν ᾧ κόσαι
 σὲ Λυδῶν μεγάλως σίβουσιν·

ἢ τ' ἐπιχόριος ἡμετέρα θεός,
 αἰγίδος ἠνίοχος, πολιοῦχος Ἀθάνα·
 Παρνασίαν δ' ὃς κατέχων
 πέτραν, σὺν πεύκαις σελαγεῖ,
 Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων,
 κωμαστὴς Διόνυσος.

ΧΟΡΟΣ.

Ἦνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμῶσθαι παρεσκευάσμεθα,
 ἢ Σελήνη ξυντυχοῦσ' ἡμῖν, ἐπέστειλε φράσαι,
 πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι, καὶ τοῖς ξυμμύχοις·
 610 εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι,
 ὠφελοῦσ' ὑμῖς ἅπαντας, οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐμφανῶς.
 πρῶτα μὲν τοῦμηγός εἰς δᾶδ' οὐκ ἔλαττον, ἢ δραχμῆν,
 ἔσπε καὶ λέγειν ἅπαντας, ἐξιόντας ἐσπέρας·
 Μὴ πρῶν, παῦ, δᾶδ', ἐπειδὴ φῶς Σεληναιῆς κυλόν.
 615 ἄλλα τ' εὖ δραῖν φησὶν· ὑμῖς δ' οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
 οὐδὲν ὄσθως, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπῆν.
 ὥστ' ἀπεικῆν φησὶν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἐκίστοτε,
 ἦνίχ' ἂν φενσθῶσι δείπνου, κᾶπίωσιν οἴκαδε,
 τῆς ἰορτῆς μὴ τυχόντες, κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
 620 κᾶθ' ὅταν θύειν δέη, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε.
 πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀσπαστίαν,
 ἦνίχ' ἂν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον', ἢ Σαρπηδόνα,
 σπένδεθ' ὑμεῖς, καὶ γελᾶτ'. ἂνθ' ὢν λαχὼν Τπέρ-
 βολος
 τῆτες ἱερομνημονεῖν, κᾶπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
 625 ἰὼν στέφανον ἀγῆρθεθῆ. μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται
 κατὰ Σελήνην ὡς ἄγειν χορὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ,
ΧΟΡΟΣ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

Μὰ τὴν ἀναπνοήν, μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ζεῦρα,
οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικόν οὐδένα,
οὐδ' ἄπορον, οὐδέ σκαιόν, οὐδ' ἐπιλήσιμον·
ὅστις σκαλαθιρμάτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων,
ταῦτ' ἐπιλήσεται, πρὶν μαθεῖν. ὅμως γε μὴν
αὐτὸν καλοῖ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει, τὸν ἀσκάντην λαβῶν.

630

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' οὐκ εἴωσι μ' ἐξενεγκεῖν οἱ κόρυες.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀνύσας τι κατάθου, καὶ πρόσσεχε τὸν τοῦν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἰδοῦ.

635

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἄγε δὴ, τί βούλει πρῶτα γυνὶ μαιθάνειν,
ὧν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' οὐδέν; εἴπ' ἐμεδί.
πότερι περὶ μέτρων, ἢ περὶ ἐλπίων, ἢ ἠυθυμῶν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'· ἐναγχος γάρ ποτα

βίο ὑπ' ἀλφिताμοιβοῦ παρεκόπην διχοιτίκω.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ'· ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρον
ἤγχι· πότερα τὸ τρίμετρον, ἢ τὸ τετράμετρον;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἡμικτέου.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐδὲν λίγεις, ὦ νῦθρωπε.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

περίδου νῦν ἐμοί,

645 εἰ μὴ τετράμετρον ἔστιν ἡμικτέον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἔς κόρακας· ὡς ἄγροικος εἶ καὶ δύσμαθής.
ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ἠυθμῶν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ἠυθμοὶ πρὸς τάλφια;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν ξυνουσίᾳ·

650 εἶτ' ἐπαίειν ὁποῖός ἐστι τῶν ἠυθμῶν

κατ' ἐνύπλιον, χεῖροῖος αὖ κατὰ δάκτυλον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κατὰ δάκτυλον; νῆ τὸν Δι' ἀλλ' οἶδ'.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

εἰπέ δή.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τίς ἄλλος ἀντὶ τουτουῖ τοῦ δακτύλου;

πρὸ τοῦ μὲν, εἶτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος, οὔτοσι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

655 ἄγροῖος εἶ καὶ σκαιός.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐ γάρ, ὡς ἔφη,
τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τί δέ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐκεῖν', ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτατον λόγον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀλλ' ἕτερα δεῖ σε πρότερα τούτου μανθάνειν·
τῶν τετραπόδων ἅτι ἐστὶν ὀρθῶς ἄρῆνα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' οἷδ' ἔγωγε τᾶρῆεν', εἰ μὴ μαίνομαι.
κρίως, τράγος, ταῦρος, κύνων, ἀλεκτρονῶν.

660

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὄρθως ἢ πάσχεις; τὴν τε θήλειαν, καλεῖς
ἀλεκτρονόνα κατὰ ταυτὸ, καὶ τὸν ἄρῆνα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πῶς δὴ; φέρε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

πῶς; ἀλεκτρονῶν καὶ ἀλεκτρονῶν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρή καλεῖν;

665

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀλεκτρούαιναν· τὸν δ' ἕτερον, ἀλέκτορα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλεκτρούαιναν; εὖγε, νῆ τὸν Λίρα·
ὡς ἂν τὸν τούτου τοῦ διδάγματος μόνου
διαλφιώσω σου κύκλω τὴν κάρδοπον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

670 ἰδοὺ μάλ' αὐθις τοῦθ' ἕτερον· τὴν κάρδοπον
ἄφθονα καλεῖς, θήλειαν οὔσαν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τῷ τρόπῳ
ἄφθονα καλῶ γὼ κάρδοπον;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

μάλιστα γε·
ὡσπερ γε καὶ Κλεωνύμου.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πῶς δὴ; φράσον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ταυτὸν δύναται σοι κάρδοπος Κλεωνύμου.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

675 ἀλλ', ὦ γὰρ, οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμου·
ἀλλ' ἐν θυνείᾳ στρογγύλῃ γ' ἀνεμιάττειτο.
ἄτις τολοιπὸν πῶς με χρῆ καλεῖν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὅπως;

τὴν καρδόπην, ὡσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τὴν καρδόπην θήλειαν ὑφθότερον λέγεις.

680 ἐκεῖνο δ' ἦν ἄν, καρδόπη, Κλεωνύμη.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἔτι δὴ γε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,
αἷτ' ἀφθόν' ἐστίν, ἅττα δ' αὐτῶν θήλεια.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ', ἢ θήλ' ἐστίν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

εἰπέ δῆ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Λύσιλλα, Φίλινα, Κλειταγόρα, Δημητρία.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἄρῳνα· δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μυρία.

635

Φιλόξενος, Μιλησίος, Ἀμυνίος.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἄλλ', ὦ πόνηρε, ταῦτά γ' εἶσι οὐκ ἄρῳνα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ ἄρῳν' ἐν ὑμῖν ἐστίν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ

πῶς ἂν καλέσειας ἐντιχθῶν Ἀμυνία;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὅπως ἂν; εἰδί. Δεῦρο, δεῦθ', Ἀμυνία.

690

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὄρῳς; γυναῖκα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ οὐν δικαίως, ὅστις οὐ στρατεύεται;

ἂν τὶ ταῦθ', ἅ πάντες ἴσμεν, μανθάνω;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐδὲν, μὰ Δι'· ἀλλὰ κατακλιθεὶς δευρὶ --

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δεῦθ';

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων.

695

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μη δῆθ' ἴκετεύω σ', ἐνθάδ'· ἄλλ', εἴπερ γε χρη,
χαμαί μ' ἴασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κακοδαίμον ἐγώ,
οἴαν δίκην τοῖς κόρῃσι δώσω τήμερον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

700

φρόντιζε δὴ καὶ διάθρε·
πάντα τρόπον σεαντὸν
στρόβει πυκνώσας·

ταχύς δ', ὅταν εἰς ἄπορον
πέσης, ἐπ' ἄλλο πῆδα

705

τόημι φρενός· ὕπνος δ' ἀπέστω
γλυκύθυμος ὀμμάτων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἰατταταί, ἰατταταί.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τί πύσχεις; τί κάμνεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀπόλλυμαι δείλαιος· ἐκ τοῦ σκίμποδος
710 δάκνουσ' μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι,

καὶ τὰς πλευρὰς δαρυδάπτουσιν,

καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίουσι,

καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσιν,

καὶ τὸν προκτὸν διορύττουσιν,

715

καὶ μ' ἀπολοῦσιν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

μή νῦν βαρέως ἄλγει λίαν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καὶ πῶς, ὄτ' ἐμοῦ

φροῦδα τὰ χρήματα, φρούδη χροιά,

φρούδη ψυχὴ, φρούδη δ' ἐμβύς;

καὶ πρὸς τοῦτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς,

φρουρῆς ἄδων

ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὔτος, τί ποιεῖς; οὐχὶ φροντίζεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔγω;

νῆ τὸν Ποσειδῶ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μου τί περιλειφθήσεται.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀπολεῖ κάκιστ'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ', ὦ γὰρ, ἀπόλωλ' ἀροῖως.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐ μαλθακιστέ', ἀλλὰ περικαλυπτέα.

εὐρητέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικός,

κἄπαιδὴμ'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οἴμοι· τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι

ἐξ ἀρηνακίδων γνώμην ἀποστερητρίδα;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

φίρε νῦν, ἀθρήσω πρῶτον, ὃ τι δοῖ, τουτοῖ.
οὔτος, καθεύδεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω, ἄ γὼ μὲν οὐκ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἔχεις τι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μὰ Δι', οὐ δῆτ' ἔγωγ'.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐδὲν πάνυ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐδὲν γε, πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

735 οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον, ὦ Σώκρατες.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

αὐτὸς ὃ τι βούλει πρῶτος ἐξενεῖν λέγε.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀκήκοας μεριμῆς, ἢ γὼ βούλομαι.

περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

740 ἴδι νυν, καλύπτου, καὶ σχάσας τὴν φροντίδα
λεπτὴν, κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα.
ὁρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οἴμοι τάλας.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἔχ' ἀτρέμα· κἄν ἀπορῆς τι τῶν νοσημάτων,
ἀφείς ἀπελθε· κἄτα τὴν γνώμην πάλιν
κίνησον αὐθις ἐς αὐτὸ, καὶ ζυγώθρισον.

745

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ Σωκρατίδιον φίλιαιον --

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τί, ὦ γέρον;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔχω τόκου γνώμην ἀποστρεφτικῆν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἐπίδειξον αὐτήν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εἰπέ δὴ νῦν μοι τοδί·

γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ προῖαμενος Θεσσαλῆν,
καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἶτα δι
αὐτήν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον,
ὥσπερ κάτοπτρον, κἄτα τηροῖην ἔχων --

750

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τί δήτια τοῦτ' ἄν ὠφελήσειέν σ' ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὅτι ;

εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,
οὐκ ἄν ἀποδοίην τοὺς τόκους.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τίη τί δή ;

755

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὅτιη κατὰ μῆνα τὸ στρογγύλιον δανείζεται.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

εὖ γ'· ἀλλ' ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν.
εἰ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσαις, εἶπ' ἐμοί.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

760 ὅπως; ὅπως; οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ ζητητέον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

μὴ γυν̄ περὶ ταυτὸν ἦλε τὴν γνώμην αἰεὶ,
ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν αἴρα,
λιγόδετον ὡσπερ μηλολόνην τοῦ ποδός.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εὐρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην,
765 ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ποιῦν τινά;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἤδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον
ταύτην ἰώρας, τὴν καλὴν, τὴν διαφανῆ,
ἄφ' ἧς τὸ πῦρ ἄπλουσι;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τὴν ὕαλον λέγεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔγωγς.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

φέρει, τί δῆτ' ἄν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εἰ ταύτην λαβοῖν,
770 ὅποτε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεὺς,
ἀπωτέρω σίας ὡς πρὸς τὸν ἥλιον,

τὰ γράμματ' ἐκτιῆξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

σοφῶς γε, νῆ τὰς χάριτας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οἴμ', ὡς ἤδομαι,

ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἄγε δὴ ταχέως ποτι ξυνόρασον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τὸ τί;

77^b

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὅπως ἀποστρέψαις ἂν ἀντιδικῶν δίκην,
μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

φανλότατα καὶ ὄρασι'.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

εἰπέ δῆ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καὶ δὴ λέγω.

εἰ πρόσθεν ἔτι μιῦς ἐνεστῶσης δίκης,
πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαγχαίμην τρέχων.

78°

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐδὲν λέγεις.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγ'· ἐπεὶ
οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὕθλις: ἄπερῶ'. οὐκ ἂν διδουζαίμην σ' ἔτι

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ ἔστι; ναί, πρὸς τῶν θεῶν, ὦ Σόικρατες.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

785 ἄλλ' εὐθύς ἐπιλήθει σὺ γ', ἅπ' ἂν καὶ μίθῃς.
ἐπι, τί δὴ γε πρῶτον ἐδιδάσκου; λέγε.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;
τίς ἦν, ἐν ἧ ματιόμεθα μέντοι τάλφριτα;
οἴμοι· τίς ἦν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐκ ἐς κόρακας ἀποφάτεσθαι,
790 ἐπιλησμοτάτον καὶ σκαιότατον γερόντιον;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οἴμοι· τί οὖν δῆθ' ὁ κικροδαίμων πείσομαι;
ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι, μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.
ἄλλ', ὦ Νεφέλαι, χρησιόν τι συμβουλεύσατε.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμεῖς μὲν, ὦ πρεσβῦτα, συμβουλεύομεν,
795 εἴ σοί τις νίδς ἐστὶν ἐκτεθραμμένος,
πέμπειν ἐκείνον ἀντὶ σαντοῦ μανθάνειν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἄλλ' ἔστι μοι γ' νίδς καλός τε κἀγαθός·
ἄλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν. τί δ' ἐγὼ πάθω;

ΧΟΡΟΣ.

οὐ δ' ἐπιτρέπεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγαῖ,
800 καὶ ἐκ γυναικῶν εὐπέτρων τῶν Κουσῦμας.
ἅπαρ μίτημί γ' αὐτόν· ἦν δὲ μὴ θέλῃ,

οὐκ ἴσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ' κ' τῆς οἰκίας.
 ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

ΧΟΡΟΣ.

ἄσπί γ' αἰσθάνει πλεῖστα
 δι' ἡμῶς ἀγῶθ' ἀντίχ'

805

ἕξων μόνας θιῶν;
 ὣς ἔτοιμος ὄδ' ἐστὶ
 πάντα δοῦν, ὅσ' ἂν κελεύῃς.
 σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκτεπληγμένου,
 καὶ φανεροῦς ἐπηρημένου

810

γνοῦς ἀπολάφεις, ὅ τι πλεῖστον δύνασαι.
 ταχέως φιλεῖ γὰρ πῶς τὰ τοι-
 αῦθ' ἑτέρως τρέψεσθαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ,
ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΣ
ΛΟΓΟΣ, ΔΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ὅν τοι, μὴ τὴν Ὀμίλῃν, ἔτ' ἐντιανθοῦ μενεῖς·
815 ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοῦ; Μεγακλέους κίονας.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

ὦ δαιμόνιε· τί χοῦμα πάσχεις, ὦ πάτερ;
οὐκ εὖ φρονεῖς, μὴ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἰδοὺ γ', ἰδοὺ Δι' Ὀλύμπιον· τῆς μοῖρας,
τὸν Δία νομίζεις, ὄντα τηλικουτοῖ.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

820 τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτιδόν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐνθυμούμενος,

ὅτι παιδάριον εἶ, καὶ φρονεῖς ἀρχαῖκῃ.
ὅμως γε μὴν πρόσελθ', ἵν' εἰδῆς πλείονα,
καὶ σοι φράσω πρῶτ' ὃ σὺ μαθὼν, ἀνῆρ ἔσει.
ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

825 ἰδοὺ· τί ἐστίν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ῥήσας τὴν νῆ Δία.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἔγωγ'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὄρῃς οὖν, ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν.

οὐκ ἔστιν, ὦ Φειδιππίδη, Ζεὺς.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἄλλὰ τίς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Δίος βασιλεύει, τὸν Δι' ἐξεληλακῶς.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

αἰβοῦ, τί ληρεῖς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

τίς φησι ταῦτα;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Σοκράτης ὁ Μήλιος,

καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἔχνη.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

σὺ δ' εἰς τοσοῦτο τῶν μανιῶν ἐλήλυθας,

ᾧσ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εὐστόμει,

καὶ μηδὲν εἶπης φλαῦρον ἄνδρας δεξιούς,

καὶ νοῦν ἔχοντας· ὦν, ὑπὸ τῆς φειδοφιλίας,

ἀπικεῖραι οὐδεὶς πόποτ', οὐδ' ἠλείψατο,

οὐδ' ἐς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος. σὺ δὲ

ὡσπερ τεθνεῶτός μου καταλοῦει τὸν βίον.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἔλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

840 τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἄληθες; ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά.
γνώσει δὲ σαντὸν ὡς ἀμαθῆς εἶ καὶ παχὺς.
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθοῖ χρόνον.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οἴμοι· τί δράσω, παραφρονοῦντος τοῦ πατρός;
845 πότρεα παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω,
ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

φέρ' ἴδω, σὺ τοῦτον τίνα νομίζεις; εἶπ' ἐμοί.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἄλεκτρονόνα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καλῶς γε· ταυτηγὶ δὲ, τί;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἄλεκτρονόν'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἄμφω ταυτό. καταγέλιστος εἶ.

850 μὴ νυν τολοιπόν. ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν
ἄλεκτρούαναν· τουτονὶ δ', ἄλεκτορα.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἄλεκτρούαναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιῶν,
εἶσω παρελθὼν ἄφτι παρὰ τοὺς Γηγευῆς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

χ' ἀτιγὰ γε πόλλ'. ἀλλ' ὅτι μάθοιμ' ἐκίστοτε,

ἐπιλανθανόμεν ἂν εὐθύς ὑπὸ πλῆθους ἐταῶν. 855

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοιμάτιον ἀπόλεσας;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεξ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

τίς δ' ἐμβάδας ποῦ τέτροφες ὦ' ῥόητε σὺ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὥσπερ Περικλῆς, εἰς τὸ δεῖον ἀπόλεσα.

ἀλλ' ἴθι, βύδιξ', ἴωμεν. εἴτα τῷ πατρὶ

860

πειθόμενος ἐξίμαρτε· κίχ' ὡ τοῖ ποιε

οἶδ' ἐξίτει σοι τραυλίσαντι πιδόμενος,

ὄν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον Ἰλιαστικόν,

ὅτ' ἐπρούμην σοι Διασίσις ἄμαξιδα.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἦ μὴν σὺ τοῦτοις τῷ χρόνῳ ποῦ ἀχθεῖσαι

865

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εὐγ', ὅτι ἐπέισθης. διῦρο, δεῦρ', ὦ Σώκρατες,

ἔξιλθ'. ἄγω γάρ σοι τὸν νόον τρυτονί,

ἄκοντ' ἀναπέισας.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τηνύτιος γὰρ ἔστ' ἔτι,

καὶ τῶν γε κρημαθρῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

αὐτὸς τρίβων εἴης ἂν, εἰ κρημαῖὸ γέ.

870

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ ἐς κόρακας; καταρῆ σὺ τῷ διδασκάλῳ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἰδοὺ κρημαῖ. ὡς ἠλίθιον ἐγ' ἔγχετο,

καὶ τοῖσι χείλεσιν διεθόνηκόσι.

875 πῶς ἂν μύθοι ποθ' οὕτως ἀπόφενξιν δίκης,
ἢ κλῆσιν, ἢ χάνωσιν ἀναπειστηρίαν;
καίτοι ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ἐπέρβολος.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀμέλει, δίδασθε. θυμόσογός ἐστιν φύσει.
εὐθύς γέ τοι, παιδίσιον ὦν τυγνοντογί,
ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας, ραῦς τ' ἔγλυφεν,
880 ἄμαξιδάς τε σκυτίνας εἰργάζετο,
καὶ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει, πῶς δοκεῖς.
ὅπως δ' ἐκείνω τῷ λόγῳ μαθήσεται,
τὸν κρείττον', ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥττονα,
ὅς, τὰ δίκαια λέγων, ἀνατρέπει τὸν κρείττονα.
885 εἰν δὲ μὴ, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιιν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐγὼ δ' ἀπέσομαι. τοῦτο γοῦν μέμνησ', ὅπως
πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυρήσεται.

ΧΟΡΟΣ.

(λείπει τὸ μέλος τοῦ Χοροῦ.)

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

890 χίρει δευρή, δεῖξον σαντὸν
τοῖσι θεαταῖς, καίπερ θρασυὺς ὦν.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἔθ' ὅποι χορήξεις. πολὺ γὰρ μᾶλλον σ'
ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολαῖ.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἀπολαῖς σὺ; τίς ὦν;

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

λόγος.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἴππων γ' ὄν.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἀλλὰ σε ριζῶ, τὸν ἐμοῦ κρείττω
φάσκειν εἶναι.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

τί σοφὸν ποιῶν;

895

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

γνώμης καινῆς ἐξενθίσκων.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τουτουσὶ
τοὺς ἀνόητους;

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

οὐκ· ἀλλὰ σοφοῖς.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἀπολῶ σε κακῶς.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

εἰπέ, τί ποιῶν;

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

τὰ δίκαια λέγων.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἀλλ' ἀνατρέψω

ταῦτ' ἀντιλέγων. οὐδὲ γὰρ εἶναι
πάνυ φημι δίκην.

900

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

οὐκ εἶναι φηίς;

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

φέρει γὰρ, ποῦ σιν;

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

παρὰ τοῖσι θεοῖς.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

905 πῶς δῆτα δίκης οὔσης, ὁ Ζεὺς
οὐκ ἀπόλωλεν, τὸν πατέρ' αὐτοῦ
δήσας;

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

αἰβοῦ· τουτὶ καὶ δὴ
χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λεκάνην.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

τυφογέρον εἶ, κινάριστος.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

καταπύγων εἶ, κιναιόσχυντος —

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

910 ῥόδα μ' εἴρηξας.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

καὶ βομολόχος —

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

κρίνεσι στεφανοῖς.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

καὶ πατραλοίας.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

χρυσῶ πάντων μ' οὐ γιγνώσκεις.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

οὐ δῆτα προτοῦ γ'· ἀλλὰ μολέβδω.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἔνν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

Θρονοῦ· εἰ πολλοῦ.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

σὺ δὲ γ' ἀρχαῖος.

915

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

διὰ σέ δὲ φοιτῶν

οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων·
καὶ γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίοις,
οἳ διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἀνχμεῖς αἰσχρῶς.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

σὺ δὲ γ' εὖ πράττεις.

920

καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες,
Τήλεφος εἶναι Μινυὸς φύσων,
ἐκ πηριδίου

γνώμας τρώγων Πανδελειτίου.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ὃ μοι σοφίας, ἧς ἐμνήσθης.

925

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ὃ μοι μανίας τῆς σῆς πόλεώς θ',
ἢ τις σε τρέφει,

λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

οὐχὶ διδάξεις τοῦτον, Κρόνος ὢν.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρῆ,
καὶ μὴ λαλιᾶν μόνον ἀσκήσαι.

930

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

δεῦρ' ἴθι, τοῦτον δ' ἔα μίνεσθαι.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἣν ἐπιβύλλῃς.

ΧΟΡΟΣ.

παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.

935

ἀλλ' ἐπίδειξαι, σὺ τε, τοὺς προτέρους

ἄτι' ἐδίδασκες· σὺ τε, τὴν καιρὴν

παιδεύειν· ὅπως ἂν ἀκούσας σφῶν

ἀντιλεγόντων, κρίνας φοιτᾷ.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

δοῦν ταῦτ' ἐθέλω.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

κἄγωγ' ἐθέλω.

ΧΟΡΟΣ.

940

φέρε, τίς λέξει πρότερός γ' ὑμῶν;

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

τοῦτω δώσω· κἄτ' ἐκ τούτων,

ὧν ἂν λέξη, ῥηματίοισιν

καιροῖς αὐτὸν καὶ διανοίαις

κατατοξέσω.

945

τὸ τελευταῖον δ', ἣν ἀναγρούξῃ,

τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τὸ φθαλιῶ

κεντούμενος, ὡσπερ ὑπ' ἀνδρηγῶν,

ὑπὸ τῶν γρωμῶν ἀπολεῖται.

ΧΟΡΟΣ.

ῥῆν δείξειτον τὸ πισύρω

950

τοῖς περιδεξιοῖσι

λόγοισι, καὶ φροτίσι, καὶ

γνωμοτύποις μερίμναις,
ὁπότερος αὐτοῖν λέγων
ἀμείνων φανήσεται.

νῦν γὰρ ἅπας ἐνταῦθα κίνδυνος

955

ἀνεῖται σοφίας,

ἧς περὶ τοῖς ἐμοῖς φίλοις

ἔστιν ἄγών μέγιστος.

ἀλλ', ὡ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέροις ἤθεσι χρηστοῖς

στεφανώσας,

ῥῆξον φωνήν, ἢ τινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν

εἰπέ.

960

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν, ὡς δέκεται,

ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν, καὶ σωφροσύνη

νειρόμιστο.

πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μηδέν'

ἀκοῦσαι.

εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτοις ἐς κιθαριστοῦ

τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθροῦς, καὶ κριμνώδη κα-

τανίφοι.

965

εἶτ' αὖ προμαθεῖν ἡσὺ ἐδίδασκεν, τῷ μηρῶ μὴ ξιν-

έχονιας,

ἢ Παλλάδα περσέπολιν δεινάν, ἢ τηλέπορόν τι βύα-

μα,

ἐντειναμένους τὴν ἁρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέ-

δωκαν.

εἰ δὲ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ', ἢ κάμφειν τινα

καμπήν,

αὐτὸς δείξας, ἐν θ' ἁρμονίαις χιάζων ἢ σιφριάζων, 970

οἷας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φροῦνιν ταύτας τὰς δυσκολο-
κίμπτους,
ἐπειτρίβετο τυπτόμενος πολλὰς, ὡς τὰς Μοῦνας ἀφα-
νίζων.

ἐν παιδοτριβῶν δὲ καθίζοντας, τὸν μηρὸν ἔδει προ-
βυλίεσθαι
τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπη-
νές·

975 εἴτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνιστάμενους ξυμπῆσαι, καὶ
προνοῆσαι .

εἶδωλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν.
ἠλείφατο δ' ἂν τοῦ μφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπέπερθεν
τότ' ἂν, ὥστε

τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χροῦς, ὥσπερ μήλοισιν,
ἐπήνθει.

οὐδ' ἂν μαλακὴν φρυασάμενος τὴν φωνήν, πρὸς τὸν
ἐραστήν,

980 αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγέων τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐβιά-
διζεν.

οὐδ' ἂν ἐλέεσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥα-
φαῖδος,

οὐδ' ἂν ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν, οὐδέ σέ-
λινον,

οὐδ' ὀφοφαγεῖν, οὐδέ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τὴν πόδ'
ἐναλλάξ.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἀρχεῦν γε καὶ Διπολιώδη, καὶ τεττίγων ἀκίμεστα,
985 καὶ Κηκίδου καὶ Βουφορίων.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν ἐκείνα,

ἐξ ὧν ἄνδρας Μαγαθωνομάχους ἢ μὴ παιδευοίς
ἔθρεψε.

σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθύς ἐν ἱματίοις προδιδάσκεις ἐν-
τετυλίχθαι·

ὥστε μ' ἀπίγγεσθ', ὅταν, ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις
δέον αὐτοῖς,

τὴν ἄσπίδα τῆς κωλῆς προέχων, ἀμελῆ τῆς Τριτο-
γενείας.

πρὸς ταῦτ', ὧ μαιράκιον, θαυρόων ἐμὲ τὸν κρείττω
λόγον αἰροῦ·

990

καρπιστήσῃ μισεῖν ἀγορᾶν, καὶ βαλανεῖων ἀπέχεσθαι,
καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, καὶ σκώπη τίς σε,
φλέγεσθαι·

καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι
προσιοῦσι·

καὶ μὴ περὶ τοὺς σανιοῦ γορέας κακοεργεῖν, ἄλλο
τε μηδὲν.

αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλεις τῷ γυμνῷ ἀνα-
πλάττειν·

995

μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσάττειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα
κεχηρῶς,

μήλω βληθεῖς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς εὐκλείας ἀπο-
θραυσθῆς·

μηδ' ἀντιπεῖν τῷ πατρὶ μηδὲν, μηδ' Ἰαπετὸν κολέ-
σαντα

ωνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐνεοιτοτροφήθης.

ΔΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

1000 εἰ ταῦτ', ὧ μειράκιον, πείσει τούτω, γῆ τὸν Διόνυσον,
τοῖς Ἰπποκράτους νίεσιν εἴξεις, καὶ σε καλοῦσι βλι-
τομάμαν.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθής ἐν γυμνασίοις δια-
τρίψεις,

οὐ στωμύλλον κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ', οἷά
περ οἱ νῦν,

οὐδ' ἔλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχροντιλογεῖ-
επιτρίπτου.

1005 ἀλλ' εἰς Ἀκαδημίαν κατιῶν, ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀπο-
θρέξεις,

στεφανωσάμενος καλὰ μὲν λευκῷ μετὰ σάφρονος ἡλι-
κώτου,

σμίλακος ὄζων, καὶ ἀπραγμοσύνης, καὶ λευκῆς φυλ-
λοβολούσης,

ἦρος ἐν ὄρεα χαίρων, δόπιαν πλάτανος πετέα ψιθυ-
ρίζη.

1010 ἦν ταῦτα ποιῆς, ἅ γ' ἔφραζω,
καὶ πρὸς τούτοις προσέχης τὸν ροῦν,

ἔξεις αἰεὶ σιῆθος λιπαρὸν;

χροιὰν λαμπράν, ὄμους μεγάλους,

γλωττιαν βαίαν, πυγὴν μεγάλην,

πόσθην μικράν· ἦν δ', ἅπερ οἱ νῦν,

1015 ἐπιτηδεύης, πρῶτα μὲν ἔξεις

χροιὰν ὄχρῶν, ὄμους μικροῦς,

σιῆθος λεπτὸν, γλωττιαν μεγάλην,

πυγὴν μικρὴν, κωλὴν μεγάλην,

ψήφισμα μακρόν· καὶ σ' ἀναπέσει
 τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν καλὸν ἠγείσθαι, 1020
 τὸ καλὸν δ' αἰσχρὸν· καὶ πρὸς τούτοις
 τῆς Ἀντιμάχου
 καταιπυγοσύνης ἀναπλήσει.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ καλλίπυργον σοφίαν
 κλεινοτάτην ἐπασκῶν, 1025
 ὡς ἠδὺ σου τοῖσι λόγοις
 σῶφρον ἔπεισιν ἄνθρωποι.
 εὐδαίμονες ἃς ἦσαν οἱ
 τότε ζῶντες, ἠνίκ' ἦς,
 τῶν προτέρων· πρὸς γοῦν τάδ', ὦ κομπο- 1030
 προεπῆ μοῦσαν ἔχων,
 δεῖ σε λέγειν τι καινὸν, ὡς
 εὐδοκίμηκεν ἀνὴρ.

δεινὸν δέ σοι βουλευμάτων ἴοικε δεῖν πρὸς αὐτόν,
 εἶπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ, καὶ μὴ γέλωτ' ὑφλήσεις. 1035

ΛΑΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπιγύμνη τὰ σπλάγχνα, καὶ πεθύμουν
 ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίας γνώμασι συνταράξαι.
 ἐγὼ γάρ ἦτιων μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθη
 ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρόβιστος ἐπετόρησα
 καὶ τοῖσι νόμοις καὶ ταῖσι δίκαις τὰναντί' ἀντιλέξαι. 1040
 καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἴσθ' ἄξιον· στατήρων,
 αἰροῦμενον τοὺς ἦτιονας λόγους, ἔπιτα νικῶν.
 σέβειαι δὲ τὴν παιδευσιν, ἢ πέποιθεν, ὡς ἐλέγξω·
 ὅστις σε θερμοῖ φρεσὶ λοῦσθαι πρότον οὐκ εἴσειν.
 καίτοι τίνα γνώμην ἔχων, γέγεις τὰ θερμοῖ λουτρῶ; 1045

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

διτὴ κάκιστόν ἐστι, καὶ δειλὸν ποιῆ τὸν ἄνδρα.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἐπίσχις· εὐθὺς γὰρ σε μέσον ἔχω λαβὼν ἄφροντον.
καὶ μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν' ἄνδρ'
ἄριστον

ψυχὴν τομίζεις, εἶπέ, καὶ πλείστοις πόρους ποτῆ-
σαι;

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

1050 ἔγωγὸ μὲν οὐδέν' Ἡρακλῆιον; βελτίον' ἄνδρα κρῖνω.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ποῦ ψυχρὰ δῆτα πόποι' εἶδες Ἡρακλῆια λουτρά;
καίτοι τίς ἀνδρειότερος ἦν;

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἐκέῖνα
ἅ τῶν νεανίσκων αἰεὶ δι' ἡμέρας λαλοῦντων
πλήρεις τὸ βυλανεῖον ποιῆ, κενὸς δὲ τὰς παλαι-
στρας.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

1055 αἶτ' ἐν ἀγορῇ τὴν διατριβὴν ψέγεις· ἐγὼ δ' ἐπαινῶ
εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὀμηρος οὐδέ ποτ' ἄν ἐποίηι
τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἄν, οὐδέ τοὺς σοφοὺς ἄπαν-
τας.

ἄνεμι δῆτ' ἐντεῦθεν εἰς τὴν γλῶττιαν, ἦν ὁδὸ μὲν
οὐ φησι χρῆται τοὺς νέους ἄσκειν· ἐγὼ δὲ φημί.
1060 καὶ σωφρονεῖν αὐ φησι χρῆται. δύο κακῶ μεγίστω.
ἐπεὶ οὐδὲ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πόποι' εἶδες ἤδη
ἀγαθόν τι γειόμενον; φράσον, καὶ μὲ ἐξέλεγξον
εἰπόν.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαι-
ραν.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

μάχαιραν; ἄστεῖόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.
Ἐπέρβολος δ' ἐκ τῶν λέγων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ 1065
εἴληφε διὰ ποιηρίαν· ἀλλ', οὐ μὰ Δι', οὐ μάχαιραν.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

καὶ τὴν Θέτιν δ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεὺς.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

καὶ ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ἔχει. οὐ γὰρ ἦν ὑβρι-
στης,

οὐδ' ἴδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα παννυχίζει·
γυνὴ δὲ σιναμωρομένη χαίρει. σὺ δ' εἰ κρόστιπος. 1070
σκέψαι γὰρ, ὦ μειράκιον, ἐν τῇ σωφρονεῖν ἅπαντα
ἄρεσιν· ἠδονῶν δ' ὕσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
παιδῶν, γυναικῶν, κοπιᾶδων, ὕψων, πότων, κιχλι-
σῶν.

καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῆς;
εἶεν. πάρεμ' ἐντεῦθεν ἐς τὴς τῆς φύσεως ἀνάγκας. 1075

ἤμαρτες, ἠγάσθης, ἐμοίχενός τι, καὶ εἴληφθης·
ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἰ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὀμιλῶν,
χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.
μοιχὸς γὰρ ἦν τύχης ἄλοός, τὰ δ' ἀντιρεῖς πρὸς αὐτὸν,
ὡς οὐδὲν ἰδέεσθαι· εἴτ' ἐς τὸν Δι' ἐπυρενεγχεῖν· 1080
καὶ κείνος ὡς ἦπτον ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν.

καίτοι σὺ, θνητὸς ὢν, θεοῦ πῶς μεῖζον ἂν δέξαιο;

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

καὶ δ', ἦν θαυμαδωθῆ πιθόμενός σοι, τέφρα τε τιλθῆ;

ἔξει τινα γνώμην λέγειν, τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

1085 ἦν δ' εὐρύπρωκτος ἦ, τί πείσεται κακόν;

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ;

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

τί δῆτ' ἐρεῖς, ἦν τοῦτο νικηθῆς ἐμοῦ;

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο;

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

φέρει δὴ μοι φράσον·

Ξυνηγοροῦσιν ἐκ τίνων;

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

1090

ἔξ εὐρυπρόκτων.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

παίδομαι.

τί δαί; τραγωδοῦσ' ἐκ τίνων;

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἔξ εὐρυπρόκτων.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

εὐ λέγεις.

καὶ δημιουργοῦσ' ἐκ τίνων;

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἔξ εὐρυπρόκτων.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἄρα δῆτ'

1095

ἔγνωκας, ὡς οὐδὲν λέγεις;

καὶ τῶν θεατῶν ὑπότεροι πλείους, σκόπει.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

καὶ δὴ σκοπῶ.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

τί δὴθ' ὀργᾶς;

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

πολὺ πλείονας, ἢ τοὺς θεοὺς,
τοὺς εὐρυπρόκτους. τουτοῦ γοῦν οἶδ' ἐγὼ,
κίχκεινονί, καὶ τὸν κομήτην τουτοῦ.

1100

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

τί δὴτ' ἐρεῖς;

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἠτιήμεθ'. ὡ κινούμενοι,
πρὸς τῶν θεῶν, δεξασθε μου
δοιμάτιον, ὡς

ἐξαντομολῶ πρὸς ὑμᾶς.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τί δῆτα; πότερον τοῦτον ἐπάγεσθαι λαβῶν
βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;

1105

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

δίδασθε, καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ', ὅπως
εὖ μοι στομῶσεις αὐτόν. ἐπὶ μὲν θάτερα,
οἷαν δικιδίοις. τὴν δ' ἐτέρην αὐτοῦ γνάθον
στόμωσον, οἷαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.

1110

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀμέλει, κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ὄχρὸν μὲν οὖν, οἷμαι γε, καὶ κακοδαίμονα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

χωρεῖτε νῦν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οἶμαι δέ σοι
ταῦτα μειταμελήσειν.

ΧΟΡΟΣ.

- 1115 Τοὺς κριτὰς, ἃ κερδανοῦσιν, ἦν τι τόνδε τὸν χορὸν
ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ὑμῖν φράσαι.
πρῶτον μὲν γὰρ, ἦν γεῖν βούλησθ' ἐν ὄρα τοὺς ἀγροὺς,
ἴσομεν πρῶτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
εἶτα τὸν καρπὸν τεκούσας ἀμπέλους φυλάξομεν,
1120 ὥστε μὴτ' ἀρχὸν πιῆσειν, μὴτ' ἄγαν ἐπομβρίαν.
ἦν δ' ἀτιμῶσῃ τις ἡμῶς, θνητὸς ὢν, οὔσας θεῶς,
προσεχέτω τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακῶ,
λαμβάνων οὔτ' οἶνον, οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
ἦν κ' ἂν γὰρ αἶτ' ἔλκται βλαστάνωσ', αἶτ' ἄμπελοι,
1125 ἀποκεκόφορται· τοιαύταις σφενδόταις παιήσομεν.
ἦν δέ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕσομεν· καὶ τοῦ τέγουσ
τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις ξυντρίφομεν.
κἂν γαμῆ ποτ' αὐτὸς, ἢ τῶν ξυγγενῶν, ἢ τῶν φίλων,
ἴσομεν τὴν νύκτι πᾶσαν· ὥστ' ἴσως βουλήσεται
1130 κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὢν μᾶλλον, ἢ κρῖναι κακῶς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ,
ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ, ΠΑΣΙΑΣ,
ΜΑΡΤΥΣ, ΑΜΥΝΙΑΣ,
ΧΟΡΟΣ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Πέμπτη, τετράς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα·

εἶθ' ἦν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν

δέδοικα, καὶ πέφρικα, καὶ βδελύττομαι,

εὐθὺς μετὰ ταύτην ἔστ' ἔνη τε καὶ νέα.

πῶς γὰρ τις ὄμνυσ', οἷς ὀφείλων τυγχάνω,

1135

θρεῖς μοι πρυτανεῖ, ὑπολεῖν με φησὶ κάξολεῖν,

ἔμοῦ μέτριό τε καὶ δίκαι' αἰτουμένου·

ὦ δαιμόνιε, τὸ μὲν τι νυνὶ μὴ λάβης,

τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες. — οὐ φασιν ποτε

οὕτως ἀπολήψουσ', ἀλλὰ λαιδοροῦσί με,

1140

ὡς ἄδικός εἰμι, καὶ δικάζεσθαι φασὶ μοι.

νῦν οὖν δικαζέσθων. ὀλίγον γάρ μοι μέλει,

εἴπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης.

τάχα δ' εἶσομαι, κόψας τὸ φροντιστήριον.

παῖ, ἡμὶ, παῖ, παῖ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.

1145

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κἄγωγέ σ'· ἄλλὰ τουτοῖ· πρῶτον λαβέ.
 ζῆ γὰρ ἐπιθauμάζειν τι τὸν διδύσκυλον.
 ζυί μοι τὸν νίδν, εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
 ἐκεῖνον, εἴφ', ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

1150 μεμάθηκεν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εὖ γ', ὦ παμβασιλεί' Ἀπαιόλη.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ᾧτ' ἀποφύγοις ἄν, ἦν τιν' ἄν βούλη, δίκην.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κεῖ μάρτυρες παρήσαν, ὅτ' ἔδανεῖζόμεν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

πολλῶ γε μᾶλλον, κεῖ παρήσαν χίλιοι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

βούσομαι γ' ἄρα τῶν ὑπέρογον βούν.

1155

ἰῶ, κλύει', ὦ βολοστάται,
 αὐτοῖ τε καὶ τρέχαῖα καὶ τόκοι τόκων.

οὐδέν γὰρ ἄν με φλαῦρον ἐργάσεσθ' ἔτι·

οἷος ἐμοὶ τρέφεται

τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς,

1160

ἀμφήκει γλόιτιη

λίμπων, πρόβουλος ἐμὸς,

σωτήρ δύμοις, ἐχθροῖς ἀνταρῶς,

λευσανίας πατρῶων μεγάλων κακῶν·

ὃν κάλισον τρέχων ἐνδοθεν ὡς ἐμέ.

1165

ὃ τέκνον, ὦ παῖ, παῖ,

ἔξελθ' οἴκων· ἄϊε σοῦ πατρός.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ,

ὄδ' ἐκεῖνος ἀνήρ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ φίλος, ὦ φίλος.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἄπιθι σὺ λαβῶν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἰὼ, ἰὼ, τέκνον,

ἰοῦ, ἰοῦ.

1170

ὡς ἡδομαί σου πρώτα τὴν χοροῖαν ἰδῶν.

νῦν μὲν γ' ἰδεῖν εἰ πρώτον ἐξαορητικὸς,

κἀντιλογικὸς, καὶ τοῦτο τοῦ πλῶριον

ἄτεχνῶς ἐπαρθεῖ, τὸ τί λέγεις σὺ; καὶ δοκεῖν

ἄδικοῦντ' ἄδικεῖσθαι, καὶ κακοσυροῦντ', οἶδ' ὅτι.

1175

ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν Ἀπικὸν βλέπος.

νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κἀπώλεσας.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

φοβεῖ δὲ δὴ τί;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τὴν ἔτην τε καὶ νέαν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἔτη γὰρ ἐστὶ καὶ νέα τις ἡμέρα;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εἰς ἣν γε θήσιν τὰ προτιανεῖα φασί μοι.

1180

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἀπολοῦντ' ἄρ' αὖθ' οἱ θέντες. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως

μὲν ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέραι δύο.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ ἂν γένοιτο;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

πῶς γάρ; εἰ μήπερ γ' ἄμα
αὐτῇ γένοιτο γράυς τε καὶ νέα γυνή.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

1185 καὶ μὴν νερόμισται γ'.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οὐ γάρ, οἶμαι, τὸν νόμον
ἴσασιν ὀρθῶς, ὃ τι νοεῖ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νοεῖ δὲ τί;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τουτὶ μὲν οὐδὲν πω πρὸς ἔτην τε καὶ νέαν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἐκεῖνος οὖν τὴν κλῆσιν εἰς δὺ ἡμέρας
1190 ἔθηκεν, εἰς τε τὴν ἔτην τε καὶ νέαν,

ἵν' αἱ θέσεις γίγνοιτο τῇ νομηνίᾳ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἵνα δὴ τί τὴν ἔτην προσέθηκεν;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἵν', ὦ μέλε,

παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρα μιᾷ

πρότερον, ἀπαλλάττοιεν ἰκόντες· εἰ δὲ μὴ

1195 ἔωθεν ὑπανιῶντο τῇ νομηνίᾳ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νομηνίᾳ

ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ, ἀλλ' ἔτη τε καὶ νέα;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ὅπερ οἱ προτένθαι γῆρ δοκοῦσί μοι παθεῖν·
 ἴν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελόιατο,
 διὰ τοῦτο προὔτένθενσαν ἡμέρα μιᾷ.

1200

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εὐ γ', ὦ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
 ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, ὄντες λίθοι,
 ἀριθμὸς, πρόβατ', ἄλλως ἀμφορῆς νενησμένοι;
 ὥστ' εἰς ἑμαυτὸν καὶ τὸν υἷον τουτοῖ',
 ἐπ' εὐτυχίαισιν ἀστέον μοῦγκώμιον.

1205

Μάκαρ, ὦ Στρεψιάδες,
 αὐτὸς τ' ἔφες, ὡς σοφός,
 χ' οἶδ' ὃν τὸν υἷον ἐκτρέφεις,
 φήσουσι δὴ μ' οἱ φίλοι,
 χ' οἱ δημότιαι ζηλοῦντες,
 ἤνικ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.
 ἀλλ' εἰσαγωγῶν σε βούλομαι
 πρῶτον ἐστιῶσαι.

1210

ΠΑΣΙΑΣ.

εἴτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι χεῖρ προΐεναι;
 οὐδέποτε γ'. ἀλλὰ κρηῖττον ἦν εὐθὺς τότε
 ἀπερυθριάσαι γε μᾶλλον, ἢ σχεῖν πράγματα.
 ὅτι τῶν ἑμαυτοῦ γ' ἔνεκα νυνὶ χρημάτων
 ἔλκω σε κλητεῦσοντα, καὶ γενήσομαι
 ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τοῦτοισιν ἄνδρσι δημότη.
 ἀτὰρ οὐδέποτε γε τὴν πατρίδα καταισχνῶ
 ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην —

1215

1220

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τίς οὐτοσί,
 I

ΠΑΣΙΑΣ.

ἔς τὴν ἔννην τε καὶ γέαν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μαρτύρομαι.

ὅτι ἔς δὲ εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χορήματος;

ΠΑΣΙΑΣ.

τῶν δώδεκα μῦθων, ὡς ἔλαβες, ὠνούμενος

1225 τὸν ψαρὸν ἵππου.

/ ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἵππου; οὐκ ἀκούετε,

ὄν πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἵππικῆν;

ΠΑΣΙΑΣ.

καὶ, γῆ Δι', ἀποδώσειν γ' ἐπώμυς τοὺς θεοὺς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μὴ τὸν Δι' οὐ γάρ ποῦ τότ' ἐξηρίστατο

(Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.

ΠΑΣΙΑΣ.

1230 νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρκος εἶναι διανοεῖ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολυθῶμι τοῦ μαθήματος;

ΠΑΣΙΑΣ.

καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεοὺς,

ἢ ἂν κελεύσῃ γόῳ σε;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τοὺς ποίους θεοὺς;

ΠΑΣΙΑΣ.

τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

γῆ Δία,

καὶν προσκαταθείην γ', ὥστ' ἑμῶσαι, τριώβολον. 1235

ΠΑΣΙΑΣ.

ὑπόλοιπο τοίνυν ἔνεκ' ἀναιδείας ἔτι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἕλσιν διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὐτοσί.

ΠΑΣΙΑΣ.

οἴμ', ὡς καταγελιῶς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔξ χοῦς χωρήσεται.

ΠΑΣΙΑΣ.

οὐ τοι, μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν, καὶ τοὺς θεοὺς,
ἔμοῦ καταπροίξει.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Θαυμασίως ἦσθην θεοῖς.

1240

καὶ Ζεὺς γελοῖος ἑμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.

ΠΑΣΙΑΣ.

ἢ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.

ἀλλ' εἴτε γ' ἀποδώσεις τὰ χρήματ', εἴτε μὴ,

ἀπόπεμψον, ἀποκρινάμενος.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔχε νῦν ἦσυχος.

ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαι σοι σαφῶς.

1245

ΠΑΣΙΑΣ.

τί σοι δοκεῖ δράσειν;

ΜΑΡΤΥΣ.

ἀποδώσειν μοι δοκεῖ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ποῦ 'σθ' οὗτος ὦ παιτῶν με τὰργύριον; λέγε,

τουτὲ τί ἐστι;

ΠΑΣΙΑΣ.

τοῦθ' ὅτι ἐστὶ; κάρδοπος.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τὰργύριον, τοιοῦτος ὢν;
 1250 οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί,
 ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.

ΠΑΣΙΑΣ.

οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐχ, ὅσον γ' ἐμ' εἰδέναι.
 οἴζουιν ἀνύσας τι θῦτιον ἀπολιταργεῖς
 ἀπὸ τῆς θύρας;

ΠΑΣΙΑΣ.

ἄπειμι· καὶ τοῦτ' ἴσθ', ὅτι
 1255 θῆσω πρυτανεῖ', ἢ μηκέτι ζῶην ἐγώ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
 καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
 ὅτιν' κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.

ΑΜΤΝΙΑΣ.

ἰὼ μοί μοι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

1260

ἔει·

τίς οὐτοσί ποτ' ἴσθ' ὁ θρηναῖν; οὐ τι που
 τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγγετο;

ΑΜΤΝΙΑΣ.

τί δ'; ὅστις εἰμὶ, τοῦτο βούλειθ' εἰδέναι;
 ἀνήθ' κακοδαίμων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κατὰ σεαντιόν νυν τρέπου.

ΑΜΤΝΙΑΣ.

ὦ σκληρὸν δαῖμον, ὦ τύχαι θραυσάντυγες
ἵππων ἑμῶν. ὦ Παλλῆς, οἷς μ' ἀπόλεσας.

1265

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δαί σε Τληπόλεμὸς ποτ' εἴργυσται κακόν;

ΑΜΤΝΙΑΣ.

μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τὰν, ἀλλὰ μοι τὰ χρήματα
τὸν νῆδον ἀποδοῦναι κέλευσον, ἄλαβεν,
ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγῆτι.

1270

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ' ;

ΑΜΤΝΙΑΣ.

ἄδανείσατο.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.

ΑΜΤΝΙΑΣ.

ἵππους γ' ἐλαύνων ἐξέπεσον, ἤ τοὺς θεοὺς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δήτι ληρεῖς, ὥσπερ ἀπ' ὄρου καταπισῶν;

ΑΜΤΝΙΑΣ.

ληροῖ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;

1275

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εὐκ ἔσθ' ὅπως σὺ γ' αὐτὸς ὑγυαίνεις.

ΑΜΤΝΙΑΣ.

τί δαί;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεοῖσθαι μοι δοκεῖς.

ΑΜΙΓΝΙΑΣ.

σὺ δέ, νῆ τὸν Ἐρυθρὸν, προσκεκλήσεσθαι γ' ἔμοι,
εἰ μὴ ποδώσεις τὰ γούριον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κάτειπε νῦν,

1280 πότῆρα νομίζεις καινὸν αἰεὶ τὸν Δία
ἔειν ἔδωρ ἐκίστοτ', ἢ τὸν ἥλιον
ἔλκειν κάτωθεν ταυτὸ τοῦθ' ἔδωρ πάλιν.

ΑΜΙΓΝΙΑΣ.

οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὀπίσθρον, οὐδ' ἔμοι μέλει.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

1285 πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τὰ γούριον δίκαιος εἶ,
εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μειώσεων πραγμάτων;

ΑΜΙΓΝΙΑΣ.

ἀλλ' εἰ σπαρίζεις, τὰ γούριον μοι τὸν τόκον
ἀπόδος γε.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θήριον;

ΑΜΙΓΝΙΑΣ.

τί δ' ἄλλο γ', ἢ κατὰ μῆνα, καὶ καθ' ἡμέραν,
πλέον πλέον τὰ γούριον αἰεὶ γίγνεται,

1290 ὑποφύοντος τοῦ χρόνου;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καλῶς λέγεις.

τί δῆτα; τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι πλείονα
τυτὲ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ;

ΑΜΙΓΝΙΑΣ.

μὰ Δι', ἀλλ' ἔσθην.

οὐ γὰρ δίκαιον πλείον' εἶναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κῆτα ποῖς

αὐτὴ μὲν, ὧ κακόδαιμον, οὐδὲν γίγνεται,
ἐπιφρόντων τῶν ποιημῶν, πλείων; σὺ δὲ
ζητεῖς ποιῆσαι τὰ γούριον πλείον τὸ σόν;
οὐκ ἀποδιώξεις σουτὸν ἐκ τῆς οἰκίας;
φέρε μοι τὸ κέντρον.

1295

ΑΜΤΝΙΑΣ.

ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὑπαγε. τί μέλλεις; οὐκ ἔλθῃς, ὧ σαμφόρα;

ΑΜΤΝΙΑΣ.

ταῦτ' οὐκ ὑβροῖς δῆτ' ἐσίν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἄξεις; ἐπὶ σ' ἄλλῳ,

κεντῶν ὑπὸ τὸν προκτιόν σε τὸν σειραφόρον.
φεύγεις; ἔμελλον σ' ἄρα κινήσειν ἐγὼ,
αὐτοῖσι τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.

1300

ΧΟΡΟΣ.

οἶον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων. ὁ γὰρ

γέρον ὕδ' ἐρασθεῖς

ἀπουσιερῆσαι βούλεται

τὰ χρήμαθ' ἅ' δανείσατο.

κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερόν τι λήψεται

πραγμ', ὃ τοῦτιον ποιήσει

τὸν σοφιστήν, ὃν πανουργεῖν

ἤρξατ', ἐξαίρτης τι κακὸν λαβεῖν.

οἶμαι γὰρ αὐτὸν αὐτίχ' εὐρήσειν, ὅπερ

πάλαι ποτ' ἐζητεῖ,

1305

1310

1315

εἶναι τὸν υἱὸν δεινὸν οἱ
 γνώμας ἐναντίας λέγειν
 τοῖσιν δικαίοις,

1320

ὥστε νικᾶν ἅπαντας,
 οἷοιπερ ἂν ξυγγένηται,
 κἄν λέγῃ παμπόνηρα.
 ἴσως δ' ἴσως βουλήσεται
 κἄφωρον αὐτὸν εἶναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ,
ΧΟΡΟΣ, ΜΑΘΗΤΑΙ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ,
ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἰού, ἰού.

ὦ γείτορες, καὶ ξυγγενεῖς, καὶ δημόται,
ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
οἶμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς, καὶ τῆς γνάθου.
ὦ μιαρὲ, τύπτεις τὸν πατέρα.

1525

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

φίμ', ὦ πάτερ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὄρᾳθ' ὁμολογοῦνθ', ὅτι με τύπτει.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

καὶ μάλα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ μιαρὲ, καὶ πατραλοία, καὶ τοιχοφύγε.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

αὐθὶς με ταυτὰ ταῦτα, καὶ πλείω λέγῃς.

ἄφ' ἑσθ', ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακὰ;

1530

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ λακκόπρωκτε.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

πάτιε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τὸν πατέρα τύπτεις.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

καί ποσανῶ γε, νῆ Δία,

ὡς ἐν δίκῃ σ' ἔτυπον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ μειρόνιτε,

καὶ πῶς γένοιτ' ἄν πατέρα τύπτειν ἐν δίκῃ;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

1535 ἔγωγ' ἀποδείξω, καὶ σε νικήσω λέγων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τοῦτ' σὺ νικήσεις;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

πολὲ γε καὶ ἡδίστως.

ἔλοῦ δ' ὀπότερον τοῖν λόγων βούλει λέγειν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ποίοιν λόγων;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

τὸν χορίτιον, ἢ τὸν ἥτιονα;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐδιδασάμεν μέντοι σε, νῆ Δί', ὦ μέλε,

1540 τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτ' αἶ γε

μίλλεις μ' ἀνακίθειν, ὡς δίκαιον καὶ καλὸν

τὸν πατέρα τύπτειν αἰὲν ὑπὸ τῶν υἱῶν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

ἄλλ' οἶομαι μέντοι σ' ἀνακίθειν, ὥστε γε

οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος οὐδὲν ἀντιρεῖς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ἀκούσῃ βούλομαι.

1315

ΧΟΡΟΣ.

σὸν ἔργον, ὡς προσβῦται, φροντίζεις, ὅλη
τὸν ἄνδρα κρατήσεις·

ὡς οὗτος, εἰ μὴ τοῖ πεποιθεῖν, οὐκ ἂν ἦν
οὕτως ἀκόλαστος.

ἀλλ' ἔσθ' ὅτι θρασύνεται· δῆλον γὰρ τὸ
λήμ' ἐστὶ τῶν θρότου.

1350

ἀλλ', ἐξ οὗτου τοπρωῖον ἤρξαθ' ἡ μάχη γενέσθαι.
ἦδη λέγειν χορὴ πρὸς χορὸν· πάντως δὲ τοῦτο δράσεις.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καὶ μὴν ὅθεν γὰρ πρῶτον ἤρξαμεσθα λοιδορεῖσθαι,
ἐγὼ φράσω. 'πειδὴ γὰρ εἰσιτώμεθ', ὡσπερ ἴστε,
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ κέλευσα
ἄσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν χορὸν ὡς ἐπέχθη·

1355

ὁ δ' εὐθύς ὡς ἀρχαῖον εἶναι ἔμασκε τὸ κιθαρίζειν,
ἔδειν τε πίνονθ', ὡσπερ εἰ κίχρους γυναῖκ' ἄλοῦσιν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οὐ γὰρ τότε εὐθύς χορὴν σ' ἄρα τύπτεσθαι τε καὶ
πατέσθαι,

1360

ἔδειν κελόνθ', ὡσπερ εἰ τέπιγας ἐστιῶντα;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ποιᾶντα μέντοι καὶ τότε ἔλεγεν ἔνδον, οἷά περ νῦν·
καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητὴν.

καὶ γὰρ μόλις μὲν, ἀλλ' ὁμῶς ἠρεσχομένην τὸ πρῶτον.

ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν, ἀλλὰ μεθύσθην λαβόντα,

1365

τῶν Δισχύλου λέξαι τι μοι· καὶ οὗτος εὐθύς εἶπεν·

Ἐγὼ γὰρ Δισχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς,

ψόφου πλέων, ἀξύστατον, στόμαφακα, κρηνοποιόν·
 κήνιαῦθα πῶς οἶεσθέ μου τὴν καρδίαν ὄρεσθῆν;
 1370 ὄμως δὲ τὸν θυμὸν δακρῶν ἔφην· Σὺ δ' ἄλλὰ τούτων
 λέξον τι τῶν νεωτέρων ἅτε ἔστι τὰ σοφὰ ταῦτα.
 ὁ δ' εὐθύς ἦσ' Εὐριπίδου ῥῆσιν τιν', ὡς ἐκίρει
 ἀδελφός, ὃ λέξικακε, τὴν δημοθηρίαν ἀδελφῆν.
 ἐγὼ δ' ἔτ' οὐκ ἠρεσχόμην· ἀλλ' εὐθύς ἔξαράτιω
 1375 πολλοῖς κακοῖς καὶ χροῖσι· κἄτ' ἐντεῦθεν, οἷον εἰκός,
 ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδύμεσθ'· εἴθ' οὗτος ἐπαναπηδῆ,
 κἄπειτ' ἔφλα με, κἄσπόδει, κἄπνιγε, κἄπέτριβεν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οὐκ οὖν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς,
 σοφώτατον;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

σοφώτατόν γ' ἐκείνον; ὦ, τί σ' εἶπω;
 1380 ἀλλ' αὐθις αὐ τυπήσομαι.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

νῆ τὸν Δί', ἐνδίκως γάρ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καὶ πῶς δικαίως; ὅστις, ὦ ναίσχυντε, σ' ἐξέθρεψα,
 αἰσθανόμενός σου πάντα τραλιζήσῃς, ὃ τι νοοῖς.
 εἰ μὲν γε βροῦν εἶποις, ἐγὼ γροῦς ἂν πιεῖν ἐπέσχον·
 μιμητῆν δ' ἂν αἰτήσαντος, ἠχὸν σοι φέρων ἂν ἄστον·
 1385 κακκῆν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσαι, κἄγὼ λαβῶν θύ-
 ριζε,
 ἐξέφερον ἂν, καὶ προδοχόμην σε. σὺ δ' ἐμὲ νῦν
 ἀπάγχων
 βοῶντα, καὶ κεκραγούθ', ὅτι
 χεζητιόην, οὐκ ἔτλης.

ἔξω ἕνεγκεῖν, ὧ μιαιφόνε,
 Θύραξέ μ', ἀλλ' ἀποπνιγόμενος
 αὐτοῦ ποίησα κακῶν.

1590

ΧΟΡΟΣ.

οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας
 πηδιῖν, ὃ τι λέξει.
 εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἐξειργασμένος
 λαλῶν ἀναπεύσει;

1595

τὸ δέημα τῶν γεραιτέρων λίσσομεν ἄν
 ἀλλ' οὐδ' ἄν ἐρεβίνθου.
 σὸν ἔργον, ὧ καιρῶν ἐπὶν κινητὰ καὶ μοχλευτὰ,
 πειθῶ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ὡς ἡδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιόις ὀμιλεῖν,
 καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι.
 ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικῇ τὸν νοῦν μόνη προσεῖχον,
 οὐδ' ἄν τρι' εἰπεῖν ῥήμαθ' οἷός τ' ἦν, πρὶν ἑξαμαρτεῖν·
 ἰσχυρὸν δ' ἐπειδὴ μ' οὐτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτός,
 γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερι-

1400

1405

μναῖς, οἶμαι διδάξειν, ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔπνευε τοίνυν, νῆ Δί', ὡς ἔμοιγε κρεῖττόν ἐστιν
 ἵππων τρέφειν τέθριππον, ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἐκεῖσε δ', ὄθεν ἀπέσχισάς με, τοῦ λόγου μέτειμι,
 καὶ πρῶτ' ἐρήσομαι σε τουτί· παῖδά μ' ὄντ' ἔτυπτες;

1410

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔγωγέ σ', εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

εἰπὲς δὴ μοι,

οὐ κἄν μοι σοὶ δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως;
 τύπτοντ', ἐπειδήπερ γε τοῦτ' εὐτ' εὐνοεῖν, τὸ τύπτειν;
 πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρῆ πληγῶν ἀθῶτον εἶναι,
 1415 τοῦμόν δὲ μή; καὶ μὴν ἔφην ἐλεύθερός γε κἄγώ.
 κλείουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλείειν δοκεῖς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τίη δὴ;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

φῆσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοῦτορον εἶναι.
 ἐγὼ δὲ γ' ἀντιποιμ' ἄν, ὡς δις παῖδες οἱ γέροντες,
 εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας, ἢ νεὺς τι κλείειν,
 1420 ὅσῳπερ ἐξαμαρτάνειν ἤτιον δίκαιον αὐτούς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πύσχειν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οὐκ οὐν ἀνὴρ, ὃ τὸν νόμον θεῖς τοῦτον, ἦν τοπρωῖτον,
 ὥσπερ οὐ κἄγώ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;
 ἤτιον τί δῆτ' ἔξεστι κἄμοι καινὸν αὐτὸλοιοπὸν
 1425 θεῖναι νόμον τοῖς νεοῖσι, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν;
 ὅσας δὲ πληγὰς εἶχομεν, πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
 ἀφείμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι.
 σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτηρόνας καὶ τᾶλλα τὰ βωτὰ ταυτὶ,
 ὡς τοὺς πατέρας ἀμύρεται· καίτοι τί διαφέρουσι
 1430 ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλην ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτηρόνας ἅπαντ' ἀμύρει,
 οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον, κἄπὶ ξύλου καθ' ἕδαις;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οὐ ταυτὸν, ὦ τὰν, ἐστίν, οὐδ' ἂν Σωκράτει δοκοίη.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'· εἰ δὲ μὴ, σαυτὸν ποτ' αἰ-
τιάσει.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

καὶ πῶς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός ἐμ' ἐγὼ κολάζειν· 1435
σὺ δ', ἦν γένηται σοι, τὸν υἷόν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἦν δὲ μὴ γένηται,
μιάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγγανῶν τεθνήξει;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐμοὶ μὲν, ὦ ἄνδρες ἤλικες, δοκεῖ λέγειν δίκαια·

κῆμοιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τᾶπεικῆ.

κλαίειν γὰρ ἡμᾶς εἰκὸς ἐστ', ἦν μὴ δίκαια δοῶμεν. 1440

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

σκέψαι δὲ ἄτεράν ἐτι γνώμην.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἄπο γὰρ ὀλοῦμαι.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθῶν, ἃ νῦν πέπον-
θας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πῶς δὴ; δίδαξον γὰρ, τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελή-
σεις;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

τὴν μητέρα, ὡς περ καὶ σέ, τυπτήσω.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

1445

τοῦθ' ἕτερον αὖ μείζον κακόν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

τί δ', ἦν ἔχων τὸν ἦτιω
λόγον, σὲ νικήσω λέγων,
τὴν μητιό' ὡς τύπτειν χροῶν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δ' ἄλλο γ'; ἦν ταυτὶ ποιῆς,

1450 οὐδέν σε κολύσει σεαυτὸν ἐμβαλεῖν

ἔς τὸ βύραθρον μετὰ Σωκράτους,
καὶ τὸν λόγον τὸν ἦτιω.

ταυτὶ δι' ὑμᾶς, ὦ Νεφέλαι, πέπονθ' ἐγώ,
ὑμῖν ἀναθεῖς ἅπαντα ταῦτ' ἀγέματα.

ΧΟΡΟΣ.

1455 αὐτὸς μὲν οἶν σανιῶ σὺ τούτων αἴτιος,
στορέψας ἑαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δ' ἔτι ταῦτ' οὐ μοι τότ' ἠγορεύσατε,
ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρατε;

ΧΟΡΟΣ.

1460 αἰεὶ ποιοῦμεν ταῦθ' ἐκάστοθ', ὅταν τινὰ
γνώμεν πονηρῶν ὄντ' ἐρμιστὴν πραγμάτων,
ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν εἰς κακόν,
ὅπως ἂν εἰδῆ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

1465 ὦ μοι, πονηρὰ γ', ὦ Νεφέλαι, δίκαια δέ.
οὐ γὰρ μ' ἐχοῦν τὰ χροῦμαθ', ἂ' δανεισάμην,
ἀποστρεφῆν. νῦν οὖν ὅπως, ὦ φίλτατε,

τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μικρὸν, καὶ Σωκράτην
ἀπολεῖς, μετ' ἐμοῦ γ' ἔλθ', οἱ σε κίμ' ἐξηπάτων.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἄν ἄδικήσαιμι τοῖς διδασκάλους.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ναὶ, ναὶ, καταιδέσθητι Πατρῶν Δία.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἰδοῦ γε Δία Πατρῶν. ὡς ἀρχαῖος εἶ.

Ζεὺς γάρ τις ἔστιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔστιν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οὐκ ἔστιν γ', ἐπεὶ

Δίνος βασιλεύει, τὸν Δι' ἐξηλλακῶς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ ἐξηλλάκ'. ἀλλ' ἐγὼ τὸτ' ᾤδμην
Δία τουτοῦ τὸν δῖνον. ὅ μοι δαίλαιος,

ὅτι καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἠγησάμην.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἐνταῦθα σαντῷ παραφρόντι, καὶ φληνύφα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οἴμοι παρανοίας· ὡς ἐμαινόμεν ἄρα,
ὄτ' ἐξεβαλον καὶ τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτην.

ἀλλ', ὦ φίλ' Ἐρμῆ, μηδαμῶς θύμαινέ μοι,
μηδέ μ' ἐπιτρίψης· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,

ἐμοῦ παρανοήσαντος ἄδολεσχία.

καὶ μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γραφὴν
διωκόμενος γραψάμενος, εἴθ' ὅ τι σοι δοκεῖ.

ὄρθως παραινεῖς οὐκ ἐὼν δικοῦράειν,

1485 ἄλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιμπράναι τὴν οἰκίαν
τῶν ἄδολεσχῶν. δεῦρο, δεῦρ', ὦ Ξανθία,
κλίμακα λαβὼν ἔξειθε, καὶ σμινύην φέρων,
κάπειτ' ἐπαναβίς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον,
τὸ τίγος κατὰσκαπῖ, εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην,

1490 ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν.
ἐμοὶ δὲ δᾶδ' ἐνεγκάτω τις ἡμέμενην·
κίγῳ τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην
ἐμοὶ ποιήσω, καὶ σφόδρα γ' εἰς ἄλαζόνες.

ΜΑΘΗΤΗΣ Α.

ιοῦ, ἰοῦ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

1495 σὸν ἔργον, ὦ δῖς, ἵεναι πολλὴν αλόγα.

ΜΑΘΗΤΗΣ Α.

ἄνθρωπε, τι ποιῖς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὄ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας;

ΜΑΘΗΤΗΣ Β.

οἴμοι, τίς ἡμῶν πνροπολεῖ τὴν οἰκίαν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐκεῖνος, οὔπερ θοιμάιον εἰλήφατε.

ΜΑΘΗΤΗΣ Β.

1500 ἀπολεῖς, ἀπολεῖς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ταῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι,
ἦν ἢ σμινύη μοι μὴ προδῶ τὰς ἐλπίδας,
ἦ γ' ἄν πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὔτος, τί ποιεῖς ἐτεόν, δὴ πὶ τοῦ τέγους;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀεροβατῶ, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οἴμοι τάλας, δέιλαιος ἀποπνιγίσομαι.

1505

ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακινθήσομαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί γὰρ μαθόντ' ἐς τοὺς θεοὺς ὑβρίζετον,

καὶ τῆς Σελήνης ἐσκοπιῖσθον τὴν ἔδραν;

δίωκε, βύλλε, πῦε, πολλῶν οὔνεκα,

κάλιστα δ' εἰδώς, τοὺς θεοὺς οἷς ἠδίκουν.

1510

ΧΟΡΟΣ.

ἡγεῖσθ' ἔξω. κεδόρευται γὰρ μετρίως τόγε τίμερον
ἡμῖν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Διώνυσός ἐστι μετὰ Θερμάποντος Ξανθίου δι' Εὐροπίδου πόθον εἰς Ἄιδου κατιών· ἔχει δὲ λεοντὴν καὶ ῥόπαλον, πρὸς τὸ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἔκκληξιν παρυσχεῖν. ἔλθων δὲ ὡς τὸν Ἡρακλέα πρότερον, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ κατὰ τὰς ὁδοὺς, δι' ὧν καὶ αὐτὸς, ὅτε ἐποίησε τὴν πορείαν ἐπὶ τὸν Κίεθρον, ὄχετο, καὶ ὀλίγη περὶ τῶν Τραγικῶν διαλεχθεὶς, δορυῖται πρὸς τὸ προκείμενον. ἐπεὶ δὲ πρὸς τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ γίνεται, ὁ μὲν Ξανθίης, διὰ τὸ μὴ συμμεμαχημέναι εἰς τὴν περὶ Ἀργινοῦσας ναυμαχίαν, ὑπὸ τοῦ Χάρωνος οὐκ ἀναληφθεὶς, πῆξῃ τὴν λίμνην κύκλῳ περιέρχεται. ὁ δὲ Διώνυσος δούς διώβολον περὶ, προσπαίζων ἅμα τοῖς κατὰ τὸν πόρον ἄδουσι βατράχοις, καὶ γελωτοποιῶν. μετὰ ταῦτα δ' ἐν Ἄιδου τῶν πρηνυμάτων ἤδη χειριζομένων, οἳ τε μύσται χορεύοντες ἐν τῷ προφανεῖ, καὶ τὸν Ἰακχὸν ἄδοντες, ἐν χοροῦ σχήματι καθοροῦνται· ὃ τε Διώνυσος μετὰ τοῦ Θερμάποντος εἰς ταυτὸν ἔρχεται τούτοις. τῶν δὲ προηδικημένων ὑπὸ Ἡρακλέους προσπλεκομένων τῷ Διονύσῳ, διὰ τὴν ἐκ τῆς σκευῆς ἄγνοιαν, μέχρι μὲν τινος οὐκ ἀγελοῖως χειμιάζονται. εἶτα μέντοι γὰρ πρὸς τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσέφασσαν παρελθόν-

τες, ἀλεωρῆς τυγχάνουσιν. ἐν τοσοῦτῳ δὲ ὁ μὲν τῶν μυστῶν χορὸς περὶ τοῦ τὴν πολιτείαν ἐξιῶσαι, καὶ τοὺς ἀτίμους ἐντίμους ποιῆσαι, ἧ' ἀτέρων τιτῶν, πρὸς τὴν Ἀθηναίων διαλέγεται πόλιν. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ δράματος, μονόμιλον, ἄλλως δὲ τερπνὴν καὶ φιλόλογον λαμβάνει σύστασιν. παρειαγεται γὰρ Αἰσχύλος Εὐριπίδῃ περὶ τῆς τραγωδίας διαλεγόμετος· τὸ μὲν ἔμπροσθεν Αἰσχύλου τὸ πρωτεῖον παρὰ τῷ Ἄιδῃ ἔχοντος, τότε δὲ Εὐριπίδου τῆς τιμῆς καὶ τοῦ τραγωδικοῦ θρόνου ἀντιποιησαμένου. συστήσαντος δὲ τοῦ Πλούτωνος τὸν Διόνυσον αὐτοῖς ἀκροατὴν, ἕκαστος αὐτῶν λόγους ποιεῖται πολλούς· καὶ τέλος πάντι ἔλεγχον καὶ πῦσαν βύσανον οὐκ ἀπιθάνως, ἐκάτερον κατὰ τῆς θατέρου ποιήσεως προσαγαγόντος, κρίνας παρὰ προσδοκίαν Διόνυσος Αἰσχύλον νικῆν, ἔχων αὐτὸν ὡς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.

Τὸ δὲ δράμα τῶν εὐ καὶ φιλοπόνως πάνυ πεποιημένων. ἰδιδιχθῆν δὲ ἐπὶ Καλλίου ἕρχοντος. τοῦ μετὰ Ἀντιγόῃ, ἐπὶ Ληγαίου. Φιλωνίδης ἐπερχομένη καὶ ἐνίκα· Φρόνιχος δεῦτερος Μούσαις· Πλάτων τρίτος Κλεοφῶντι. οὕτω δὲ ἐθαυμίσθη τὸ δράμα διὰ τὴν ἐν αὐτῷ Παράβασιν, ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὡς φησι Δικαίνορχος. οὐ δεδήλωται μὲν, ὅπου ἐστὶν ἡ σκηρῆ· εὐλογώτατον δ' ἐν Θήβαις. καὶ γὰρ ὁ Διόνυσος ἐκίθην καὶ πρὸς τὸν Πρακλέα ἀφικνεῖται Θηβαῖον ὄντι.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ΠΡΑΚΛΗΣ.

ΝΕΚΡΟΣ.

ΧΑΡΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΒΑΤΡΑΧΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΜΤΣΤΩΝ.

ΔΙΑΚΟΣ.

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑΙ.

ΕΤΡΙΨΙΔΗΣ.

ΑΙΣΧΤΛΟΣ.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΞΑΝΘΙΑΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΗΡΑΚΛΗΣ,
ΝΕΚΡΟΣ, ΧΑΡΩΝ, ΧΟΡΟΣ
ΒΑΤΡΑΧΩΝ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Εἶπω τι τῶν εἰωθότων, ᾧ δέσποτα,
ἐφ' οἷς αἰὲ γελῶσιν οἱ θιώμενοι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τὸν Δί', ὃ τι βούλει γε, πλήν „πιέζομαι.“
τοῦτο δὲ φύλαξαι· πάνυ γὰρ ἐστ' ἤδη χολή.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Ἐμὴδ' εἶτρον ἀσιτεῖόν τι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πλήν γ' „ὡς θλίβομαι.“

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δαί; τὸ πάνυ γέλοιον εἶπω;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

θαυροῦν γε· μόνον ἐκεῖν' ὅπως μὴ ^{νῆ Δία,} ρεῖς.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τὸ τί;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

μεταβαλλόμενος τὰνάφορον ὅτι χεζητιῆς.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μὴδ' ὅτι τοσοῦτον ὄχθος ἐπ' ἑμανιῶ φέρων,
εἰ μὴ καθαιρήσει τις, ἀποπαρδήσομαι;

10

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

μὴ δῆδ', ἱκετεύω, πλὴν γ' ὅταν μέλλω ζεμεῖν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δῆτ' ἴδει με ταῦτα τὰ σκευὴ φέρειν,
εἶπερ ποιήσω μηδὲν, ὥνπερ Φρόνιχος
εἶωθε ποιεῖν, καὶ Λύκις, κῆρυφίας,
σκευηφοροῦσ' ἐκύστοι' ἐν κομοδίαι;

15

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

μὴ νῦν ποιήσης· ὡς ἐγὼ θιῶμενος,
ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
πλεῖν ἢ ἑμανιῶ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὦ τρισκαχοδαίμων ἄρ' ὁ τράχηλος οὔτοσι,
ὅτι θλίβεται μὲν, τὸ δὲ γέλοιοι οὐκ ἐρεῖ.

20

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

εἴτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή,
ὅτ' ἐγὼ μὲν ὢν Διόνυσος, νίδ; Σταυρίου,
αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ' ὄζω,
ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο, μὴδ' ὄχθος φέροι;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ γὰρ φέρω γῶ;

25

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

πῶς φέρεις γάρ, ὅς γ' ὄχῃ;

ΞΑΝΘΙΑΣ

φέρων γε ταυτί.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τίνα τρόπον;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

βαρέως πάνυ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ

οὐχουν τὸ βάρος τοῦθ', ὃ σὺ φέρεις, οὗτος φέρει;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ δῆθ' ὅ γ' ἔχω γὰρ καὶ φέρω, μὰ τὸν Δι' οὐ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

πῶς γὰρ φέρεις, ὅς γ' αὐτὸς ἐφ' ἑτέρου φέρει;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

30 οὐκ οἶδ'. ὁ δ' ὤμος οὕτωσι πιέζεται.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τὸν ὄνον οὐ φῆς σ' ὄφρελεῖν,

ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οἴμοι κακοδαιμόνων. τί γάρ ἐγὼ οὐκ ἐνανμάχων;
ἦ τ' ἄν σε κωκῦεν ἄν ἐκέλενον μακρὰ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

35 κατὰβα, παροῦργε. καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας

ἤδη βαδίζων εἶμι τῆσδ', οἱ πρότιά μου

ἔδει τραπέσθαι. παιδίον, παῖ. ἦμι, παῖ.

ΠΡΑΚΛΗΣ.

τίς τὴν θύραν ἐπίταξεν; ὡς κενταυρικῶς
ἐνήλαθ' ὅστις· εἶπ' ἐμοί, τοῦτ' ἐγὼ;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ὁ παῖς.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί ἐστίν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὐκ ἐνεθυμήθης;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τὸ τί;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

40

ὡς σφόδρα μ' ἔδεισε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ Δία, μὴ μαινοῖό γε.

ΠΡΑΚΛΗΣ.

οὐδ' τοι, μὰ τὴν Διμήτρα, δύναμαι μὴ γελᾶν.
καί τοι δάκνω γ' ἑμαυτὸν. ἀλλ' ὅμως γελῶ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ὦ δαιμόνιε, πρόσελθε· δέομαι γάρ τί σου.

ΠΡΑΚΛΗΣ.

ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἶμι' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλωτα,
ὄρων λεοντὴν ἐπὶ κροκοπιῶ κειμένην.

45

τίς ὁ τοῦς; τί κόθοργος καὶ ἠόπαλον ξυνηλθέτην;
ποῖ γῆς ἀπεδήμεις;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἐπεβιάτενον Κλεισθένει.

ΠΡΑΚΛΗΣ.

καὶ γὰρ μάχης;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς

τῶν πολεμίων ἢ δώδεκ', ἢ τρισκαίδεκα.

50

ΗΡΑΚΛΗΣ.

σφῶ;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

καὶ ἔγωγ' ἐξηγοῦμαι.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεῶς ἀναγιγνώσκοντί μοι
τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἑμυτιὸν, ἑξαίφνης πόθος
τὴν καρδίαν ἐπίτυξε, πῶς οἶει σφόδρα;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

55 πόθος; πόσος τις;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

σμηκρὸς, ἡλικὸς Μολων.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

γυναικὸς;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὐ δῆτ'.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀλλὰ παιδὸς;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὐδαμῶς.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀλλ' ἀνδρὸς;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

αἰταταί.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἔσνεγίνου τῷ Κλεισθέσει;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

μη σκῶπτέ μ', ὦ δέλφ'. οὐ γὰρ ἄλλ' ἔχω κακῶς·
 τοιοῦτος ἡμερὸς με διαλυμαίνεται.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ποῖός τις, ὦ δελφίδιον;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὐκ ἔχω φράσαι.

60

ὅμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ.
 ἦδη ποτ' ἐπεθύμησας ἐξαιφρῆς ἔτρους;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἔτρους; βαβαιῶς, μυριάκις ἐν τῷ βίῳ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἄρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές, ἢ ἔτιμα φράσω;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

μη δῆτα περὶ ἔτρους γε· πᾶν γὰρ μανθάνω.

65

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τοιοῦτοσὶ τοίνυν με διασάπτει πόθος
 Εὐριπίδου, καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος·
 κοῦδεις γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μη οὐκ
 ἐλθεῖν ἐπ' ἐκείνον.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

πότερον εἰς Ἄιδου κάτω;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

καὶ τῆ Δί', εἴ τί γ' ἔστιν ἔτι κατωτέρω.

70

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τί βουλόμενος;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

δέομαι ποιητοῦ δεξιῶ.

οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσὶν· οἱ δ' ὄντες κακοί.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τί δ' ; οὐκ Ἰοφῶν ζῆρ;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τοῦτο γάρ τοι καὶ μόνον

εἶτ' ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθόν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα.

75 οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

εἶτ' οὐχὶ Σοφοκλία, πρότερον ὄντ' Εὐριπίδου,
μέλλεις ἀναγαγεῖν, εἴπερ ἐκεῖθεν δεῖ σ' ἄγειν;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὐ, πρὶν γ' ἂν Ἰοφῶντ', ἀπολαβῶν αὐτὸν μόνον,
ἄνευ Σοφοκλείου; ὅ τι ποιῆ, κωδωνίσω.

80 κήλλως ὁ μὲν γ' Εὐριπίδης, παινοῦργος ὢν,
καὶ ξυραποδράται δεῖρ' ἐπιχειρήσειν ἄν·
ὁ δ' εὐκόλος μὲν ἐνθάδ', εὐκόλος δ' ἐκεῖ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Ἀγύθων δέ ποῦ σιν;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἀπολιπῶν μ' ἀποιχεται,

ἀγαθὸς ποιητῆς, καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

85 ποῦ γῆς ὁ τλήμων;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

εἰς μακίρων εὐωχίαν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὁ δέ Ξενοκλῆς;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἐξόλοιτο, τῇ Δία.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Παθάγγελος δέ;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

περὶ ἐμοῦ δ' οὐδὲς λόγος,
ἐπιτροβόμενον τὸν ὤμον οὐτωσὶ σφόδρα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὔκουν ἔπεθ' ἴσι' ἐνιαῦθα μειρακύλλια,
τραγωδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μῦθια,
Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδία λαλίστερα;

90

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἴσσι, καὶ στωιύλματα,
χιλιδάνων μοισαῖα, λωβηταὶ τέχνης.
ἢ φροῦδα θάπτιον, ἢν μόνον χορὸν λάβη,
ἄταξ προσουρήσαντα τῇ Τραγωδίᾳ.
γόνιμον δέ ποιητὴν ἂν οὐχ εὖροισ ἔτι,
ζητῶν ἂν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.

95

ΗΡΑΚΛΗΣ.

πῶς γόνιμον;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὠδὶ γόνιμον, ὅστις φθέγγεται
τοιουτοῖ τι παρακεκινδυνευμένον.
αἰθέρα Διὸς δομάτιον, ἢ χρόνου πόδα,
ἢ φρενα μὲν οὐχ ἐθέλουσαν ὀμόσαι καθ' ἱερῶν,
γλώττιαν δ' ἐπιπορήσασαν ἰδίᾳ τῆς φρενός.

100

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οἱ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ μάλα πλεῖν, ἢ μίνομαι.

ΠΡΑΚΛΗΣ.

ἢ μὴν κόβαλά γ' ἐστίν, ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

105 μὴ τὸν ἐμὸν οἶκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν.

ΠΡΑΚΛΗΣ.

καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φαίνεται.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

δειπνεῖν με δίδασκε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἀλλ' ὦνπερ ἕνεκα τήνδ' τὴν σκευὴν ἔχων
 ἦλθον, κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
 110 τοὺς σοὺς φράσεις, εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ
 ἔχρω τόθ', ἢνίκ' ἦλθες ἐπὶ τὸν Κίρβερον,
 τούτους φράσον μοι, λιμένας, ἀρτοπώλια,
 πορνεί', ἀναπαύλας, ἐκτροπὰς, κρήνας, ὁδοὺς,
 πόλεις, διαίτας, πανδοκευτρίας, ὅπου
 115 κόρεις ὀλίγιστοι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.

ΠΡΑΚΛΗΣ.

ὦ σχέτιε, τολμήσεις γὰρ ἵναί καὶ σὺ γε;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ'· ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν,
 ὅπως τάχιστ' ἀφ' ἑξομεθ' εἰς Ἰλίδου κάτω·
 καὶ μήτε θερμὴν, μήτ' ἄγαν ψυχρὴν φράσης.

ΠΡΑΚΛΗΣ.

120 φέρε δὴ, τίν' αὐτῶν σοὶ φράσω πρώτην; τίνα;

μία μὲν γὰρ ἔστιν ἀπὸ κάλλω καὶ θραυίου,
κρημάσαντι σαυτὸν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

παῦτε, πριγγράν λέγεις.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς ξέντομος τετριμμένη,
ἢ διὰ θυείας.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἄρα κώνειον λέγεις;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

μάλιστα γε.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ψυχράν γε καὶ δυσχείμερον.

εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τάντικνῆμα.

125

ΗΡΑΚΛΗΣ.

βούλει ταχεῖαν καὶ κατάντη σοι φράσω;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

νῆ τὸν Δι', ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

καθέρπυσόν γυν ἐς Κρημαμεικόν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

κἄτα τί;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλὸν —

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τί δρω;

130

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀφιμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ,
κἄπειτ', ἐπειδὴν φῶσιν οἱ θεώμενοι

εἶναι, τόθ' εἶναι καὶ σὺ σαυτὸν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ποῖ;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

κάτω.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

155 ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκειμένον θρήνω δύο.
οὐκ ἂν βαδίσοιμι τὴν ὁδὸν ταύτην.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τί δαί;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἦνπερ σὺ τότε κατηήθεις.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀλλ' ὁ πλοῦς πολὺς.

εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἤξεισ πᾶν
ἄβυσσον.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

εἶτα πῶς περαιωθήσομαι;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

140 ἐν πλοιαρίῳ τυγνοντιῷ σ' ἀνήρ γέρον
ταύτης διώξει, δὴ ὀβολῶ μισθὸν λαβόν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

(φεῦ) ὥς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὸ δὴ ὀβολῶ.
πῶς ἤλθετέην κικέισε;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Θησεὺς ἤγαγε.

μετὰ τοῦτ' ὄφεις καὶ θηρὶ ὄφει μνηστῆρα
δεινότατα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μή μ' ἐκπληττε, μηδὲ δειμάτου.
οὐ γάρ μ' ἀποτρέφεις.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

εἶτα βόρβορον παχύν, 145
καὶ σκόρρον αἰεὶ γῶν· ἐν δὲ τούτῳ κειμένους,
εἴ που ξένον τις ἠδίκησε πρόποτε,
ἢ παῖδα κινῶν τὰρ γυῖον ὑφείλετο,
ἢ μητιᾶ ἠλόησεν, ἢ πατρός γνάθον
ἐπάταξεν, ἢ πύροχον ὄρχον ὤμοσεν, 150
ἢ Μορσίμου τις ἔῃσιν ἐξγράψατο.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τοὺς θεοὺς ἐχοῖν γε πρός τούτοισι, καὶ εἰ
τὴν πυρόλκην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἐντεῦθεν αὐλοῖν τις σὲ περίεσιν προῆ,
ὄφει τε φῶς κάλλιστον ὥσπερ ἐνθάδε, 155
καὶ μυθῶν ἄνδρας, καὶ θιάσους εὐδαίμονας
ἀνδρῶν, γυναικῶν, καὶ κρότον χειρῶν πολύν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὗτοι δὲ δὴ τινες εἰσίν;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οἱ μνησθέντες --

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ τὸν Διὸς ἔγωγ' ὄν ὄνος ἄγων μυστήρια.
ἀτάσ οὐ καθέξω ταῦτα τὸν πλείω χρόνον. 160

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οἱ σοὶ φράσουσ' ἀπαξάλαθ', ὧν ἂν δέη.
οὗτοι γάρ ἐγγύτατα παρ' αὐτὴν τὴν ὁδόν

ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλούτωνος οἰκοῦσιν θύραις.
καὶ χαῖρε πόλλ', ὧ' δελφί.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

165 ἤγαινε. σὺ δὲ τὰ στρώματ' ἀνδρῶν λήμβανε.
ἢ Δία καὶ σὺ γε

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πρὶν καὶ καταθέσθαι;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

καὶ ταχέως μέντοι πάνν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ', ἀλλὰ μισθῶσαι τινα
τῶν ἐκφερομένων, ὅστις ἐπὶ τοῦτ' ἔρχεται.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἂν δὲ μὴ ᾕρω;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τότε μ' ἄγειν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

καλοῖς λέγεις.

170 καὶ γὰρ τινες ἐκφέρουσι τουτοῦ νεκρόν.

οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα.

ἄνθρωπε, βούλει σκευάσθαι εἰς Ἰλίδου φέρειν;

ΝΕΚΡΟΣ.

πόσ' ἄτια;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ταυτί.

ΝΕΚΡΟΣ.

δύο δραχμῶν μισθὸν τελεῖς;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὐκ εἶ, ἀλλ' ἄλιπον.

ΝΕΚΡΟΣ.

ὑπάρχει ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἀνάμεινον, ὦ δαιμόνι, εἰν ξυμβῶ τί σοι.

175

ΝΕΚΡΟΣ.

εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμαῖς, μὴ διαλέγου.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

λάβ' ἐννέ' ὀβολούς.

ΝΕΚΡΟΣ.

ἀναβιώσῃ νῦν πάλιν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὡς σεμνὸς ὁ κατάρατος· οὐκ οἰμώζεται;
ἐγὼ βραδιοῦμαι.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

χρησιτὸς εἰ καὶ γεννάδας.

χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον.

ΧΑΡΩΝ.

ὦπ, παραβουῦ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

180

τοῦτὶ τί ἐστι;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τοῦτο λίμνη, νῆ Δία,

αὕτη σὶν, ἣν ἔγραψε, καὶ πλοῖόν γ' ὄρω.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶν, κἄστι γ' ὁ Χάρων οὔτοσι.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων.

ΧΑΡΩΝ.

τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων;

185

τίς εἰς τὸ Λήρνης πεδῖον, ἢ ὄνου πόδας,
ἢ ὄ Κεσφεριῖους; ἢ ὄ κόρακας, ἢ πὶ Ταίναρον;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἰγώ.

ΧΑΡΩΝ.

ταχέως ἔμβαίτε.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ποῦ σχίσειν δοκεῖς;

ἔς κόρακας ὄτως;

ΧΑΡΩΝ.

ταὶ μὲν Δίω, σοῦ γ' οὔνεκα.

190 ἔμβαίτε δὴ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

παῖ, δειῖρο.

ΧΑΡΩΝ.

δοῦλον οὐκ ἄγω,

εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ ἀλλ' ἔτυχον ὄφθαλμιῶν.

ΧΑΡΩΝ.

οὐκοῦν περιθρέξει δῆτα τὴν λίμνην τρέχων.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ποῦ δῆτ' ἀναμενῶ;

ΧΑΡΩΝ.

παρὰ τὸν Αἰαίου λίθον,

195 ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μανθάνεις;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πάνυ μαγθάνω.

οἶμοι κακοδαίμων, τῷ ξυτέτυχον ἐξιών;

ΧΑΡΩΝ.

κάθιζ' ἐπὶ κώπην. εἴ τις ἐπιπλεῖ, σπενδέτω.

οὔτος, τί ποιεῖς;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ὄτι ποιῶ, τί δ' ἄλλο γ' ἢ

ἴω' πὶ κώπην, οἷπερ ἐκίλευσάς με σὺ;

ΧΑΡΩΝ.

οὔκουν καθεδεῖ δῆι' ἐνθαδὶ, γάστρων;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἰδοῦ.

200

ΧΑΡΩΝ.

οὔκουν προβαλεῖ τὼ χεῖρε, κέκτενεῖς;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἰδοῦ.

ΧΑΡΩΝ.

οὐ μὴ φλευροῖσεις ἔχων, ἀλλ' ἀντιβῆς
ἐλῆς προθύμως.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

κῆτα πῶς δυνήσομαι,

ἄπειρος, ἀθαλάττωτος, ἀσυλαμίτιος
ῶν, εἴτ' ἐλαίνειν;

ΧΑΡΩΝ.

ὄῃσι. ἀκούσει γὰρ μίλη

κάλλιστ', ἐπειδὴν ἐμβύλης ἄπει.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

αἰνων;

205

ΧΑΡΩΝ.

βατράχων, κύνων, θανμασιά.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

κατακέλευε δή.

ΧΑΡΩΝ.

ὦπ ὄπ, ὦπ ὄπ.

ΧΑΡΩΝ.

βρεκεκεκίξ, κοίξ, κοίξ.

210

βρεκεκεκίξ, κοίξ, κοίξ.

λιμναῖα κρητῶν τέγνα,

ξύναλον ἔμνων βοῖν

φθεγξώμεθ', εὐγερυν ἑμῶν αἰοιδῶν,

κοίξ, κοίξ,

215

ἦν ἀμφὶ Νυσηῖον Διὸς

Διόνυσον ἐν Λίμναισιν ἰαχήσαμεν,

ἦνίχ' ὁ κραιπαλόκωμος

ταῖς ἱεραῖσι Χύτροσι

χωρεῖ κατ' ἑμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος.

220

βρεκεκεκίξ, κοίξ, κοίξ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἐγὼ δε γ' ἀλγεῖν ἄρχομαι

τὸν ὄρθρον, ὦ κοίξ, κοίξ.

ΧΟΡΟΣ.

βρεκεκεκίξ, κοίξ, κοίξ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἔμιν δ' ἰσως οὐδὲν μέλει.

ΧΟΡΟΣ.

225

βρεκεκεκίξ, κοίξ, κοίξ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοῦξ·
οὐδὲν γὰρ ἔστ' ἄλλ' ἢ κοῦξ.

ΧΟΡΟΣ.

εἰκότως ἔγωγ', ὦ πολλὰ πρῶττων.
ἐμὲ γὰρ ἔστερξαν εὐλυροὶ τε Μιοῦσαι,
καὶ κεροβύτας Πῆν,
ὁ καλαμόφθογγα παίζων·

230

προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμικτῆς Ἀπόλλων,
ἔνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον
ἔνυδρον ἐν λίμναις τρέφω.
βρεκεκεκεξ, κοῦξ, κοῦξ.

235

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἐγὼ δὲ φλυκταίνας ἔχω,
χῶ πρῶκτος ἰδίει πάλαι,
καὶ αὐτίκ' ἐγκύψις ἐρεῖ,
βρεκεκεκεξ, κοῦξ, κοῦξ.
ἀλλ', ὦ φιλοφδὸν γένος, παύσασθε.

240

ΧΟΡΟΣ.

μᾶλλον μὲν οὖν φθεγξόμεσθ', εἰ δῆποτ' εὐ-
ηλίους ἐν ἀμέραισιν
ἠλάμεσθα διὰ κυπείρου
καὶ φλίω, χαίροντες ὠδῆς
πολυκολύμβοις μέλεισιν,
ἢ Διὸς φεύγοντες ὄμβρον,
ἔνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν,
αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα
πομφολυγοπαφλάσμισι.

245

250

βρεκεκεκέξ, κοῦξ, κοῦξ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω.

ΧΟΡΟΣ.

δεινά γ' ἄρα πεισόμεσθα,
εἰ σιγήσομεν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

δεινότερα δ' ἔγωγ', ἐλαύνων
εἰ διαρρήγῃσομαι.

255

ΧΟΡΟΣ.

βρεκεκεκέξ, κοῦξ, κοῦξ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οἰμῶζει· οὐ γάρ μοι μέλει.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ μὴν κεκραξόμεσθά γ',
ὅποσον ἢ φέρουγξ ἂν ἡμῶν
χαρδάνη, δι' ἡμέρας,
βρεκεκεκέξ, κοῦξ, κοῦξ.

260

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τούτω γάρ οὐ νικήσετε.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδὲ μὴν ἡμῶν σὺ πάντως.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γε δὴ μ' οὐδέποτε.

265 κεκραξομαι γάρ, κἄν με δεῖ, δι' ἡμέρας,
ἕως ἂν ὑμῶν ἐπικρατήσω τοῦ κοῦξ.

ΧΟΡΟΣ.

βρεκεκεκέξ, κοῦξ, κοῦξ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοῦξ.

ΧΑΡΩΝ.

ὦ πιῦε, πιῦε, παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ.

ἔκβαιν', ἀπόδος τὸν ταῦλον.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἔχῃ δὴ τῷ βολῷ.

270

ΔΙΟΝΤΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΧΟΡΟΣ
ΜΥΣΤΩΝ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Ὁ Ξανθίας, ποῦ Ξανθίας; ἢ Ξανθίας;
ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἰαῦ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

βιάδιζε δεῦρο.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

χαῖρ', ὦ δέσποτα.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τί ἐστι τάντιανθοῖ;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

σκότος καὶ βόρβορος.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

κατεῖδες οὖν που τοὺς πατραλοῖας αὐτόθι,
275 καὶ τοὺς ἐπίορκους, οὓς ἔλεγεν ἡμῖν;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ρῆ τὸν Ποσειδῶ γῶγε, καὶ νυνὶ γ' ὄρω,
ἄγε δὴ, τί δρώμεν;

ἰσὺ δ' οὖν;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

προϊέναι βέλτιστα νῦν,
ὅς οὗτος ὁ τόπος ἐστίν, οὐ τὰ θηρία
τὰ δαί' ἔφασκ' ἐκείνος.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ὡς οἰμώζεται,

ἤλαζονεῦεθ', ἵνα φοβηθεῖην ἐγώ,
εἰδὼς με μάχιμον ὄντα, φιλοτιμούμενος.
οὐδέν γάρ οὕτω γαῦρον ἔσθ', ὡς Ἰερικλῆς.
ἐγὼ δέ γ' εὐξαίμην ἂν ἐντυχεῖν τι,
λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ.

280

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ τὸν Δία καὶ μὴν ἀσθάνομαι ψόφου τινός.

285

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ποῦ, ποῦ στίγ;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὄπισθεν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἐξόπισθε νῦν ἴθι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀλλ' ἔστιν ἐν τῷ πρόσθε.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

πρόσθε νῦν ἴθι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καὶ μὴν ὀρῶ, νῆ τὸν Δία, θηρίον μέγα.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ποῖόν τι;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

θειδόν. παντοδαπὸν οὖν γίγνεται.

290 ποτὲ μὲν γε βοῦς, γυνὴ δ' ὄρευς, ποτὲ δὲ γυνή
ὤφραισιότις τις.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ποῦ 'στι; φέγ' ἐπ' αὐτήν ἴω.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή' σιν, ἀλλ' ἤδη κύων.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Ἐμπουσα τοίνυν ἔστι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πυρὶ γοῦν λάμπεται

ἄπαν τὸ πρόσωπον.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

295 νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ βολίτινον θάτερον·
σάφ' ἴσθι.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ποῖ δῆτ' ἂν τραποίμην;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ποῖ δ' ἐγώ;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἱερεῦ, διαφύλαξόν μ', ἵν' ὧ σοι ξυμπότης.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀπολούμεθ', ὧ' ἴαξ' Ἡράκλεις.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὐ μὴ καλεῖς μ',

ὧ' ἴθρωφ', ἱκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τοῦνομα.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

500 Διδόνυσε τοίνυν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τοῦτό γ' ἔθ' ἦτιον θατέρου.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἔθ', ἥπερ ἔρχει· δεῦρο, δεῦρ', ὦ δεσποτα.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τί δ' ἔστι;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

θάρήει· πάντ' ἀγαθὰ πεπράγαμεν.

ἔξεσι θ', ὡσπερ Ἡγέλοχος, ἡμῖν λέγειν·

ἐκ κυμάτων γὰρ αὐθις αὐ γαλῆν ὄρω.

ἦ μπουσα φρούδη.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

κατόμοσον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ τὸν Δία.

305

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

καὐθις κατόμοσον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ Δι'.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ᾄμοσον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ Δία.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οἶμοι τάλας, ὡς ὄχλιασ', αὐτήν ἰδών·

ὀδὶ δὲ δείσις ὑπερεπυρρῆσέ μου.

οἶ μοι πόθεν μοι τὰ κακὰ ταυτὶ προσέπευσ;

τίν' αἰτιάσομαι θεῶν μ' ἀπολλύναι;

ARIST. T. I.

310

O

αἰθέρα Διὸς δωματίον, ἢ χρόνου πόδα;
(αὐλεῖ τις ἔνδορ.)

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὔτις.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τί ἐστιν;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ κατήκουσας;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τίνος;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

αὐλῶν προῆς.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἔγωγε, καὶ δάδων γ' ἐμὲ

ἀῖρα τις εἰσέπνευσε μυσικωτάτη.

315 ἀλλ' ἤρέμα πτήξαντες ἀκροασώμεθα.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰακχ', ὦ Ἰακχε.

Ἰακχ', ὦ Ἰακχε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τοῦτ' ἐστ' ἐκεῖνο, δέσποθ', οἱ μεμνημένοι
ἐνταῦθά που παίζουσιν, οὓς ἔφραζε νῶν.

320 ἄδουσι γοῦν τὸν Ἰακχον, ὥσπερ Διαγόρους.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

κἄμοι δοκοῦσιν. ἤσυχίαν τοίνυν ἄγειν
βέλτιστόν ἐστιν, ὡς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰακχ', ὦ πολυτιμήτοις

ἰδρῆις ἐνθάδε γαίων.

Ἰακχ', ὦ Ἰακχε,
 325
 ἔλθε τόγδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων,
 ὄσιους ἐς θιασώτας,
 πολὺκαρπον μὲν τινάσσω
 ἄμφι κρατὶ σῶ βρῦοντα
 στέφανον μύρτων·
 330
 θρασεῖ δ' ἐγκατακρούων
 ποδὶ τὰν ἀκύλαστον
 φιλοπαίγμονα τιμάν,
 χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν
 μέρος, ἄγνάν, ἱερὰν
 335
 ὄσιους μύσταις χορείαν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὦ πότνια πολυτίμητε Δήμητρος κόρη,
 ὡς ἤδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὔκουν ἀτρέμ' ἔξεις, ἦν τι καὶ χορδῆς λάβης.

ΧΟΡΟΣ.

ἔγειρε φλογίας λαμπά-
 340
 δας· ἐν χερσὶ γὰρ ἦκεις
 τινάσσω Ἰακχε,
 νυκτιέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ.
 φλογὶ φέγγεται δὲ λειμῶν·
 345
 γόνυ πᾶλλεται γερόντων·
 ἀποσιέονται δὲ λύπης,
 χρόνους τ', ἐτῶν
 παλαιοὺς ἐνιαυτοὺς,
 ἱερῆς ὑπὸ τιμῆς.
 350
 αὐτὸ δὲ λαμπάδι φλέγων,

προβάδην ἔξ' ἄγ' ἐπ' ἀνθη-
 ρὸν ἔλειον δάπεδον,
 χοροποιὸν, μάκαρ, ἦβαν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

εὐφημεῖν χρή, καὶ ξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν,
 355 ὅσους ἀπείρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμη μὴ καθαρεῖν,
 ἢ γενναίων ὄργια Μουσῶν μὴτ' ἴδε πω, μὴτ' ἐχόρευσε·
 μήτε Κρατίνου τοῦ Ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ
 ἐτελέσθη,

ἢ βωμολόχοις ἔπεσιν χάρει, μὴτ' ἂν καιρῷ τοῦτο ποι-
 οῦσιν,

ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μηδ' εὐκόλως ἐστι πο-
 λίταις·

360 ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ ριπίζει, κερδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν·
 ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἀρχῶν καταδωροδοκεῖται·
 ἢ προδίδωσιν φρούριον ἢ ναῦς, ἢ τὰ πόρρητ' ἀπο-
 πέμπει

ἔξ Αἰγίνης, Θωρουκίων ὦν, εἰκοστολόγος κακοδαίμων,
 ἀσκάματα, καὶ λίνα, καὶ πίτταν διαπέμπων εἰς Ἐπί-
 δαυρον·

365 ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν τινὰ
 πείθει·

ἢ κατατιλῆ τῶν Ἑκαταίων, κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπείδων·
 ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὦν, εἴτ' ἀπο-
 τρώγει,

κωμωδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ Διο-
 νύσου.

τούτοις αὐδῶ, καὶ θις ἀπαυδῶ, καὶ θις τὸ τρίτον μάλ'
 ἀπαυδῶ,

ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς· ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε μολ-
πῆν, 370
καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἱ τῆδε πρόπονσι
ἑορτῆ.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

χώρει δὴ νῦν πῦς ἀνδρείως
εἰς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους
τῶν καθ' Ἄιδου λειμώνων, ἐγκροῦων
καὶ σκόπτων, καὶ παίζων, 375
καὶ χλευάζων. ἠρίστηται δ'
ἐξαρκούντως. ἀλλ' ἔμβα,
χοῦπως αἴρης τὴν Σώτειραν γενναίως
τῆ φωνῆ μολπάζων,
ἢ τὴν χώραν σώζειν φῆσ' ἐς τὰς ὄρας, 380
κἂν Θωρηκίων μὴ βούληται.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ἄγε νῦν ἑτέραν ὕμνον ἰδέαν, τὴν καρποφόρον βασι-
λειαν,
Δήμητρα θεῶν, ἐπικοσμοῦντες, ζαθέαις μολπαῖς κε-
λαδεῖτε.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Δήμητρον ἄγνων ὀργίων
ἄνασσα, συμπαραστάτει, 385
καὶ σῶζε τὸν σαντῆς χορδόν·
καὶ μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
παῖσαι τε καὶ χορεῦσαι,
καὶ πολλὰ μὲν γέλοιά μ' εἶ-
πεῖν, πολλὰ δὲ σπουδαῖα, καὶ 390
τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως

παίσαντα καὶ σκώψαντα, νι-
κήσαντα ταινιοῦσθαι.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

595 ἄγ' εἶα νῦν γε καὶ τὸν ὄρσιον θεὸν
παρακαλεῖτε δεῦρο
ᾠδαῖσι, τὸν ξυνέμπορον
τῆσδε τῆς χορείας.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

400 Ἰακχε πολυτίμητε, μέλος ἑορτῆς
ἤδιστον εὐρῶν, δεῦρο συνακολούθει
πρὸς τὴν θεὸν, καὶ δεῖξον, ὡς
ἄνευ πόνου πολλὴν ὁδὸν περιάινεις.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

405 Ἰακχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπέ με.
σὺ γάρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι
καὶ εὐτελείᾳ τόνδε
τὸν σανδαλίσκον, καὶ τὸ ῥάκος,
καῖξευρες ὡστ' ἄζημίους
παίξειν τε καὶ χορεύειν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

410 Ἰακχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπέ με.
καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσκης
νῦν δὴ κατεῖδον, καὶ μάλ' εὐπροσώπου,
σμπαιστρίας, χιτωνίου
παραρῥαγέντος τιθθίον προκῦψαν.

Ἰακχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπέ με.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

415 ἐγὼ δ' αἰεὶ πως φιλακόλουθός εἰμι, καὶ μετ' αὐτῆς
παίξων χορεύειν βούλομαι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

κίγωγε πρὸς.

ΧΟΡΟΣ.

βούλειθε δῆτι κοινῇ
 σκώψωμεν Μοχέδημον,
 ὃς, ἐπιτέης ὢν, οὐκ ἔφυσε φρόιτος,
 νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ
 ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι, 420
 κῆστιν τὰ προῖτα τῆς ἐκεί μοχθηρίας·
 τὸν Κλεισθένη δ' ἀκούω
 ἐν ταῖς ταφραῖσι προικτὸν
 τίλλειν ἑαυτοῦ, καὶ σπαράττειν τὴς γνάθου·
 κικόπειτ' ἐγκεκρυφῶς, 425
 κικέλει, κικεκούγει
 Σεβίνον, ὅστις ἔστ' Ἀναφλύστιος.
 καὶ Καλλίαν γε φασὶ
 τουτοῖσι τὸν Ἴπποβίνου
 κίσθου λεοντῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον. 430

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔχοιτ' ἂν οὖν φροῖσαι νοῖν
 Πλούτων, ὅπου νῦν ἂν οἰκῆ.
 ξένω γὰρ ἐσμέν, ἀρτίως ἀφιγμένω.

ΧΟΡΟΣ.

μηδὲν μακρὰν ἀπέλθης,
 μηδ' αὐθις ἐπανέρη με· 435
 ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

αἴρωι ἂν αὐθις αὐ γέ, παῖ, τὰ σιγώματα.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τουτὲ τι ἦν τὸ πρῶγμα
 ἄλλ', ἢ Διὸς Κόριθος ἐν τοῖς στρώμασι;

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

440 χωρεῖτε νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον θεῶς,
 ἀνθοφόρον ἀν' ἄλσος
 παίζοντες, οἷς μετουσία
 θεοφιλοῦς ἑορτῆς·
 ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσι κόριθις
 445 εἶμι καὶ γυναιξίν,
 οὐ παννυχίζουσι θεαί,
 φέγγος ἱερὸν οἴσων.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

450 χωρῶμεν ἐς πολυρόδους
 λειμῶνας ἀνθουώδεις,
 τὸν ἡμέτερον τρόπον,
 τὸν καλλιχορῶτατον,
 παίζοντες, ὃν ὄλβιαι
 Μοῖραι ξυνάγουσι.
 455 μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος
 καὶ φέγγος ἱλαρὸν ἔστιν,
 ὅσοι μεμνήμεθα, εὐ-
 σεβῆ τε διηγόμεν
 τρόπον, περὶ τε ξένους,
 καὶ τοὺς ἰδιώτας.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΔΙΑΚΟΣ,
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ,
ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑΙ, ΧΟΡΟΣ
ΜΥΣΤΩΝ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

" Ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω; τίνα;
πῶς ἐνθάδ' ἄρα κόπτουσιν οἱ πιχόριοι;

460

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ μὴ διατριψῆς, ἀλλὰ γεῦσαι τῆς θύρας,
καθ' Ἡρακλῆα τὸ σῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ, παῖ.

ΔΙΑΚΟΣ.

τίς οὗτος;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Ἡρακλῆς ὁ καρτερός.

ΔΙΑΚΟΣ.

ὦ βδελυρῆ, κίναίσιχυντε, καὶ τολμηρῆ σὺ,
καὶ μιαρῆ, καὶ παμμίαρε, καὶ μιαρῶπατε,
ὅς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξέλασας τὸν Κέρβερον
ἀπῆξας ἄγχων, κίποδους ὄχου λαβῶν,
ὄν ἐγὼ φύλακτον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος.

465

470 τοῖα Στυγὲς σε μελανοκύρδιος πέτρα,
 Ἰλχερόντιός τε σκόπελος αἱματοστιαγῆς
 φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περιδρομοὶ κύνες,
 Ἐχιδνὰ θ' ἑκατογκέφαλος, ἢ τὰ σπλάγχνα σου
 διασπαράξει, πλενμόνων τ' ἀνθάψεται

475 Ταρτησίᾳ μύραινα· τῷ νεφρῷ δέ σου
 αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡματομένω
 διασπύσσονται Γοργόνες Τιθρόσισαι,
 ἐφ' ἧς ἐγὼ δρομαῖον δρηήσω πόδα.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὗτος, τί δέδρακας;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἐγκέχοδα. κάλει Θεόν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

480 ὦ καταγέλαστ', οὔχουν ἀναστήσει ταχὺ,
 πρὶν τινά σ' ἰδεῖν ἀλλότριον;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἄλλ' ὠρηκιῶ.

ἄλλ' οἷσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγιάν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἰδοὺ λαβέ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

πρόσθου.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ποῦ' σιν; ὦ χρυσοῖ Θεοί,

ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

δείσασα γὰρ

485 ἕως τὴν κάτω μου κοιλίαν καθεῖρπυσεν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κἀνθρώπων.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἐγώ;

πῶς δειλός, ὅστις σπογγιὰν ἤτησά σε;
οὐκ ἂν ἕτερος ταῦτ' εἰργάσαιτ' ἀνῆρ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀλλὰ τί;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

κατέκειτ' ἂν ὀσφραϊνόμενος, εἶπερ δειλός ἦν.
ἐγὼ δ' ἀνέστην, καὶ προσεῖτ' ἀπεψησάμην.

490

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀνδρεῖά γ', ὦ Πόσειδον.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οἶμαι, νῆ Δία.

σὺ δ' οὐκ ἔδεισας τὸν φόρον τῶν θημάτων,
καὶ τὰς ἀπειλάς;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ μὰ Δι', οὐδ' ἐφρόντισα.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἔθι νυν, ἐπειδὴ ληματιῆς, κἀνδρεῖος εἶ,
σὺ μὲν γενοῦ γῶ, τὸ ῥόπαλον τουτὶ λαβῶν
καὶ τὴν λεοντῆν, εἶπερ ἀφοβόσπλαγχνος εἶ.
ἐγὼ δ' ἔσομαι σοι σκενοφόρος ἐν τῷ μέρει.

495

ΞΑΝΘΙΑΣ.

φέρε δὴ ταχέως αὐτ'. οὐ γὰρ ἀλλὰ πιστίον·
καὶ βλέπον εἰς τὸν Ἡρακλειοξανθίαν,
εἰ δειλός ἔσομαι, καὶ κατὰ σέ τὸ λῆμ' ἔχων.

500

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

μὰ Δι', ἀλλ' ἄληθῶς οὐκ Μελίτης μαστιγίας.
φίρε νυν, ἐγὼ τὰ στρόβιματ' αἰσῶμαι ταδί.

ΘΕΡΑΠΛΑΙΝΑ.

ὦ φίλιαθ' ἤκει; Πρύκλει; δεῦρ' εἶσιθι.
ἢ γίγθ' θεός, σ' ὡς ἐπύθεθ' ἤκοντ', εὐθέως
505 ἔπεπτεν ἄρτους· ἤψε κατερικτῶν χύτρας
ἔινους δὺ' ἢ τρεῖς· βούν' ἀπηνθρακίζ' ὄλον·
πλακοῦντας ὄπια, κολλάβους. δεῦρ' εἶσιθι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

κάλλιστ', ἐπαινῶ.

ΘΕΡΑΠΛΑΙΝΑ.

μὲ τὸν Ἀπόλλω, οὐ μὴ σ' ἐγὼ
περιόφομαι ἀπελθόντ'· ἐλείποι καὶ κρέα
510 ἀνέβρωπιεν ὀρνίθει, καὶ τραγήματα
ἔφρυγε, κῆνον ἀνεκεράννυ γλυκύτατον,
ἀλλ' εἶσιθ' ἅμ' ἐμοί.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πάνυ καλῶς.

ΘΕΡΑΠΛΑΙΝΑ.

ληρεῖς ἔχων.
οὐ γάρ σ' ἀφίσω. καὶ γάρ ἀυλητρίς γέ σοι
μὴ' εἶδον ἔσθ' ὄραιοτάτη, κῶρχηστρίδες
515 ἔτεροι δὺ' ἢ τρεῖς —

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πῶς λέγεις; ὄρχηστρίδες;

ΘΕΡΑΠΕΙΑΝΑ.

ἔβυλλιῶσαι, κἄρτι παρατετιλιμένα.
 ἀλλ' εἶσιθ', ὡς ὁ μάγειρος ἤδη τὰ τεμάχη
 ἤμελλ' ἀφαιρῆν, χ' ἡ τράπεζ' εἰσῆρετο.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἴθι νυν, φράσον πρῶτισι ταῖς ἀνλητροῖσι
 ταῖς ἔνδον οὔσαις, αὐτὸς ὡς εἰσέρχομαι.
 ὁ παῖς, ἀκολούθει δεῦρο, τὰ σκεύη φέρων.

520

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἐπίσχες οὔτος. οὐ τί που σπουδὴν ποιεῖς,
 ὀπιή σε παῖζων Ἰρακλῆα γ' ἐσκεύασα;
 οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ὦ Ξανθία,
 ἀλλ' ἀράμενός οἶσις πάλιν τὰ σιγῶματα;

525

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δ' ἔστιν; οὐ δῆπου μ' ἀφελίσθαι διανοεῖ,
 ἂ ἴδωκας αὐτός.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὐ τὰχ', ἀλλ' ἤδη ποιῶ.

κατάθου τὸ δέσμα.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι

καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ποίοις θεοῖς;

τὸ δὲ προσδοκῆσαι σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κενόν,
 ὡς δοῦλος ὢν καὶ θνητός, Ἀλκμήνης ἔσει;

530

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀμέλει, καλῶς· ἔχ' αὐτ'. ἴσως γάρτοι ποτὲ
 ἐμοῦ δεηθείης ἄν, εἰ θεὸς θέλῃ.

ΧΟΡΟΣ.

535 ταῦτα μὲν πρὸς ἄνδρός ἐστι τοῦν ἔχοντος καὶ φρονίας
καὶ πολλὰ περιπεπλευκτός,
μετακυλινδεῖν αὐτὸν αἰεὶ.

πρὸς τὸν εὐπράττοντα μῦλλον τοῖχον, ἢ γεγραμμένην
εἰκὸν ἑστάναι, λαβρόνθ' ἐν σχῆμα· τὸ δὲ μεταστρέφειν
πρὸς τὸ μαλθακώτερον
540 δεξιῶν πρὸς ἄνδρός ἐστι καὶ φύσει Θηραμένους.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὐ γὰρ δὴ γέλοιον ἦν, εἰ Ξανθίας μὲν δοῦλος ὢν,
ἐν στρώμασιν Μιλησίοις
ἀνατετραμμένος, κινῶν ὄρ-
545 ζησιριδ', εἴτ' ἤτησεν αἰεὶδ', ἐγὼ δὲ πρὸς τοῦτον βλέπων
τοῦ ῥεβίνθου ὄδραττόμην· οὐ-
τος δ', αἶτ' ὢν αὐτὸς πανοῦργος,
εἶδε, καὶ ἔκ τῆς γνάθου

πύξπατάξασμου ἔξεκοψε τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους;

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Α.

Πλαθάνη, Πλαθάνη, δεῦρ' ἔλθ', ὁ πανοῦργος οὐτοσί,
550 ὅς, εἰς τὸ πανδοκεῖον εἰσελθὼν ποτε,
ἐκκαίδεκ ἄρτους κατέφαγ' ἡμῶν.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Β.

νῆ Δία,

ἐκεῖνος αὐτὸς δῆτα.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

κακὸν ἦκει τιτι.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Α.

καὶ χρεῖα γε πρὸς τοῦτοισιν ἀνάβραστ' εἴκοσιν
ἀν' ἡμιοβολιαῖα.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

δώσει τις δίκην.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Α.

καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλά.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ληρεῖς, ὦ γυναί,

555

κούκ οἷσθ' ὅ τι λέγεις.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Α.

οὔμειοῦν με προσεδόκας,

ὅτιη κοθόρους εἶχες, ἀναγνώναι σ' ἔτι;

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Β.

τί δαί; τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἶρηκά πω·
μὴ Δί', οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρόν, τίλλιν,
ὄν οὔτις αὐτοῖς τοῖς ταλάροισι κατήσθιε.

560

κίπειτ', ἐπειδὴ τὰρ γύριον ἐπρατιόμην,
ἔβλεψεν εἰς ἐμέ δορμὺν, κίμνκῆτό γε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τούτου πάνυ τοῦργον· οὔτις ὁ τρόπος πανταχοῦ.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Β.

καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο, μαίνεσθαι δοκῶν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ Δία, τάλαινα.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Β.

τοὶ δὲ δεισασαί γέ πω

555

ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν·
ὁ δ' ἔχει' ἐξίξας γε, τὰς ψιάθους λαβῶν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καὶ τοῦτο τούτου τοῦργον· ἀλλ' ἐχρῆν τι δοῦν.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Α.

ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κλέωνά μοι.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Β.

570 σὺ δ' ἔμοιγ', ἐάνπερ ἐπιτύχῃς, Ἐπιφθολόν,
ἴν' αὐτὸν ἐπιτίψωμεν.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Α.

ὦ μιαιφάγῳ,

ὡς ἡδέως ἂν σου λίθῳ τοὺς γομφίους
κόπτοιμ' ἄν, οἷς μοῦ κατέφαγες τὰ φορτία.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Β.

ἐγὼ δέ γ' ἐς τὸ βύραθρον ἐμβάλοίμι σε.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Α.

575 ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἄν ἐκτέμοίμι σου,
δρέπανον λαβοῦσ', ἧ τοὺς κόλικας κατέσπασας.
ἀλλ' εἴμ' ἐπὶ τὸν Κλέων', ὅς αὐτοῦ τήμερον
ἐκπηριεῖται ταῦτα προσκαλούμενος.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

κύκιστ' ἀπολοίμην, Ξανθίαν εἰ μὴ φιλοῖ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

580 οἶδ', οἶδα τὸν νοῦν· παῦε, παῦε τοῦ λόγου.
οὐκ ἂν γενοίμην Ἡρακλῆς ἄν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

μηδαμῶς,

ὦ Ξανθίδιον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καὶ πῶς ἂν Ἀλκμήνης ἐγὼ
υἱὸς γενοίμην, δοῦλος ἅμα καὶ θνητὸς ὢν;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οἶδ', οἶδ' ὅτι θνητοῖ, καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾷς·

κῆν εἴ γε τύπτοις μ', οὐκ ἂν ἀρτείοιμί σοι. 585
 ἀλλ' ἦν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χρόνον,
 προφῶξίξος αὐτὸς, ἢ γυνή, τὰ παιδία,
 κάκιστ' ἀπολοίμην, κἀρχέδημος ὁ γλάμων.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

δέχομαι τὸν ὄρκον, κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν σὸν ἔργον ἔστι, ἐπειδὴ τὴν στολήν εἴληφας, ἦν 590
 εἶχες σὺ γ' ἐξαρχῆς, πάλιν,
 ἀνανεάζειν στυτὸν αἰεὶ,
 καὶ βλέπειν αὐθις τὸ δεινόν, τοῦ θεοῦ μεμνημένον,
 ὄπερ εἰκάξεις σεαυτὸν· ἦν δὲ παραληρωθῶν ἄλωξ,
 καὶ βάλῃς τι μαλθακόν, 595
 αὐθις αἴρεσθαί σ' ἀνάγκη τις πάλιν τὰ στρόματα.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ κακῶς, ὦ ἄνδρες, παραινεῖτ'· ἀλλὰ καὐτὸς τυγχάνω
 ταῦτ' ἄρτι συννοούμενος.
 ὅτι μὲν οὖν, ἦν χρηστὸν ἢ τι,
 ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πειράσεται μ', εὐοῖδ' ὅτι· 600
 ἀλλ' ὅμως ἐγὼ παρῆξω
 ἄμαντὸν ἀνδρείον τὸ λῆμα,
 καὶ βλέποντ' ὀρίγανον.
 δεῖν δ' ἔοικεν, ὡς ἀκούω τῆς θύρας καὶ διή ψόφον.

ΛΙΑΚΟΣ.

ξυνδεῖτε ταχέως τούτον τὸν κυροκλόπον, 605
 ἵνα δῶ δίκην· ἀνύειον.

ΛΙΟΝΤΣΟΣ.

ἤκει τῷ κακόν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρόσσιτον.

ΔΙΑΚΟΣ.

εἶεν, καὶ μάχει;

ὁ Διτύλας, καὶ Σχεβλίος καὶ Παρδόκας,
χωρεῖτε δευρὶ, καὶ μάχεσθε τουτωί.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

610 εἴτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα; τύπειν τουτοῖν,
κλέπτοντα πρὸς τὰλλότρια;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μὴλ' ὑπερφυῖ.

ΔΙΑΚΟΣ.

σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινὰ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καὶ μὴν, νῆ Δία,

εἰ πώποτ' ἦλθον δεῦρ', ἐθέλω τεθνηγέναι,
ἢ κλεψα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ τριχός.

615 καὶ σοι ποιήσω προῖγμα γενναῖον πάνυ·

βασανίζε γὰρ τὸν παῖδα τουτοῖν λαβὼν,

κῆρ ποιέ μ' ἔλης ἄδικοῦντ', ἀλόκτειρόν μ' ἄγων.

ΔΙΑΚΟΣ.

καὶ πῶς βασανίζω;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πάντα τρόπον, ἐν κλίμακι

δίφου, κρημύσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέφων,

620 στρεβλῶν, ἔτι δ' εἰς τὰς ἕυνας ὄξος ἐγγύων,

πληθους ἐπιτιθεῖς, πάντα τὰλλα, πλὴν προῖσω

μὴ τύπτε τοῦτοι, μηδέ ζητεῖω νέω.

ΔΙΑΚΟΣ.

δίκαιος ὁ λόγος· κἄν τι πηρώσω γέ σοι
τὸν παῖδα τύπτων, τὰργύριόν σοι κείσεται.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μὴ δῆτ' ἔμοιγ'· οὕτω δὲ βασάνιζ' ἀπαγαγών. 625

ΔΙΑΚΟΣ.

αὐτοῦ μὲν οὖν, ἵνα σοι κατ' ὄφθαλμοὺς λέγη.
κατάθου σὺ τὰ σκευὴ ταχέως, χῆπως ἐρεῖς
ἐνταῦθα μηδὲν ψεῦδος.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἄγορεύω τινὶ

ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀθάνατον ὄντ'· εἰ δὲ μὴ,
αὐτὸς σὺ σαυτὸν αἰτιῶ.

ΔΙΑΚΟΣ.

λέγεις δὲ τί;

630

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἀθάνατος εἶναι φημι Διόνυσος Διός,
τοῦτον δὲ δοῦλον.

ΔΙΑΚΟΣ.

ταῦτ' ἀκούεις;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

φήμ' ἐγώ

καὶ πολὺ γε μᾶλλον ἔστι μαστιγωτέος.
εἴπερ θεὸς γάρ ἐστιν, οὐκ αἰσθήσεται.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τί δῆτ', ἐπειδὴ καὶ σὺ φῆς εἶναι θεός,
οὐ καὶ σὺ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί;

635

ΞΑΝΘΙΑΣ.

δίκαιος ὁ λόγος· χεῖρότερον ἂν γῶν ἴδῃς

κλαύσαντα πρότερον, ἢ προτιμήσαντά τι
τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θεόν.

ΛΙΑΚΟΣ.

610 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ σὺ γεννάδας ἀνήρ.
χωρεῖς γὰρ ἐς τὸ δίκαιον. ὑποδύεσθε δὴ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πῶς οὖν βασανιεῖς νῶ δικαίως;

ΛΙΑΚΟΣ.

ὑπεδίως.

πληγὴν παρὰ πληγὴν ἐκάτερον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καλῶς λέγεις.

ἰδοῦ, σκόπει νῦν, ἦν μ' ὑποκινήσαντ' ἰδῆς.

ΛΙΑΚΟΣ.

645 ἦδη' πάταξά σ'.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ μὰ Δι'.

ΛΙΑΚΟΣ.

οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς.

ἀλλ' εἴμ' ἐπὶ τονδὶ καὶ πατάξω.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

πηνίκα;

ΛΙΑΚΟΣ.

καὶ δὴ' πάταξα.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

κἄτα πῶς οὐκ ἔπταρον;

ΛΙΑΚΟΣ.

οὐκ οἶδα· τονδὶ δ' αὐθις ἀποπειράσομαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐκουν ἀνύσεις; ἰατταταί.

ΛΙΑΚΟΣ.

τί δ' ἰατταταί;

μῶν ὠδυνήθης;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ μὴ Δί', ἀλλ' ἐφρόντισα,
δπόθ' Ἰράκλεια τὰ ν' Διομείοις γίγνεται.

650

ΛΙΑΚΟΣ.

ἄνθρωπος ἱερός. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἰοῦ, ἰοῦ.

ΛΙΑΚΟΣ.

τί ἐστίν;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἑπτεύς ὄρω.

ΛΙΑΚΟΣ.

τί δῆτα κλύεις;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

κρομμύων ὄσφραίνομαι.

ΛΙΑΚΟΣ.

ἔπειτα προτιμᾶς οὐδέν;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὐδέν μοι μέλει.

655

ΛΙΑΚΟΣ.

βαδιστέον γ' ἄρ' ἐστίν ἐπὶ τοιῶνδ' ἄλλω.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οἴμοι.

ΛΙΑΚΟΣ.

τί ἐστι;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τὴν ἄκανθαν ἔξελε.

ΛΙΑΚΟΣ.

τί τὸ πρῶγμα τοῦτι; δεῦρο πάλιν βαδιστέον.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Ἄπολλον, ὃς που Δῆλον ἢ Πύθων' ἔχεις.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

660 ἤλγησιν. οὐκ ἤκουσας;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ

ἱαμβον Ἰππώνακτος ἀνεμιμνησκόμεν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐδὲν ποιεῖς γὰρ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας σπόδει.

ΛΙΑΚΟΣ.

μὰ τὸν Δι', ἀλλ' ἤδη πάρεχε τὴν γαστέρα.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Πόσειδον --

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἤλγησέ τις.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

665

ὃς Αἰγαίου πρῶνας

ἢ γλανκῆς μέδεις

ἄλδς ἐν βένθεισιν.

ΛΙΑΚΟΣ.

οὐ τοι, μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι πω μαθεῖν,

ὅποιερός ὑμῶν ἐστὶ θεός. ἀλλ' εἴσιτον.

670 ὁ δὲ δισπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται,

ζ' ἢ Περσείφρατθ', ἅτ' ὄντε κἀκείνω θεώ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὄρθως λέγεις· ἐβουλόμην δ' ἄν τοῦτό σε
πρότερον ποιῆσαι, πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λαβεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι, καὶ
ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν αἰοιδᾶς ἐμῆς,
τὸν πολὺν ὄψομένη λαῶν ὄχλον,
οὗ σοφίαι μυρία κἀθιγνται,
φιλοτιμότεραι Κλειοφῶντος, ἐφ' οὗ

675

δὴ χεῖλεσιν ἀμφιλάλοισ

δεινὸν ἐπιβρέμεται

680

Θρηκία χελιδόν,

ἐπὶ βίρβαρον ἐξομένη πέταλον.

κελαδεῖ δ' ἐπίκλαυτον ἀηδόριον

νόμον, ὡς ἀπολεῖται,

κἂν ἴσαι γέρονται.

685

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει
ξυμπαραινεῖν, καὶ διδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῖν δοκεῖ
ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας, κἀμφελεῖν τὰ δειμήματα.

κεῖ τις ἡμαρτε σφαλὲς τι Φρονήζου παλαισμοσιν,

ἔγγενέσθαι φημὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσιν τότε,

690

αἰτίαν ἐκθεῖσι, λῦσαι τὴν πρότερον ἁμαρτίαν.

εἴτ' ἄτιμον φημὶ χρῆναι μηδὲν εἶν' ἐν τῇ πόλει.

καὶ γὰρ αἰσχροὺς ἐστί, τοὺς μὲν νανμαχήσαντας μίαν

καὶ Πλαταιῆς εὐθύς εἶναι, κἂντὶ δούλων δεσπότας.

κοῦδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἄν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν ἔχειν, 695

ἀλλ' ἐπαινω· μόνα γὰρ αὐτὰ τοῦν ἔχοντ' ἰδρῶσατε.

πρὸς δὲ τοῦτοις εἰκὸς ἑμῶς, οἱ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ,
 ἢ οἱ πατέρες ἐναυμίχρησαν, καὶ προσήκουσιν γένει,
 τὴν μίαν ταύτην παρεῖναι ξυφορίαν, αἰτουμένοις.
 700 ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες, ὧ σοφώτατοι γίσει,
 πάντας ἀνθρώπους ἐκόντες ξυγγενεῖς κτησώμεθα,
 κῆπιτίμους καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ξυγναμαχῆ.
 εἰ δὲ τοῦτ' ὀγκωσόμεσθα, κῆποσειμυνοῦμεθα
 τὴν πόλιν, καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκύλαις,
 705 ὑστέρω χρόνω ποτ' αὐθις εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ δ' ἐγὼ ὄρθως ἰδεῖν βίον ἀνέρος,
 ἢ τρόπον, ὅστις ἔτ' οἰμώξεται,
 οὐ πολὺν οὐδ' ὁ πύθηνός γ' οὔτος, ὁ
 νῦν ἐνοχλῶν, Κλειγένης ὁ μικρός,
 710 ὁ ποτηρότατος βλαταεὺς, ὅπόσοι
 κρατοῦσι κυκησιτέφρου,
 ψευδορίθρου κορίας,
 καὶ Κιμωλίας γῆς,
 χρόνον ἐνδιατρίψει· εἰδὼς δὲ τὰδ', οὐκ
 715 εἰρηνικὸς ἔσθ', ἵνα μὴ ποτε κῆ-
 ποδυθῆ μεθίων, ἄ-
 νευ ξύλον βυδίζων.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἢ πόλις πεπονθῆναι
 ταυτὸν, ἕς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλοὺς τε κῆγαθοὺς,
 720 ἕς τε τῶν ἀρχαίων νόμισμα, καὶ τὸ καιρὸν χρυσίον.
 οὔτε γὰρ τοῖτοισιν οὔσιν οὐ κηκιβδηλευμένοις,
 ἀλλὰ καλλίστοις ἀπάντων, ὡς δοκεῖ, νομισμάτων,
 καὶ μόνοις ὄρθως κοπιῖσι, καὶ κηκωδωνισμένοις

ἐν τε τοῖς Ἑλλησι καὶ τοῖς βαρβάροις ἅπανταχοῦ,
 χρώμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις 725
 χθές τε καὶ πρόην κοπέῃσι τῷ κακίστῳ κόμμῳτι.

τῶν πολιτῶν θ' οὓς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώφρονας
 ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους, καὶ καλοῦς τε κἀγαθοῦς,
 καὶ τραφέντας ἐν πικλαιστραῖς, καὶ χοροῖς, καὶ
 μουσικῇ,

προσέλοῦμεν· τοῖς δὲ χαλκοῖς, καὶ ξένοις καὶ πνεύ-
 ρίοις, 730

καὶ πονηροῖς, καὶ πονηρῶν, εἰς ἅπαντα χρώμεθα,
 ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἢ πόλις προτοῦ
 οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῆ ἠμαδίως ἐχρήσατ' ἄν.

ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς ἄνθρωποι, μεταβαλόντες τοὺς τρό-
 πους,

χρησθε τοῖς χρηστοῖσιν ἀνδρῶν· καὶ κατορθώσασι
 γὰρ 735

εὐλογον· κἄν τι σφαλῆι, ἐξ ἀξίου γούν του ξύλου,
 ἦν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκῆσεται.

ΔΙΑΚΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ; ΧΟΡΟΣ
ΜΥΣΤΩΝ.

ΔΙΑΚΟΣ.

Νῆ τὸν Δία τὸν Σωτῆρα, γεννάδας ἀτῆς
ὁ δεσπότης σου.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας,

740 ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βίνειν μόνον;

ΔΙΑΚΟΣ.

τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐξελεγχθῆντ' ἀντικρυσ,
ὅτι, δοῦλος ὢν, ἔφασκες εἶναι δεσπότης —

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ᾄμωξε μὲντ' ἄν.

ΔΙΑΚΟΣ.

τοῦτο μέντοι δουλικὸν

εὐθὺς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

745 χαίρεις, ἱκετεύω;

ΔΙΑΚΟΣ.

μᾶλα γ' ἐποπτεύειν δοκῶ,

ὅταν καταράσωμαι λάθρα τῷ δεσπότη.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δέ, τονθορῶζων, ἠρίκ' ἄν, πληγῆς λαβῶν

πολλὰς, ἀπίης θύραζε;

ΔΙΑΚΟΣ.

καὶ τόθ' ἤδομαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δὲ πολλὰ πρῶτων;

ΔΙΑΚΟΣ.

ὡς μὰ Δί' οὐδὲν οἶδ' ἐγώ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Ὅμογενε Ζεῦ· καὶ παρακοτῶν δεσποτῶν
ἄτ' ἂν λαλῶσι;

750

ΔΙΑΚΟΣ.

καὶ μῖλα πλεῖν, ἢ μαίνομαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δέ, τοῖς θύραζε ταῦτα καταλαλῶν;

ΔΙΑΚΟΣ.

ἐγώ;

μὰ Δί' ἀλλ' ὅταν δροῖ τοῦτο, κἄμαίνομαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὦ Φοῖβ' Ἀπολλον, ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν,
καὶ δὸς κέσαι, καυτὸς κέσον, κἄμοι φρύσον,
πρὸς Διός, ὃς ἡμῖν ἐστὶν ὁμορμιστιγίας,
τίς οὗτος ὄνυδον ἐστὶ θόρυβος, ἧ ἢ βοή,
χῶ λαιδορησμός;

755

ΔΙΑΚΟΣ.

Λισχίλου κεντριπίδου.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἦ.

ΔΙΑΚΟΣ.

πρῶγμα, πρῶγμα γὰρ κελίηται μέγα
ἐν τοῖς νεκροῖσι, καὶ στίσις πολλὴ πάνυ.

760

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἐκ τοῦ;

ΛΙΑΚΟΣ.

κόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος
 ἀπὸ τῶν τεχνῶν, ὅποσαι μεγάλαι καὶ δεξιαὶ,
 τῶν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ ξυntέχνων,
 σίτην αὐτὸν ἐν Πρυτανείῳ λαμβάνειν,
 765 θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος ἐξῆς —

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μανθάνω.

ΛΙΑΚΟΣ.

ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
 ἕτερός τις αὐτοῦ· τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δῆτα τουτὶ τεθορήθηκεν Διοχέλον;

ΛΙΑΚΟΣ.

ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγωδικὸν θρόνον,
 770 ὡς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καὶ δὲ τίς;

ΛΙΑΚΟΣ.

ὅτε δὴ κατῆλθ' Ἐυριπίδης, ἐπιδείκνυτο
 τοῖς λωποδύταις, καὶ τοῖσι βυλαντιητόμοις,
 καὶ τοῖσι πατραλοῖασι, καὶ τοιχωρήχοις,
 ὅπερ ἔστ' ἐν Αἴδου πλῆθος· οἱ δ' ἀκροώμενοι
 775 τῶν ἀντιλογιῶν, καὶ λυγισμῶν καὶ στροφῶν,
 ἔπερσεμάνησαν, κινόμενισαν σοφώτατον.
 κῆρυξ' ἐπαρθεὶς ἀτελέβητο τοῦ θρόνου,
 ἐν' Διοχέλος καθῆστο.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

κοῦν ἐβάλλετο;

ΔΙΑΚΟΣ.

μα Δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν,
ὁπότερος εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος.

780

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὁ τῶν πανούργων;

ΔΙΑΚΟΣ.

νῆ Δί', οὐράριόν γ' ὄσον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἕτεροι ξύμμαχοι;

ΔΙΑΚΟΣ.

ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστίν, ὥσπερ ἐνθάδε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δῆθ' ὁ Πλούτων δορὴν παρασκευάζεται;

ΔΙΑΚΟΣ.

ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα, καὶ κρίσιν,
καλέγγον αὐτῶν τῆς τέχνης.

785

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καίπειτα, πῶς

οὐ καὶ Σοφοκλῆς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου;

ΔΙΑΚΟΣ.

μα Δί' οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔκυσσε μὲν Αἰσχύλον,

ὅτε δὴ κατήλθε, κἀνέβαλε τὴν δεξιάν,

καὶ κεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου.

790

νυνὶ δ' ἔμελλεν, ὡς ἔφη Κλειδημίδης,

ἔφεδρος καθεδεῖσθαι· καὶ μὲν Αἰσχύλος κρατῆ,

ἔξιν κατὰ χόρην· εἰ δὲ μὴ, περὶ τῆς τέχνης

διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε πρὸς γ' Εὐριπίδην.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

795 τί χοῦμ' ἄρ' ἔσται;

ΔΙΑΚΟΣ.

νῆ Δί', ὀλίγον ὕστερον
 κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινηθήσεται.
 καὶ γὰρ ταλάντω μουσικῇ σταθμήσεται.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δέ; μειογωγήσουσι τὴν τραγωδίαν;

ΔΙΑΚΟΣ.

καὶ κινόνας ἐξοίσουσι, καὶ πήχεις ἐπῶν,
 800 καὶ πλαίσια ξύμπηκτα πλινθεύσουσί γε,
 καὶ διαμέτρους, καὶ σφήνας. ὁ γὰρ Εὐριπίδης
 κατ' ἔπος βασανιεῖν φησὶ τὴν τραγωδίαν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἦ που βασιῶς οἶμαι τὸν Δισχύλον φέρειν.

ΔΙΑΚΟΣ.

ἔβλεψε γοῦν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

805 κρινεῖ δέ δὴ τίς ταῦτα;

ΔΙΑΚΟΣ.

τοῦτ' ἦν δύσκολον·

σησῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν εὐρισκέτην.
 οὗτε γὰρ Ἀθηναίοις ξηρέβαινεν Δισχύλος --

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρῶχους.

ΔΙΑΚΟΣ.

ἄλλόν τε τᾶλλ' ἠγείτο, τοῦ γινῶναι πέρι
 810 φέσεις ποιητῶν. εἶτα τῷ σῷ δεσπότη
 ἐπίτασαν, ὅτι τῆς τέχνης ἔμπειρος ἦν.

ἀλλ' εἰσῴωμεν· ὡς ὅταν γ' οἱ δεσπότηαι
 ἔσπουδάκωσι, κλυῖμαθ' ἡμῖν γίγνεται.

ΧΟΡΟΣ.

ἦπου δεινὸν ἐριβρομέτας χόλον ἔνδοθεν ἔξει,
 ἦνικ' ἄν ὄξυλάλου περ ἴδη θήγοντος ὀδόντας
 ἀντιπέγρου· τότε δὴ μανίας ὑπὸ δεινῆς

815

ὄμματα στροβήσεται.

ἔσται δ' ὑψιλόφων τε λόγων κορυθαίολα νεύκη,
 σχινδαλιῶν τε παραξόνια, σμιλένματά τ' ἔργων,
 φωτὸς ἀμυνομένου φρενοτέκτονος ἀνδρὸς

820

ῥήμαθ' ἵπποβάμονα.

φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιῶς λασιαύχενα χαίταν,
 δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων, βρονχώμενος ἦσει
 ῥήματα γομφοπαγῆ, πινακηδὸν ἀποσπῶν

γηγενεῖ φροσήματι.

825

ἔνθεν δὴ στοματουργὸς ἐπῶν βασανίστρια, λίσπη
 γλῶσσ' ἀνελισσομένη φθονεροῦς κινούσα χαλινούς,
 ῥήματα δαιομένη, καταλεπτιλογήσει
 πνευμόνων πολὺν πόνον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ,
ΔΙΣΧΥΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ,
ΠΛΟΥΤΩΝ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

830 Οὐκ ἄν μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ ρουθῆται.
κρείττων γὰρ εἶναι φημι τοῦτον τὴν τέχνην.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Δισχύλε, τί σιγᾶς; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀποσεμννεῖται πρότερον, ἄπερ ἐκάσποτε
ἐν ταῖς τραγωδίαισιν ἔτεροτενετο.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

835 ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔγῳδα τοῦτον, καὶ διέσκεμμαί πάλοι,
ἄνθρωπον ἀγριοποιῶν, ἀνθαδόστομον,
ἔχοντ' ἀχάλινον, ἀκρητῆς, ἀπύλωτον στόμα
ἀπεριλάλητον, κομπομακελορήμονα.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

840 ἄλλ' ἴδες, ὦ παῖ τῆς ἠρουραίας θεοῦ;
σὺ δὴ με ταῦτ', ὦ στωμυλιοσυλληκτιάδη,
καὶ πτωχοποιεῖ, καὶ ῥακιοσυρῳάπτιάδη;

ἀλλ' οὐ τι χαίρων αὐτ' ἐρεῖς.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

παῦσ' Αἰσχύλε,

καὶ μὴ πρὸς ὄργην σπλάγγνα θερμῆνης κότω.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

οὐ δῆτα, πρὶν γ' ἂν τοῦτιον ἀποφῆνω σαφῶς
τὸν χλωποιδόν, οἷος ὢν θρασύνεται.

845

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἄρν', ἄρνα μέλαιναν, παῖδες, ἐξενέγκατε·
τρωὸς γὰρ ἐκβαίνειν παράσκευάζεται.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ὦ Κρητικὰς μὲν ξυλλέγων μονωδίας,
γάμους δ' ἀνοσίους ἐσφίρων εἰς τὴν τέχνην.

850

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἐπίσχεσ οὗτος, ὦ πολυτίμητ' Αἰσχύλε.

ἀπὸ τῶν χαλαζῶν, ὦ πόνητ' Εὐριπίδη,

ἄταγε σεαυτὸν ἐκποδῶν, εἰ σωφρονεῖς,

ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν καρδιαθόν σου ῥήματι

θίνων ὑπ' ὄργης, ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον.

855

οὐ δὲ μὴ πρὸς ὄργην, Αἰσχύλ', ἀλλὰ προότως

ἔλεγξ', ἐλέγχου. λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει

ἄνδρας ποιητῆς, ὥσπερ ἄρτοπώλιδας.

σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπροσθεῖς, βοῆς.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

εἰτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κοῦκ ἀναδύομαι,

860

δάκνειν, δάκνεσθαι πρότερος, εἰ τοῦτω δοκεῖ,

τᾶπη, τὰ μίλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας,

καὶ νῆ Δία, τὸν Πηλέα γε, καὶ τὸν Αἴολον,

καὶ τὸν Μελέαγρον, κῆτι μάλα τὸν Τήλεφον.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

865 σὺ δὲ δὴ τί βουλεύει ποιεῖν; λέξ' Αἰσχύλε.

ΑἰΣΧΥΛΟΣ.

ἐβουλόμην μὲν ἂν οὐκ ἐρίζειν ἐνθάδε,
οὐκ ἐξ ἴσου γὰρ ἔστιν ὧ γῶν τῶν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τί δαί;

ΑἰΣΧΥΛΟΣ.

ὄτι ἢ ποιήσεις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι·
τούτῳ δὲ συντέθνηκεν, ὡσθ' ἔξει λέγειν.

870 ὅμοις δ', ἐπειδὴ σοι δοκεῖ, δοῦν ταῦτα χορῆ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἴθι νυν λιβανωτὸν δευρὸ τις καὶ πῦρ δύτω,
ὅπως ἂν εὐξομαι πρὸ τῶν σοφισμάτων,
ἄγῶνα χρῆναι τόνδε μουσικώτατα·
ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ὑπάσατε.

ΧΟΡΟΣ.

875 ὦ Διὸς ἐννέα παρθένοι ἄγραι
Μοῦσαι, λεπτολόγους ξυνετίς φρένας αἰ καθορᾶτι
ἀνδρῶν γνωμοτύπων, ὅταν εἰς ἔριν ὀξυμερίμοις
ἔλθωσι στρεβλοῖσι παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες,880 ἔλθετ' ἐποφόμεναι δύναμιν
δειροτάτοιον στομάτιον·
πορίσασθε ῥήματα,
καὶ παραπρήσματ' ἐπῶν.
νῦν γὰρ ἄγῶν σοφίας
ὄδε μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον ἤδη.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

885 ἔνχεσθε δὴ καὶ σφώ τι, πρὶν τᾶπῃ λέγειν.

ΔΙΣΧΤΛΟΣ.

Δήμητρο, ἢ Θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
εἶναι με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἐπίθες λαβῶν δὴ καὶ σὺ λιβαρωτόν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

καλῶς.

ἕτεροι γὰρ εἰσιν, οἷσιν εὐχομαι, θεοί.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἴδιοί τινές σοι, κόμμα καιρόν;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ μάλλα.

890

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἴθι νυν προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

αἰθῆρ, ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώσσης στρόφιγξ,

ξύνεσός τε, καὶ μυκτῆρες ὄσφραντήριοι,

ὄρθῶς μ' ἐλέγχειν, ὧν ἂν ἄπτομαι λόγων.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν

895

παρὰ σοφοῖν ἀνδρῶν ἀκοῦσαι τινὰ λόγων
ἐμμέλειαν, ἐπὶ τε δαΐαν ὁδόν.

γλῶσσα μὲν γὰρ ἠγχιώται.

λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν, οὐδ' ἀκίνητοι φρένες

προσοδοκῶν οὖν εἰκός ἐστι

900

τῶν μὲν ἀστέϊόν τι λέξαι καὶ κατερόνημένον,

τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοισ

τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα

οὐσκεδίην πολλὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

905 ἄλλ' ὡς τάχιστα χρη' λέγειν· οὐτω δ', ὅπως ἐρεῖτο
ἄστεια, καὶ μὴτ' εἰκόνας, μὴθ' οἷ ἄν ἄλλος εἴποι.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ μὴν ἐμαυτὸν μὲν γε, τὴν ποίησιν οἶός εἰμι,
ἐν τοῖσιν ὑσιύτοις φράσω· τοῦτον δὲ πρῶτ' ἐλέγξω,
ὡς ἦν ἀλαζὼν καὶ φένας, οἷοις τε τοὺς θεατὰς
910 ἐξηπάτα, μωροὺς λαβὼν παρὰ Φρυγίῳ τραφέντας.
πρῶτιστα μὲν γὰρ δῆθ' ἕνα τιν' ἐκάθισεν ἐγκαλύψας,
Ζηιλλέα τιν', ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς,
πρόσχημα τῆς τραγωδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

μὰ τὸν Δι', οὐ δῆθ'.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ὁ δὲ χορός γ' ἤρειδεν ὄρμαθούς ἄν
915 μελῶν ἐφεξῆς τέταρτας, ξυνεχῶς ἄν· οἱ δ' ἐσίγων.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἐγὼ δ' ἔχμιρον τῇ σιωπῇ, καὶ με τοῦτ' ἕτερεπεν
οὐχ ἦτιον, ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἠλίθιος γὰρ ἦσθα,

σάφ' ἴσθι.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

καίμαυτοῖ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ὁ δεῖνα;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ὑπ' ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατῆς προσδοκῶν καθοῖτο,
920 ὀπόθ' ἢ Νιόβη φθέγγεταιο δῆ· τὸ δρᾶμα δ' ἄν διήλει

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ὦ παμπόνηρος, οἷ ἄρ' ἐφεναικίζομένη ὑπ' αὐτοῦ.

τί σκορδινᾶ καὶ δυσφορεῖς;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ὅτι αὐτὸν ἐξελέγγω.

κἄπειτ', ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε, καὶ τὸ δρᾶμα

ἤδη μεσοίη, ῥήματ' ἂν βδέιαι δώδεξ' εἶπεν,

ὄφρ' ἔχοντα καὶ λόφους, δεῖν' ἄττα μορμορῶπα, 925

ἄγνώτα τοῖς θεωμένοις.

ΑΙΣΧΤΛΟΣ.

οἴμοι τάλας.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

σιῶπα.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

σαφεές δ' ἂν εἶπεν οὐδὲ ἓν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

μὴ προῖε τοὺς ὀδόντας.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους, ἢ τάφρους, ἢ π' ἀσπίδων
ἐπόντας

χρυπαιέτους χαλκηλάτους, καὶ ῥήμαθ' ἱππόκημηνα,
ἢ ξυμβαλεῖν οὐ ῥῆδιον ἦν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

νῆ τοὺς θεοὺς, ἔγωγ' οἶν 930

ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρῦπνησα

τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρούνα ζητῶν, τίς ἐστιν ὕρσις.

ΑΙΣΧΤΛΟΣ.

σημεῖον ἐν ταῖς ναυσὶν, ὃ μαθίστατ', ἐνεγέγραπτο.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἐγὼ δὲ τὸν Φιλοξένου γ' ὄμην Ἐρῶξιν εἶναι.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

935 εἶτ' ἐν τραγωδίαις ἐχρῆν κάλεκτρούνα ποιῆσαι;

ΔΙΣΧΤΛΟΣ.

σὺ δ', ὦ θεοῖσιν ἐχθρὸς, ποῖά γ' ἐστίν, αἵτ' ἐποίησ;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐχ ἑππαλεκτρούνας μὰ Δι', οὐδὲ τραγελάφους,
ἄπερ σὺ,

ἂν τοῖσι παραπειύμασιν τοῖς Μηδικοῖς γράφουσιν.
ἀλλ' ὧς παρήλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τοπρῶτον
εὐθύς

940 οἶδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων, καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν,
ἴσχυανα μὲν πρῶτιστον αὐτῆν, καὶ τὸ βύρος ἀφ' ἑλλοῦ,
ἐπυλλίοις, καὶ περιπάτοις, καὶ τευτλίοισι μικροῖς,
χυλὸν διδοὺς σιωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν.
εἶτ' ἀνέτρεφον μοῖσιν, Κηφισοφῶντα μιγνύς.

945 εἶτ' οὐκ ἐλήθουν ὅτι τύχοιμ', οὐδ' ἐμπεσῶν ἔφηνον.
ἀλλ' δούζων πρῶτιστα μὲν μοι τὸ γένος εἶπεν εὐθύς
τοῦ δράματος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

κρεῖττον γὰρ ἦν σοι, νῆ Δι', ἢ τὸ σαιτοῦ.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν, οὐδὲν παρῆξ' ἂν ἀρ-
γόν.

ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνὴ τ' ἐμοὶ, χῶ δούλος οὐδὲν ἦτιον,
950 χῶ δεσπότης, χ' ἡ παρθένος, χ' ἡ γραιὺς ἂν.

ΔΙΣΧΤΛΟΣ.

οὐκ ἀποθαυῖν σε ταῦτ' ἐχρῆν τολμῶντα; εἶτα δῆτα

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

μα τὸν Ἀπόλλω·

δημοκρατικὸν γὰρ αὐτ' ἔδρων.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τοῦτο μὲν ἕασον, ὦ τάν.

οὐ σοὶ γὰρ ἐστὶ περίπατος κάλλιστα περὶ γε τοῦτου.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔπειτα τουτουσὶ λαλεῖν ἐδίδαξα.

ΛΙΣΧΤΛΟΣ.

φημὶ καὶ γῶ.

ὡς πρὶν διδάξαι γ', ὠφέλες μέσος διαδύαγῆναι.

955

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

λεπιῶν τε κανόνων ἐσβολάς, ἐπῶν τε γωνιασμοὺς,
ροῖν, ὄραῖν, ξυριέναι, στρέφειν, ἐρῆν, τεχνάζειν,
καὶ ὑποιοπεῖσθαι, περινοεῖν ἅπαντα.

ΛΙΣΧΤΛΟΣ.

φημὶ καὶ γῶ.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

οἰκεία πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρῶμεθ', οἷς ξύνεσμεν,
ἐξ ὧν γ' ἂν ἐξηλεγχόμεν· ξυνειδότες γὰρ οὗτοι,

960

ἤλεγχον ἂν μου τὴν τέχνην. ἄλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν,
ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξεπληττον αὐτοὺς,
Κύκλους ποιῶν καὶ Μήμενος κωδωνοφαλαροπώλους.γνώσει τε τοὺς τοῦτου τεκμήριον γ' ἐκατέρους μαθητὰς
τοῦτου μὲν οὖν Φορμίσιος, Μεγαίνετος θ' ὁ Μίγνης,

965

σαλπυγγολογχυπηνάδαι, σαρκασμοπιτυοκάμπται·
οἱ μοὶ δέ, Κλειτοφῶν τε, καὶ Θηραμένης ὁ κομφύς.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Θηραμένης; σοφὸς γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα.

ὅς, ἣν κακοῖς που περιπέσῃ, καὶ πλησίον παραστῆ,
970 πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κῖος.

ΕΓΡΗΠΙΔΗΣ.

975 τοιαῦτα μέντοι γῶ φρονεῖν
τοῦτοισιν εἰσηγησάμην.
λογισμὸν ἐνθεῖς τῇ τέχνῃ
καὶ σκέψιν, ὥστ' ἤδη νοεῖν
ἅπαντα, καὶ διειδέναι
τά τ' ἄλλα, καὶ τὴς οἰκίας
οἰκεῖν ἄμεινον ἢ προτοῦ,
κἀνασκοπεῖν. Πῶς τοῦτ' ἔχει;
Ποῦ μοι τοδί; Τίς τοῦτ' ἔλαβε;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

980 νῆ τοὺς θεοὺς, νῦν γοῦν Ἀθη-
ναίων ἅπας τις εἰσιῶν
κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας,
ζητεῖ τε. Ποῦ ὅστιν ἢ χύτρα;
985 Τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκεν
τῆς μαινίδος; Τὸ τρυβλίον
τὸ περυσινὸν τέθνηκ' ἐμοί.
Ποῦ τὸ σκόροδόν μοι τὸ χθρυσινόν;
Τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν;
τίως δ' ἀβελτερώτεροι
990 κεχηρότες Μαρμύκνυθοι,
Μελιτίδαι κἀθηγτο.

ΧΟΡΟΣ.

τάδε μὴν λέσσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.
σὺ δὴ τί, φέρε πρὸς ταῦτα λέξεις; μόνον ὅπως
μὴ σ' ὁ θυμὸς ἀρπάσας

ἐκτός οἶσει τῶν ἐλαῶν·

995

δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.

ἀλλ' ὅπως, ὦ γεννάδα,
μὴ πρὸς ὄργην ἀντιλέξεις,

ἀλλὰ σπασίλας, ἄκροισι

χρῶμενος τοῖς ἰστίοισιν,

1000

εἶτα μᾶλλον, μᾶλλον ἄξεις,

καὶ φυλάξεις, ἢ τίς ἂν τὸ

πνεῦμα λείον καὶ καθεσθηκὸς λάβῃς.

ἀλλ', ὦ πρόϊτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα
σεμνά,

καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαρσύνων τὸν κρουνὸν
ἄφίει.

1005

ΑΙΣΧΤΛΟΣ.

θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καὶ μου τὰ σπλάγχθ'
ἄγανακτεῖ,

εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν· ἵνα μὴ φάσκη δ'
ἀπορεῖν με,

ἀπόκριναί μοι, τίλος οὐνεκα χορὴ θαναμάζειν ἄνδρα
ποιητήν;

ΕΤΡΙΠΙΛΗΣ.

δειξιότιμος, καὶ νουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποιοῦμεν
τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν.

ΑΙΣΧΤΛΟΣ.

τοῦτ' οὖν εἰ μὴ πεποληκας, 1010
ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτάτους ἀπέ-
δειξας,

τί παθεῖν φήσεις ἄξιος εἶναι;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τεθνήναι· μὴ τοῦτον ἐρώτα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

σκεψαι τοίνυν, οἷους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παριδέξαιτο
πρῶτον,εἰ γενναίους, καὶ τετραπήχεις, καὶ μὴ διαδρασιπο-
λίτας,1015 κῆτ' ἀγοραίους, μήτε κοβύλους, ὥσπερ εὔν, μηδὲ
πανούργους·ἀλλὰ πνέοντας δόρυ, καὶ λόγχας, καὶ λευκολόφους
τροφαλείας,

καὶ πῆληκας, καὶ κνημίδας, καὶ θυμοὺς ἐπταβοείους.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακόν· κρανοποιῶν αὐμ' ἐπι-
τρίψει.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐ τί δὴ δράσας αὐτοῖς οὕτως γενναίους ἐξεδίδα-
ξας;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

1020 Αἰσχύλε λέξον, μηδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέ-
παινε.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

δράμα ποιήσας ἄρεος μεστόν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ποῖον;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

τοὺς ἐπὶ ἐπὶ Θήβας.

ὁ θεουσίμενος πᾶς ἄν τις ἀνήρ ἠρώσθη δάϊος εἶναι.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τουτὶ μὲν σοι κακὸν εἴργασται· Θεβαίους γὰρ πε-
ποίηκας
ἀνδρειοτέρους εἰς τὸν πόλεμον· καὶ τούτου γ' οὐνεκα
τύπτου.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ἀλλ' ὑμῖν αὐτ' ἐξῆν ἀσκεῖν· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ'
ἐτράπισθε. 1025
εἴτα διδάξας τοὺς Πέρσας, κατὰ ταῦτ' ἐπιθυμεῖν
ἐδίδαξα
νικῆν αἰεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄριστον.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἐχέουσαν γούνην, ἥνικ' ἀπηγγέλθη περὶ Δαρείου τε-
θνεώτος·
ὁ χορὸς δ' εὐθύς τὴν χεῖρ' ἠδὲ ξυγκρούσας εἶπεν,
Ἴανοϊ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ταῦτά γ' ἄρ' ἄνδρας χρὴ ποιητὴς ἀσκεῖν. σκέψαι
γὰρ ἀπ' ἀρχῆς, 1030
ὧς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγένηνται.
Ὅρφεὺς μὲν γὰρ τελετὴς δ' ἡμῖν κατέδειξε, φόνων
τ' ἀπέχεσθαι·

Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων, καὶ χρησμούς·
Ἡσίοδος δὲ
γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὤρας, ἀρότους· ὁ δὲ θεῖος
Ὅμηρος

ὑπὸ τοῦ τιμῆν καὶ κλέος ἔσχεν, πλὴν τοῦθ' οἷον
χρηστ' ἐδίδαξε, 1035
τάξεις, ἀρετὰς, ὀπλίσεις ἀνδρῶν;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

καὶ μὴν οὐ Παντακλία γε
 ἐδίδαξεν ὁμως τὸν σκαιότατον· πρῶτην γοῦν, ἥνικ'
 ἔπεμπεν,
 τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος, τὸν λόφον ἤμελλ'
 ἐπιδήσειν.

ΔΙΣΧΤΛΟΣ.

ἀλλ' ἄλλους τοὶ πολλοὺς ἀγαθοὺς, ὧν ἦν καὶ Λά-
 μαχος ἦρωσ·
 1040 ὄθεν ἢ μὴ φρὴν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐ-
 ποίησε

Πατρόκλων, Τεύκρων, Θυμολέοντων, ἔν' ἐπαίροιμ'
 ἄνδρα πολίτην
 ἀντεκτείνειν αὐτὸν τούτοις, ὁπότιαν σάλπιγγος ἀ-
 κούσῃ.

ἀλλ', οὐ μὰ Δί', οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας, οὐδὲ
 Σθενεβοίας·

οὐδ' οἶδ' εἰς ἦν τιν' ἐρῶσαν ἐγὼ πώποτ' ἐποίησα
 γυναῖκα.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

1045 μὲ Δί', οὐ γὰρ ἐπὴν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι.

ΔΙΣΧΤΛΟΣ.

μηδὲ γ' ἐπέη·
 ἀλλ' ἐπὶ σοὶ τοὶ καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολλοῦ πικ-
 ραθοῖτο.

ὥστε γε καὐτὸν σε κατ' οὖν ἔβαλεν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

νῆ τὸν Δία τοῦτό γε τοὶ δῆ.

ἃ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτριὰς ἐποίεις, αὐτὸς τούτοισιν
ἐπλήγης.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ τί βλάπτουσ', ὡς σχείλι' ἀνδρῶν, τὴν πόλιν αἰ
'μαὶ Σθενέβοιαι;

ΛΙΣΧΤΛΟΣ.

ὅτι γενναίας καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέπεισας 1050
κῶνεια πιεῖν, αἰσχυνθεῖσας διὰ τοὺς σοὺς Βελλερο-
φόντας.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς Φαίδρας
ξυνέθηκα;

ΛΙΣΧΤΛΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ὄντ'. ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ πονη-
ρὸν τὸν γε ποιητὴν,

καὶ μὴ παρᾶγειν, μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ
παιδαρίοισιν

ἔστι διδάσκαλος, ὅστις φράζει· τοῖς δ' ἡβῶσιν γε
ποιηταί.

1055

πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἦν οὖν σὺ λέγης Λυκαβητοὺς,
καὶ Παρνασῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἔστι τὸ χρηστὰ
διδάσκειν,

ὃν χρὴ φράζειν ἀνθρωπεύως;

ΛΙΣΧΤΛΟΣ.

ἀλλ', ὡς κακόδαιμον, ἀνάγκη
μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τάγε ῥήματα
τίκτειν.

1060 κἄλλως εἰκός τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μείζουσι
χοῆσθαι.

καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται πολὺ σιμροτέ-
ροιον.

ἄ μοῦ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμῆνω σύ.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

τί δρούσας;

ΛΙΣΧΤΛΟΣ.

πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥάκι ἀμπίσχων, ἔν
ἐλεινοῖ

τοῖς ἀνθρώποις φαίνοντι εἶναι.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

τοῦτ' οὖν ἔβλαψα; τί δρούσας;

ΛΙΣΧΤΛΟΣ.

1065 οὐκ οὖν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτιῶν οὐδεὶς διὰ
ταῦτα,

ἀλλ' ἐν ῥακίοις περιειλόμενος κλίει, καὶ φησὶ πέ-
νεσθαι.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

νῆ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων οὖλων ἐρίων ὑπέ-
νεσθε.

κἔν ταῦτα λέγων εξαπατήσῃ, παρὶ τοὺς ἰχθῦς ἀνέ-
κυψεν.

ΛΙΣΧΤΛΟΣ.

εἴτ' αὖ λαλίαν ἐπιτηδεῦσαι, καὶ στωμυλίαν ἐδίδαξας,
1070 ἢ ἔξεκένωσεν τὰς τε παλαιίστρας, καὶ τὰς πυγὰς ἐπέ-
τριψε

ἰῶν μεираκίων στωμυλλομένων, καὶ τοὺς παράλους
ἀνέπεισεν

ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχουσιν. καίτοι τότε γ', ἤνικ'
 ἐγὼ ζῶν,
 οὐκ ἠπίσταντ' ἄλλ', ἢ μάζαν καλέσαι, καὶ Ῥυππα-
 παὶ εἰπεῖν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἢ τὸν Ἀπόλλω, καὶ προσπαθεῖν γ' ἐς τὸ στόμα τῷ
 θαλάμακι,
 καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσσιτον, κῆκβῆς τινὰ λωποδυ-
 τῆσαι.

1075

τῦν δ' ἀντιλέγει, κοῦκέτ' ἐλαύνει,
 καὶ πλεῖ δευρὶ, καὶ θις ἐκέισ' αὐ.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

ποιῶν δὲ κακῶν οὐκ αἴτιος ἔστ' ;
 οὐ προαγωγὸς κατέδειξ' οὔτος,
 καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς,
 καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς,
 καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν ;
 κῆτ' ἐκ τούτων ἢ πόλις ἡμῶν
 ὑπὸ γραμματέων ἀνεμειστώθη,
 καὶ βοιμολόχων δημοπιθήκων,
 ἐξαπατώντων τὸν δῆμον αἰεὶ.
 λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἶός τε φέρειν
 ὑπ' ἀγύμνασίας ἔτι νυκτὶ.

1080

1085

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μὰ Δι' οὐ δῆθ', ὥστ' ἐπαφανάνθη
 Παναθηναίοισι γελῶν, ὅτι δὴ
 βροδὺς ἄνθρωπός τις ἔθει χύψας
 λευκός, πίον, ὑπολειπόμενος,
 καὶ δεινὰ ποιῶν. κῆθ' οἱ Κερραιῆς

1090

1095 ἐν ταῖσι πύλαις παίονσ' αὐτοῦ
 γαστέρα, πλευράς, λαγόνας, πνυγὴν
 ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατεΐαις,
 ὑποπεροδόμενος
 φροῶν τὴν λιμπάδ', ἔφρευγε.

ΧΟΡΟΣ.

μέγα τὸ πρῶγμα, πολὺ τὸ γέϊκος, ἀδρός ὁ πόλεμος
 ἔρχεται.
 1100 χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιροεῖν,
 ὅταν ὁ μὲν τείνη βιαιῶς,
 ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνηται, καὶ περ εἰδесθαι τορῶς
 ἀλλὰ μὴ ἔν ταντιῷ κἀθησθον.
 1105 ἰσβολαὶ γὰρ εἰσι πολλαὶ χ' ἄτεραι σοφισμάτων.
 ὃ τι περ οὖν ἔχετον ἐρίζειν,
 λέγετον, ἔπιτον, ἀναδέξασθον,
 τὰ τε παλαιὰ καὶ τὰ καινὰ,
 καὶ ποκινδυνεύετον λεπτόν τι καὶ σοφὸν λέγειν.
 εἰ δὲ τοῦτο κατεφοβείσθον, μὴ τις ἀμαθία προσῆ
 1110 τοῖς θεωμένοισιν, ὡς τὰ
 λεπτὰ μὴ γινῶναι λεγόντοιν,
 μηδὲν ὀρθῶδεῖτε τοῦθ'· ὡς οὐκ ἔθ' οὕτω ταῦτ' ἔχει
 ἰστροτενμένοι γὰρ εἰσι·
 βιβλίον τ' ἔχων ἕκαστος μανθάνει τὰ δεξιὰ·
 1115 αἱ γέσεις τ' ἄλλως κράτισται·
 νῦν δὲ καὶ παρηκόνηται.
 μηδὲν οὖν δείσητον, ἀλλὰ
 παντ' ἐπίσητον, θεατῶν γ' οὐνεχ', ὡς ὄντων σοφῶν.

ΕΡΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ μὴν ἐπ' αὐτοὺς τοὺς πηολόγους σοὶ τρέφουμαι,

ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγωδίας μέρος
 πρῶτιστον αὐτοῦ βασινωῦ τοῦ δεξιοῦ.
 ἀσαφῆς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.

1120

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

καὶ ποῖον αὐτοῦ βασιναίς;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

πολλοὺς πάνυ.

πρῶτον δ' ἔμοι τὸν ἐξ' Ὀρεστείας λέγε.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἄγε δὴ σιώπα πᾶς ἀνὴρ. λέγ' Αἰσχύλε.

1125

ΛΙΣΧΤΛΟΣ.

Ἐομῆ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,
 σωτήρ γενοῦ μοι, ξύμμαχός τ' αἰτουμένω.
 ἦκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε, καὶ κατέχομαι.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τούτων ἔχεις ψέγειν τι;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

πλεῖν ἢ δώδεκα.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲ πάντα ταυτὰ γ' ἔστ' ἄλλ', ἢ τρία.

1130

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔχει δ' ἕκαστον εἴκοσιν γ' ἡμαρτίας.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Αἰσχύλε, παραινῶ σοι σιωπᾶν· εἰ δὲ μὴ,
 πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι προσοφείλων φανεῖ.

ΛΙΣΧΤΛΟΣ.

ἐγὼ σιωπῶ τῷδ' ;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

εἰν πείθη γ' ἔμοι.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

1135 εὐθὺς γὰρ ἠμάσθηκεν οὐράνιον γ' ὄσον.
ὄρις ὅτι ληρεῖς.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἀλλ' ὀλίγον γ' ἐμοὶ μέλει.

ΛΙΣΧΤΛΟΣ.

πῶς φῆς μ' ἄμωρτεῖν;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

αὐθις ἐξ ἀρχῆς λέγε.

ΛΙΣΧΤΛΟΣ.

Ἐρμῆ χθόνιε, πατρῶ' ἐποπιτεύων κρούτη.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐκουν Ὀρέστης τοῦτ' ἐπὶ τῷ τῦμβῳ λέγει

1140 τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος;

ΛΙΣΧΤΛΟΣ.

οὐκ ἄλλως λέγω.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

πότερ' οὖν τὸν Ἐρμῆν, ὡς ὁ πατήρ ἀπώλετο
αὐτοῦ βιαιῶς ἐκ γυναικείας χειρὸς
δόλοισι λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπιτεύειν ἔφη;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὐ δῆτ' ἐκεῖνον, ἀλλὰ τὸν Ἐριούνιον
1145 Ἐρμῆν, χθόνιον προσεῖπε, κἀδήλου λέγων,
ὅτι η̄ πατρῶον τοῦτο κέκτηται γέρας.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔτι μείζον ἐξήμαρτες, ἢ γὰρ βουλόμην
εἰ γὰρ πατρῶον τὸ χθόνιον ἔχει γέρας -

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὕτω γ' ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος.

ΛΙΣΧΥΛΟΣ.

Διόνυσε, πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν.

1150

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

λίγ' ἕτερον αὐτῷ· σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος.

ΛΙΣΧΥΛΟΣ.

σωτήρ γενοῦ μοι ζύμμαχος τ' αἰτουμένω.
ἦκω γάρ ἐς γῆν τήνδε, καὶ κατέρχομαι.

ΕΥΡΗΠΙΔΗΣ.

δὶς ταυτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Λισχύλος.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

πῶς δὶς;

ΕΥΡΗΠΙΔΗΣ.

σκόπει τὸ ῥῆμ'· ἐγὼ δέ σοι φράσω.

1155

ἦκω γάρ ἐς γῆν, φησὶ, καὶ κατέρχομαι.

ἦκω δὲ ταυτὸν ἔστι τῷ κατέρχομαι.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

νῆ τὸν Δί', ὡσπερ εἶ τις εἶποι γείτονι,
ζῆσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κέρδοπον.

ΛΙΣΧΥΛΟΣ.

οὐ δῆτα τοῦτό γ', ὃ κατεστρωμυλμένε
ἄνθρωπε, ταῦτ' ἔστι, ἀλλ' ἄριστ' ἐπῶν ἔχον.

1160

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

πῶς δῆ; διδάξον γάρ με καθ' ὃ τι δῆ λέγεις.

ΛΙΣΧΥΛΟΣ.

ἔλθειν μὲν ἐς γῆν ἔσθ', ὅτῳ μετῆ πάτρας·

χωρὶς γάρ ἄλλης ξυμπορῆς ἐλήλυθε.

φεύγων δ' ἄνῆρ ἦκει τε καὶ κατέρχεται.

1165

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

εἰ, νῆ τὸν Ἀπόλλω. τί σὺ λέγεις, Εὐρηπίδη;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐ φημι τὸν Ὀρέστην κατελθεῖν οἴκαδε·
 λάθρα γὰρ ἦλθεν, οὐ πιθῶν τοῖς κυρίους.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

εὖ, νῆτὸν Ἐρμῆν· ὅ τι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

1170 πέρανε τοίνυν ἕτερον.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἴθι πέρανε σὺ,

Λισχὺλ', ἀνύσας· σὺ δ' ἐς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.

ΛΙΣΧΥΛΟΣ.

τὺμβον δ' ἐπ' ὄχθῳ ταῖδε γε κηρύσσω πατρὶ
 κλύειν, ἀκοῦσαι.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

τοῦθ' ἕτερον αὐθις λέγει,

κλύειν, ἀκοῦσαι, ταυτὸν ὄν σαφέστατα.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

1175 τεθνηκόσιν γὰρ ἔλεγεν, ᾧ μόχθησε σὺ,
 οἷς οὐδὲ τρεῖς λέγοντες ἔξικνούμεθα.

ΛΙΣΧΥΛΟΣ.

σὺ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς προλόγους;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐγὼ φράσω.

κἄν που δις εἴπω ταυτὸν ἢ στοιβῆν ἴδης
 εἰοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου κατάπτυσον.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

1180 ἴθι δὴ λέγ'· οὐ γὰρ μου στίβ' ἀλλ' ἀκουστέα
 τῶν σὺν προλόγων τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπῶν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἦν Οἰδίπου; τοπρῶτον εὐδαιμῶν ἀνήρ —

ΛΙΣΧΤΛΟΣ.

μὰ τὸν Δί', οὐ δῆτ'· ἀλλὰ κακοδαιμῶν φύσει.
ὄντινά γε, πρὶν φῦναι μὲν, ὅ πολλῶν ἔφη
ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα, πρὶν καὶ γεγοῆναι.
πῶς οὗτος ἦν τοπρῶτον εὐδαιμῶν ἀνήρ;

1185

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

εἴτ' ἐγέρετ' αὐθις ἀθλιώτατος βροτῶν.

ΛΙΣΧΤΛΟΣ.

μὰ τὸν Δί', οὐ δῆτ', οὐμενοῦν ἐπαύσατο.
πῶς γάρ; ὅτε δι' πρῶτον μὲν αὐτὸν γενόμενον,
χειμῶνος ὄντος, ἐξέθισαν ἐν ὄστράκῃ,
ἵνα μὴ κτριφεῖς γένοιτο τοῦ πατρὸς φορεὺς·
εἴθ' ὡς Πόλυβον ἤρῳησεν εἰδὼν τῷ πόδε·
ἔπειτα γραῦν ἔγημεν, αὐτὸς ὦν τέος,
καὶ πρὸς γε τούτοις τὴν ἑαυτοῦ μητέρα.
εἴτ' ἐξετύφλωσεν αὐτόν.

1190

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

εὐδαιμῶν ἂν ἦν,

1195

εἰ κἄστιρατῆγησέν γε μετ' Ἐρασιρίδου.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ληρεῖς· ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλῶς ποιῶ.

ΛΙΣΧΤΛΟΣ.

καὶ μὴν, μὰ τὸν Δί', οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω
τὸ ἥμ' ἕκαστον, ἀλλὰ σὺν τοῖσιν θεοῖς
ἀπὸ ληκυθίου σοι τοὺς προλόγους διαφθερῶ.

1200

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀπὸ ληκυθίου σὺ τοὺς ἐμούς;

ΔΙΣΧΤΛΟΣ.

ἐνδὸς μόνου.

ποιῆς γὰρ οὕτως, ὥστ' ἐναρμόδιεν ἄπαν,
καὶ κωδάριον, καὶ ληκύνθιον, καὶ θυλάκιον,
ἐν τοῖς ἰαμβείοισι. δείξω δ' αὐτίκα.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

1205 ἰδοῦ, σὺ δείξεις;

ΔΙΣΧΤΛΟΣ.

φημί.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ δὴ χεῖρ λέγειν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Αἴγυπτος, ὡς ὁ πλείστος ἴσπαρται λόγος,
ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυίλοι πλάτη
Αργος κάτασχών —

ΔΙΣΧΤΛΟΣ.

ληκύνθιον ἀπώλεσεν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

τουτὶ τί ἦν τὸ ληκύνθιον; οὐ κλαύσεται;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1210 λέγ' ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γινῶ πάλιν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
καθάπτὸς ἐν πεύκῃσι Πιρναςὸν κάτα
πηδῆ χορεύων —

ΔΙΣΧΤΛΟΣ.

ληκύνθιον ἀπώλεσεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οἴμοι πεπλήγημεθ' αὐθις ὑπὸ τῆς ληκύνθου.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' οὐδὲν ἔσται πρῶγμα· πρὸς γὰρ τουτονὶ
 τὸν πρόλογον οὐχ ἔξει προσίψαι ληκύθου.
 οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνήρ. εὐδαιμονεῖ.
 ἢ γὰρ πεφυκὸς ἐσθλὸς, οὐκ ἔχει βίον,
 ἢ δυσγενὴς ὢν --

1215

ΔΙΣΧΤΛΟΣ.

ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

Εὐριπίδη --

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

τί ἐστιν;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἐφείσθαι μοι δοκεῖς.

1220

τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο πνευσεῖται πολὺ.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐδ' ἄν, μὰ τὴν Διμήτρα, φροντίσαιμι γε.
 νυνὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτό γ' ἐκκεκώπεται.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἴθι δὴ λέγ' ἕτερον, κἀπέχου τῆς ληκύθου.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Σιδώνιον ποτ' ἔστυ Κάδμος ἐκλιπὼν
 Ἀγήρορος παῖς --

1225

ΔΙΣΧΤΛΟΣ.

ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ὦ δαιμόνι ἀνδρῶν, ἀποπρίω τὴν ληκύθου,
 ἵνα μὴ διακναίση τοὺς πρόλόγους ἡμῶν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

τὸ τί;

ἐγὼ πρίωμαι τῷδ'·

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

εἴν πειθῆ γ' ἐμοί.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

1230 οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἔξω λέγειν,
 ἴν' οὗτος οὐχ ἔξει προσύψαι λήκυθον.
 Πέλοψ δ' Ἰωντιάλειος εἰς Πίσαν μολῶν
 θοαῖσιν ἵπποις --

ΔΙΣΧΤΛΟΣ.

ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

1235 ὅσῃς, προσῆψεν αὐθις αὐτὴν λήκυθον.
 ἀλλ', ὡ γὰρ, εἶτε καὶ νῦν ἀπόδου πάση τέχνῃ·
 λήφει γὰρ ὄβολοῦ πάνυ καλὴν τε καὶ γαθὴν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

μὴ τὸν Δι' οὐπω γ'· εἶτε γὰρ εἰσὶ μοι συχνοί.
 Οἰνεὺς ποτ' ἐκ γῆς --

ΔΙΣΧΤΛΟΣ.

ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

1240 εἴσον εἰπεῖν πρῶθ' ὅλον με τὸν σίχον.
 Οἰνεὺς ποτ' ἐκ γῆς πολὺμετρον λαβὼν στάχυν,
 θύων ἀπαρχάς --

ΔΙΣΧΤΛΟΣ.

ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

μεταξὺ θύων; καὶ τίς αὐθ' ὑφείλετο;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἴα' ὑτόν, ὦ' τάν· πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω.
 Ζεὺς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὑπο --

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἀπολεῖ σ'. ἐρεῖ γὰρ, ληκύθιον ἀπώλεσεν. 1245
 τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτ' ἐπὶ τοῖς προλόγοισί σου,
 ὡσπερ τὰ σὺκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς, ἔφν.
 ἀλλ' ἐς τὰ μέλη, πρὸς τῶν θεῶν, αὐτοῦ τράπον.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ μὴν ἔχω γ', ὡς αὐτόν ἀποδειξω κακὸν
 μελοποιῶν ὄντα, καὶ ποιῶντα ταῦτ' ἄει. 1250

ΧΟΡΟΣ.

τί ποτε προῦγμα γενήσεται;
 φροντίζειν γὰρ ἔγωγ' ἔχω,
 τίν' ἄρου μέμψιν γ' ἐποίσει
 ἀνδρὶ τῷ πολὺ πλεῖστα δὴ
 καὶ κάλλιστα μέλη ποιή- 1255
 σαντι τῶν ἔτι νῦν ὄντων.
 θαυμάζω γὰρ ἔγωγ', ὅπη
 μέμψεται ποτε τοῦτον
 τὸν βακχεῖον ἄρακτα,
 καὶ δέδοιχ' ὑπὲρ αὐτοῦ. 1260

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

πάνυ γε μέλη θαυμαστά· δείξει δὴ τάχα.
 εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

καὶ μὴν λογιῶμαι ταῦτα, τῶν ψήφων λαβῶν.
 (διαύλιον προσαιλεῖ τις.)

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

1255 Φθιῶν Ἀχιλεῦ, τί ποτ', ἀνδροδάϊκτον ἀκούων,
 ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
 Ἐρμῆν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμαν,
 ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

δύο σοι κόπω, Δισχύλε, τούτω.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

1270 κύνιστ' Ἀχαιοῖν, Ἀτρήως
 πολυκοίρανε μάνθανε παῖ.
 ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τρίτος, Δισχύλε, σοὶ κόπος οὗτος.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

1275 εὐφραμεῖτε μελισσονόμοι
 δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν.
 ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.
 κύριός εἰμι θεοεῖν ὄσιων κράτος αἴσιον ἀνδρῶν.
 ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὄσον.
 ἐγὼ μὲν οὖν ἐς τὸ βυλανεῖον βούλομαι.
 1280 ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τὴν νεφρῶν βουβωνιῶ.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

μῆ, πρὶν γ' ἀκούσης χ' ἄτεραν στάσιν μελῶν
 ἐκ τῶν κισσαροδικῶν νόμων εἰργασμένην.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἴθι δὴ πέρινε, καὶ κόπον μὴ προστίθει.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ὅπως Ἀχαιοῶν

δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἡβας, 1285
τὸ φλατιοθρατιοφλατιόθρατ,

Σφιγγα δυσαμερίαν, πρῶτανιν κῆνα, πέμπει,
τὸ φλατιοθρατιοφλατιόθρατ,

σὺν δορὶ καὶ χειρὶ πρῶκτιοσι θούριος ὄρνις,
τὸ φλατιοθρατιοφλατιόθρατ, 1290
κυρεῖν παρασχῶν

ἰταμαῖς κυσὶν ἄεροφοίτοις,
τὸ φλατιοθρατιοφλατιόθρατ,

τὸ συγκλινές ἐπ' Αἴαντι,
τὸ φλατιοθρατιοφλατιόθρατ. 1295

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τί τὸ φλατιόθρατ; τοῦτ' ἐστὶν ἐκ Μαραθῶνος; ἢ
πόθεν ξυνέλεξας ἰμονιοστρόφου μέλη;

ΔΙΣΧΤΛΟΣ.

ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
ἤνεγκον αὐτ', ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρονίχοι
λειμῶνα Μουσῶν ἱερὸν ὀφθεῖην δρέπων. 1300

οὗτος δ' ἀπὸ πάντων μὲν φέρει πορνιδίων,
σκολιῶν Μελίτου, Καρικῶν ἀνλημάτων,
θρήνων, χορείων, τάχα δὲ δηλωθήσεται.

ἐνεγκάτω τις τὸ λύριον. καὶ τοι τί δεῖ
λύρας ἐπὶ τοῦτον; ποῦ σιν ἢ τοῖς ὀστράκοις 1305
αὐτῇ κροτοῦσα; δεῦρο Μοῦσ' Εὐρυπιδου,
πρὸς ἤνπερ ἐπιτήδεια τὰδ' ἔστ' ἄδειν μέλη.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

αὐτῇ ποῦ ἢ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβιάζεν; οὐκ;

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

- 1310 ἄλκυόνης, αἶ παρ' ἀενναίους θαλάσσης
 κύμασι στωμίλλετε,
 τέγγουσαι ροιτερῆς πτερῶν
 ῥαῖσι χροά δροσιζόμεναι·
 αἶ δ' ὑπωράφιοι κατὰ γωνίας
 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες
 1315 ἰστότονα πηνίσματα,
 κερκίδος ἰοιδουῦ μελέτας,
 ἔν' ὁ φίλανλος ἔπαλλε δελφίς
 πρῶθις κυανευβόλοις,
 μυρτίϊα καὶ σταδίους.
 1320 οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου,
 βόθρονος ἔλικα πανοίπορον.
 περίβαλλ', ὦ τέκνον, ὠλένας.
 ὄρῃς τὸν πόδα τοῦτον;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὄρῳ.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

τί δαί; τοῦτον ὄρῃς;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὄρῳ.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

- 1325 τοιαῦτα μέντοι σὺ ποιῶν
 τολμῆς τὰμὰ μέλη ψέγειν,
 ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον
 Κυρήνης μελοποιῶν;
 τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα· βούλομαι δ' ἔτι
 1330 τὸν τῶν μοριδιῶν διεξελθεῖν τρόπον.

ὦ Νυκτὸς κελαινοφανῆς
 ὄρφιά, τίνα μοι δύσταρὸν ὄνειρον
 πέμπεις ἐξ ἄφανοῦς, Μίδα πρόπολον,
 ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα, μελαίνας
 Νυκτὸς παῖδα, φρικώδη δεινὰν ὄψιν 1355
 μελανοεκκεῖμονα, φόνια, φόνια δερκόμενον,
 μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα;
 ἀλλὰ μοι, ἀμφίπολοι, λύχρον ἄψατε,
 κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε, θείημετε δ' ὕδωρ,
 ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω. 1340
 ἰὼ πόντιε δαῖμον, τοῦτ' ἐκεῖν'· ἰὼ ξύνοικοι,
 τάδε τέρατα θεάσασθε.
 τὸν ἀλεκτρούνα μου ξυναρπάσσασα
 φρούδη Γλύκη. Νύμφαι ὀρεσίγονοι,
 ὦ Μαρία, ξύλλαβε. 1345
 ἐγὼ δ' ἂν τάλαινα προσέχουσ' ἔτυχον
 ἑμαντῆς ἔργοισι, λίνου μεστὸν ἄτρακτον
 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰλίσσοισα χερσῶν,
 κλωστήρη ποιούσ', ὅπως κρεφαῖος 1350
 ἐς τὴν ἀγορὰν φέρουσ' ἀποδοίμαν·
 ὁ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα
 κούφοτάταις πτερύγων ἄκμαῖς·
 ἐμοὶ δ' ἄχε' ἄχεα κατέλιπε·
 δάκρυα, δάκρυά τ' ἀπ' ὀμμάτων
 ἔβαλον, ἔβαλον ὁ τλάμων. 1355
 ἀλλ' ὦ Κρηῆτες, Ἰδίας τέκνα,
 τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνατε,
 τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε, κυκλοῦμενοι τὴν οἰκίαν.
 ἄμα δὲ Δίκτηννα παῖς Ἄρτεμις καλά

1560 τίς κυνίσκας ἔχουσ' ἐλθέτω διὰ δόμων πανταχῆ.
 σὺ δ', ὦ Διὸς, διπύρους ἀνέχουσα λαμπάδας
 ὄξυτάταιν χερσῖν, Ἐκάτα, παρὰ φηνον ἐς Ἰλίκης.
 ὅπως ἂν εἰσελθοῦσα φωράσω.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν.

ΔΙΣΧΤΛΙΟΣ.

καί μοι γ' ἄλις.

1565 ἐπὶ τὸν σταθμὸν γίγ' αὐτὸν ἀγαγεῖν βούλομαι,
 ὅσπερ γ' ἐλέγξει τὴν ποίησιν νῦν μόνος.
 τὸ γίγ' βίβλος νῦν βασανιεῖ τῶν ἠημάτων.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἴτε δεῦρο νῦν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με
 ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπολῆσαι τὴν τέχνην.

ΧΟΡΟΣ.

1570

ἐπίπονοί γ' οἱ δεξιοί.

τόδε γίγ' ἔτερον αὐ τέρψις

νεοχμὸν, ὑποπίας πλέων,

ὃ τίς ἂν ἐπερδῆσεν ἄλλος;

μὰ τὸν, ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν, εἴ τις

1575

ἔλεγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων,

ἐπιθόμην, ἀλλ' ὄδοιην ἂν

αὐτὸν αὐτὰ ληρεῖν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἴθι νυν, παρίσταςθον, παρὰ τὸ πλείστι γγ'.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἴδου.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

καὶ λαβομένω τὸ ἠῆμ' ἐκάτερος εἶπατον,

καὶ μὴ μεθεῖσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σαφῶν κοκκύσω. 1380

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐχόμεθα.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τοῦτος νῦν λέγεται εἰς τὸν σταθμὸν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

εἴθ' ὄφελ' ἄργους μὴ διαπτύσθαι σκίφος.

ΔΙΣΧΤΛΟΣ.

Σπερχεῖς ποταμὲ, βουνόμοι τ' ἐπιστροφαί.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

κόκκυ. μεθεῖτε. καὶ πολὺ γε κωτιέρω
χωρεῖ τὸ τοῦδε.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ τί ποτ' ἐστὶ ταῖτιον;

1385

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ὅτι εἰσέδηκε ποταμὸν, ἐριοπωλικῶς
ἔχρον ποιήσας τοῦπος, ὥσπερ τάρια.
σὺ δ' εἰσέδηκας τοῦπος ἐπιερωμένον.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἕτερον εἰπάτω τι, τι κἀντιστησάτω.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

λάβεσθε τοίνυν ἀνθις.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἦν' ἰδοῦ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

λέγε.

1390

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἰσρὸν ἄλλο, πλὴν λόγος.

ΔΙΣΧΤΛΟΣ.

μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐροῖ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

μεθεῖτε, μεθεῖτε· καὶ τὸ τοῦδ' αὖ ῥέπει.

θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύντατον κακῶν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

1395 ἐγὼ δὲ πειθῶ γ', ἔπος ἄριστ' εἰρημένον.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

πειθῶ δὲ κοῦφόν ἐστι, καὶ τοῦν οὐκ ἔχον.

ἀλλ' ἕτερον αὖ ζῆτει τι τῶν βαρυστάθμων,

ὅ τι σοι καθέλξει, καρτερόν τε καὶ μέγα.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

φέρε ποῦ τοιοῦτο δητὰ μου ὅτι; ποῦ φράσω;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

1400 βίβληκ' Ἀχιλλεύς δύο κύβω καὶ τέταρα.

λέγουτ' ἄν, ὡς αὐτῆ' σὶ λοιπὴ σαφῶν σιτάσις.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

σιδηροβριθὲς τ' ἔλαβε δεξιῇ ξύλον.

ΔΙΣΧΤΛΟΣ.

ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα, καὶ νεκρῶ νεκρός.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἐξηπάτηκεν αὐ σε καὶ νῦν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

τῷ τρόπῳ;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

1405 δὴ ἄρματ' εἰσέθηκα καὶ νεκρῶ δύο,

οὓς οὐκ ἄν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι.

ΔΙΣΧΤΛΟΣ.

καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, ἀλλ' ἐς τὸν σταθμὸν

αὐτὸς, τὰ παιδί, ἢ γυνή, Κηφισοφῶν,
 ἐμβὰς καθήσθω, Ξυλλαβῶν τὴ βιβλία·
 ἐγὼ δὲ δὴ ἔπη τῶν ἐμοῖν ἐρῶ μόνα.

1410

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἄνδρες φίλοι, κίγῳ μὲν αὐτοὺς οὐ κρίνω.
 οὐ γὰρ δι' ἔχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι.
 τὸν μὲν γὰρ ἠγοῦμαι σοφόν, τῷ δ' ἠδομαι.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

οὐδὲν ἄρα πράξεις, ὧνπερ ἦλθες οὐνεκα.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

εἰάν δὲ κρίνω;

ΠΛΟΥΤΩΝ.

τὸν ἕτερον λαβῶν ἄπει,
 ὑπότερον ἂν κρίνης, ἢν ἔλθης μὴ μίτην.

1415

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

εὐδαιμονοίης. φέρε, πύθεισθέ μου ταδί.
 ἐγὼ κατῆλθον ἐπὶ ποιητήν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

τοῦ χάριν;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἢν ἡ πόλις σωθεῖσι τοὺς χοροὺς ἄγη·
 ὑπότερος οὖν ἂν τῇ πόλει παραινέσειν
 μέλλει τι χρηστὸν, τοῦτον ἄξιόν μοι δοκῶ.
 πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου τίς ἔχεται
 γνώμην ἐκύτερος; ἢ πόλις γὰρ δυστοκεῖ.

1420

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τίνα;

S

1425 ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δέ, βούλεται δ' ἔχειν.
ἀλλ' ὅ τι νοεῖτον, εἴπατον τοῦτου περὶ.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτριαν
βραδύς πέφυκε, μάλα δέ γε βλάπτειν ταχύς,
καὶ πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

1430 εὖ γ', ὦ Πόσειδον· σὺ δέ τίνα γνώμην ἔχεις;

ΔΙΣΧΤΛΟΣ.

οὐ χρή λέοντος σκῦμόν ἐν πόλει τρέφειν·
ἦν δ' ἐκτραφῆ τις, τοῖς τρόποις ὑληρεῖται.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

νῆ τὸν Δία τὸν Σωτῆρα, δυσκρίτως γ' ἔχω.
ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν. ὁ δ' ἕτερος σαφῶς.

1435 ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἐκάτερος εἴπατον,
περὶ τῆς πόλεως ἣν τιν' ἔχειτον σωτηρίαν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

εἴ τις πτερόσας Κλεόκριτον Κινησίαι,
αἰροῖεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

γέλοιοι ἂν φαίνοιο· τοῦν δ' ἔχει τινα;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

1440 εἰ ναυμαχοῖεν, καὶ ἔχοντες ὄξιδας
φαίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.
ἕτερον μὲν οἶδα, καὶ θείλω φηύζειν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

λέγε.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ὅτιαν τὰ νῦν ἄπιστα πλοῦθ' ἠγώμεθα,

τὰ δ' ὄντα πίστ', ἄπιστα.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

πῶς; οὐ μανθάνω,

ἀμαθέστερόν πως εἶπέ καὶ σαφέστερον.

1445

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

εἰ τῶν πολιτῶν, οἷσι νῦν πιστεύομεν,
τούτοις ἀπιστήσαιμεν· οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
τούτοισι χρῆσάμεσθ', ἴσως σωθῆμεν ἄν.

εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς
τὰναντία πράττοντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν;

1450

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

εὖ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σωφωιάτη φύσις,
ταντὶ πότερ' αὐτὸς εὖρες, ἢ Κηφισοφῶν;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐγὼ μόνος· τὰς δ' ὄξιδας Κηφισοφῶν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τί δαὶ λέγεις σὺ;

ΑΙΣΧΤΛΟΣ.

τὴν πόλιν νῦν μοι φράσον
πρῶτον, τίσι χρῆται· πότερα τοῖς χρηστοῖς;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

πόθεν; 1455

μισεῖ κάκιστα.

ΑΙΣΧΤΛΟΣ.

τοῖς πονηροῖς δ' ἡδεται;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὐ δῆτ' ἐκείνη γ', ἀλλὰ χρῆται πρὸς βίαν.

ΑΙΣΧΤΛΟΣ.

πῶς οὖν τις ἄν σώσει τοιαύτην πόλιν,

ἢ μήτε χλαῖνα, μήτε πισύρα συμφέρει;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

1460 εὔρισκε νῆ Δί, εἶπερ ἀναδύσει πάλιν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ἐκεῖ φράσαιμ' ἄν· ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

μὴ δῆτα σὺ γ', ἀλλ' ἐνθενδ' ἀνίει τὰ γυθὰ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων
εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων
1465 πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

εὔ, πλὴν ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μένος.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

κρίσις ἄν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

αὕτη σφῶν κρίσις γενήσεται.
αἰρήσομαι γὰρ, ὄνπερ ἡ ψυχὴ θέλει.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

μειννημένος νυν τῶν θεῶν, οὓς ὄμοσας,
1470 ἢ μὴν ἀπάζειν μ' οἴκαδ', αἰροῦ τοὺς φίλους.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἢ γλῶσσο' ὁμῶμοκ', Αἰσχύλον δ' αἰρήσομαι.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

τί δέδρακας, ὦ μαρώτατ' ἀνθρώπων;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἔκρινα νικᾶν Αἰσχύλον. τὴ γὰρ οὐκ;
ἐγώ;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

αἰσχιστον ἔργον μ' ἐργασάμενος προσβλέπεις;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τί δ' αἰσχρὸν, ἦν μὴ τοῖσι θεωμένοις δοκῆ;

1475

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ὦ σχέτλιε, περιόψει με δὴ τεθνηκότα;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ κατθανεῖν,

τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, καὶ τὸ καθεύδειν κώδιον;

ΠΛΟΤΤΩΝ.

χωρεῖτε τοίγυν, ὦ Διόνυσ', ἔσω.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τί δαί;

ΠΛΟΤΤΩΝ.

ἵνα ξενίσω σφὼ πρὶν ἀποπλεῖν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

εὖ τοι λέγεις,

1480

νῆ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι.

ΧΟΡΟΣ.

μακάριόν γ' ἀνὴρ ἔχων

ξυγνῆσιν ἠκριβωμένην.

παρὰ δὲ πολλοῖσιν μαθεῖν.

ὅδε γὰρ εὖ φρονεῖν δοκήσας,

1485

πάλιν ἄπεισιν οἴκαδ' αὐθις,

ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις,

ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ

ξυγγενέσι τε καὶ φίλοις,

διὰ τὸ συνετός εἶναι.

1490

χαρὲν οὖν, μὴ Σωκράτει

1495

παρακαθήμενον λαλεῖν,
 ὑποβαλόντα μουσικῆν,
 τὰ τε μέγιστα παραλιπόντα
 τῆς τραγωδικῆς τέχνης.
 τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσιν λόγοισι
 καὶ σκαριφισμοῖσι λήρων
 διατριβὴν ἄγρον ποιεῖσθαι,
 παραφρονοῦντος ἀνδρός.

ΠΛΟΥΤΩΝ, ΑΙΣΧΥΛΟΣ,
ΧΟΡΟΣ.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

- Ἄγε δὴ χαίρων, Αἰσχύλε χώρει, 1500
 καὶ σῶζε πόλιν τὴν ἡμετέραν
 γνώμαις ἀγαθαῖς, καὶ παιδεύσον
 τοὺς ἀνοήτους· πολλοὶ δ' εἰσὶν·
 καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων,
 καὶ τουτὶ τοῖσι ποροισταῖς, 1505
 Μιθρηλίθ' ἄμοῦ καὶ Νικουάχῳ·
 τόδε δ' Ἀρχεόου·
 καὶ φράζε' αὐτοῖς, ταχίως ἦκειν
 ὡς ἐμὲ δευρὶ, καὶ οὐ μέλλειν·
 κἄν μὴ ταχίως ἦκωσι, 1510
 τῆ τὸν Ἀπόλλω, σίξας αὐτοῦς,
 καὶ ξυμποδίμας,
 μετ' Ἰδειμάντου τοῦ λευκολόφου·
 κατὰ γῆς ταχίως ὑποπέμψω.
 Αἰσχύλος.
 ταῦτα ποιήσω· σὺ δὲ τὸν Θῦχον 1515
 τὸν ἐμὸν παραδος Σοφρολίτῃ τρωπῶν
 καὶ διασώζειν, ἣν ἄρ' ἐγὼ ποίω
 δεῦρ' ἀφίκωμαι· αὐτὸν γάρ ἐγὼ

σοφίᾳ κρῖνω δεύτερον εἶναι.
 1520 μείνησο δ', ὅπως ὁ παροῦστος ἀνὴρ,
 καὶ ψευδολόγος, καὶ βωμολόγος,
 μηδέποτε εἰς τὸν θῦκον τὸν ἐμὸν
 μηδ' ἄκων ἐγκαθεδεῖται.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

φαίνετε τοίνυν ὑμεῖς τούτω
 1525 λαμπάδας ἱερὰς, χίμα προπέμπετε,
 τοῖσιν τούτου τούτου μέλισσιν
 καὶ μολπαῖσιν κελαδοῦντες.

ΧΟΡΟΣ.

πρῶτα μὲν εὐδοκίαν ἀγαθὴν ἀπίδντι ποιητῇ
 κῆς φάος ὄρνυμένω δότι, δαιμόνες οἱ κατὰ γαῖαν,
 1530 τῇ τε πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας.
 πᾶγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀρίων παυσάμεθ' ἂν οὕτως,
 ἔργαλέων τ' ἐν ὄπλοις ξυρόδων· Κλεσφῶν δὲ μαχέσθω,
 κάλλος δ' βουλόμενος τούτων πατρῷσις ἐν ἀρούραις.

